

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lagar om stöd för byggande av bredband i glesbygdsområden samt till lag om ändring av lagen om stöd för utveckling av landsbygden

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås det att det stiftas en lag om som gäller stöd för byggande av bredband i glesbygdsområdena. Den föreslagna lagen gör det möjligt att stödja byggande av bredband med statens medel. Lagen ska innehålla bestämmelser om förutsättningarna för stödet och de behöriga stödmyndigheterna och deras uppgifter.

Stöd kan beviljas bara för nät som byggs på exakt avgränsade områden. En förutsättning för stödet ska dessutom vara att stödtagaren förbinder sig att i det kommunikationsnät som har byggts med hjälp av stödet tillhandahålla tjänster minst tio år.

Stödtagaren ska förbinda sig till att till andra teleföretag överlåta nyttjanderätt till kommunikationsnätet och dess kapacitet som

har byggts med hjälp av stödet. Nyttjanderätten ska lämnas ut till ett skäligt pris och på icke-diskriminerande villkor.

I propositionen föreslås det dessutom att lagen om stöd för utveckling av landsbygden ska ändras så att bredbandsprojekt i fortsättningen ska kunna stödas även med Europeiska gemenskapens medel huvudsakligen under samma förutsättningar som med det statliga stödet. Om förutsättningar för beviljande av stöd föreskrivs i dessa fall också i lagen om stöd för utveckling av landsbygden.

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2010 och avses bli behandlad i samband med den.

Lagarna avses träda i kraft den 1 januari 2010.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL	2
ALLMÄN MOTIVERING	3
1 INLEDNING.....	3
2 NULÄGE	3
2.1 Lagstiftning om kommunikationsmarknaden.....	3
2.2 Praxis på kommunikationsmarknaden	4
2.3 Lagstiftningen om understöden.....	4
2.4 Lagen om stöd för utveckling av landsbygden.....	7
2.5 Den internationella utvecklingen samt lagstiftningen i utlandet och i EU	9
2.6 Bedömning av nuläget	12
3 MÅLSÄTTNING OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN	12
3.1 Målsättning.....	12
3.2 De viktigaste förslagen.....	12
4 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	14
4.1 Statsekonomiska konsekvenser.....	14
4.2 Samhälleliga konsekvenser	15
4.3 Konsekvenser för teleföretag och kommunikationsmarknaden	15
4.4 Konsekvenser för konsumenten	16
4.5 Konsekvenser för myndigheterna	16
4.6 Konsekvenser för kommunernas och landskapens ställning.....	17
5 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN	18
5.1 Beredningsskeden och beredningsmaterial	18
5.2 Remissyttranden och hur de har beaktats.....	18
6 SAMBAND MED ANDRA PROPOSITIONER.....	20
7 PROPOSITIONENS SAMBAND MED ÅLANDS SJÄLVSTYRELSE.....	20
DETALJMOTIVERING	21
1 LAGFÖRSLAG	21
1.1 Lag om stöd för byggande av bredband i glesbygdsområdena	21
1.2 Lag om stöd för utveckling av landsbygden	36
2 NÄRMARE BESTÄMMELSER OCH FÖRESKRIFTER	39
3 IKRAFTTRÄDANDE	39
4 FÖRHÅLLANDE TILL GRUNDLAGEN SAMT LAGSTIFTNINGSORDNING	39
4.1 Inledning	39
4.2 Kommunal självstyrelse.....	39
4.3 Förbud mot att söka ändring	40
4.4 Näringsfrihet	41
4.5 Bemyndigande att utfärda normer.....	41
4.6 Bedömning av lagstiftningsordningen	42
LAGFÖRSLAG	43
1. Lag om stöd för byggande av bredband i glesbygdsområdena	43
2. Lag om ändring av lagen om stöd för utveckling av landsbygden	48
BILAGA	51
PARALLELLTEXT	51
2. Lag om ändring av lagen om stöd för utveckling av landsbygden	51

ALLMÄN MOTIVERING

1 Inledning

Behoven att ha tillgång till datakommunikation utvecklas på landsbygden på samma sätt som i städerna. Behovet av olika elektroniska tjänster kan på landsbygden vara rent av större än i städerna, eftersom avstånden är långa och tjänsterna ligger långt borta. Vid sidan av de sedvanliga datakommunikationsbehoven som hushållen har kan man räkna t.ex. distanshälsovården till landsbygdens specialbehov.

Stora förbindelsehastigheter behövs också i landsbygdens näringsliv, t.ex. på lantgårdar som har djur. Lantgårds- och turistföretagens hastighetskrav ligger minst på samma nivå som hushållens. Det trådlösa bredbandet behövs speciellt på odlingsgårdar, i rennäringen och skogsmaskintjänster. Även en mer krävande elektronisk kommunikation och olika former av distansarbete kan kräva förbindelsehastigheter som är större än genomsnittet.

För närvarande kan en förmedlingskapacitet på 100 megabit tekniskt verkställas närmast med optisk fiber och i kabeltelevisionsnätet. Det testas också sådana trådlösa förbindelser som är över 100 megabit och det uppskattas att de finns i kommersiellt bruk i stora städer 2010—2012. Det tar ändå flera år innan dessa snabba trådlösa förbindelser sprider sig utanför städerna. De trådlösa förbindelserna garanterar inte nödvändigtvis i framtiden heller att sådana förbindelsehastigheter som finns i tätorter skulle finnas i glesbygdsområden. Förverkligandet av regional jämlikhet förutsätter därför att byggandet av kommunikationsnät med hög förmedlingskapacitet också stöds med offentliga medel, såsom det konstateras i regeringsprogrammet.

Enligt regeringsprogrammet förbättrar regeringen tillgången till snabba förbindelser genom att byggandet av optiska kablar och trådlösa nätverk främjas samt utvecklar informationssamhällets tjänsteinfrastruktur. Målet är att man för medborgarna och företagen ska producera heltäckande och användarvänliga elektroniska offentliga tjänster som underlättar vardagsfunktionerna.

2 Nuläge

2.1 Lagstiftning om kommunikationsmarknaden

Lagstiftningen om kommunikationsmarknaden har ingen reglering av byggandet av kommunikationsnät eller finansieringen av byggandet. Kommunikationsnäten byggs i Finland huvudsakligen med privat finansiering utan koncession eller anmälningsskyldighet. I byggandet av kommunikationsnäten har man i Finland traditionellt inte använt finansiering från staten.

Den viktigaste lagen som gäller teleföretagens verksamhet är kommunikationsmarknadslagen (393/2003). I lagens 128 § ställs det på kommunikationsnät och kommunikationstjänster vissa kvalitetskrav som i praktiken påverkar planeringen och byggandet av kommunikationsnäten samt byggnadskostnaderna.

Enligt 128 § 1 och 2 punkten ska allmänna kommunikationsnät och kommunikationstjänster samt kommunikationsnät och kommunikationstjänster som ansluts till dem planeras, byggas och underhållas så att telekommunikationens tekniska standard är god och näten och tjänsterna tål normala klimatrelaterade, mekaniska, elektromagnetiska och andra yttre störningar som kan förväntas.

Enligt paragrafens 3 punkt ska kommunikationsnäten och kommunikationstjänsterna fungera så tillförlitligt som möjligt även vid sådana undantagsförhållanden som avses i beredskapslagen (1080/1991) och vid störningar under normala förhållanden.

Enligt paragrafens 4 punkt får användarnas eller andra personers datasekretess, dataskydd eller andra rättigheter inte äventyras. Enligt paragrafens 5 och 6 punkt får kommunikationsnäten och kommunikationstjänsterna inte äventyra användarnas eller andra personers hälsa eller egendom och näten och tjänsterna får inte orsaka oskäligen elektromagnetiska eller andra störningar.

Enligt paragrafens 7 punkt ska kommunikationsnäten och kommunikationstjänsterna vara sådana att de är kompatibla och vid behov kan anslutas till ett annat kommunika-

tionsnät. Till dem ska enligt paragrafens 8 punkt vid behov kunna anslutas terminaler som uppfyller kraven enligt radiolagen. Enligt paragrafens 9 punkt ska näten och tjänsterna vara kompatibla med televisionsapparater.

Enligt paragrafens 10 punkt ska debiteringen för näten och tjänsterna vara tillförlitlig och exakt. Enligt paragrafens 11 punkt måste tillgången från näten och tjänsterna till nödtjänster vara tryggad.

Kommunikationsverket kan enligt kommunikationsmarknadslagens 129 § meddela närmare tekniska föreskrifter om kvalitetskrav på kommunikationsnät och kommunikationstjänster samt om kompatibilitet. Kommunikationsverket har meddelat sådana föreskrifter ca 40 stycken.

2.2 Praxis på kommunikationsmarknaden

För närvarande är det möjligt att till nästan alla 2,4 miljoner hushåll och 250 000 permanenta verksamhetsställen av företagen få en bredbandsbaserad abonnentförbindelse som tillhandahålls av teleföretagen och vars förbindelsehastighet är minst 256 kilobit i sekunden. En sådan förbindelsehastighet räcker till sändning och mottagande av e-post samt bläddrande i internetsidor men den räcker inte t.ex. till elektronisk kommunikation, överföring av bilder eller nedladdning av musik och videoklipp. Den räcker inte heller t.ex. till jordbruks- eller turismnäringens behov.

Tillhandahållandet i glesbygdsområdena och tätorterna avviker betydligt från varandra. I tätorterna kan man allmänt få förbindelser t.o.m. på 100 megabit från teleföretag som konkurrerar med varandra.

Den mest betydande leverantören av kommunikationstjänster i glesbygdsområdena i Finland är TeliaSonera Finland Abp (nedan TeliaSonera) vars marknadsandel av alla bredbandsanslutningar är 30 procent. Andra betydande leverantörer av bredbandstjänster är Elisa Abp, vars marknadsandel är 33 procent, DNA Ab, vars marknadsandel är 14 procent, och Finnetgruppen, vars marknadsandel är 12 procent. De mindre teleföretagen har en andel av ca 9 procent av marknaderna.

Helhetsantalet bredbandsanslutningar var i slutet av 2008 lite under 2,1 miljoner.

Flera av de nuvarande tjänstetillhandahållarna har meddelat att de i fortsättningen kommer att koncentrera sitt tjänstetillhandahållande till tätorterna och småningom drar sig ur glesbygdsområdena.

2.3 Lagstiftningen om understöden

Om grunderna för beviljande av statsunderstöd och förfarandet vid beviljandet av dem föreskrivs i statsunderstödslagen (688/2001). Lagen tillämpas enligt 1 § 2 mom. på statsunderstöd som beviljas av ett anslag som tagits in i statsbudgeten eller av medel i en statlig fond utanför statsbudgeten. Lagen tillämpas också när det i statsbudgeten beviljas fullmakt att ingå avtal eller förbindelser om statsunderstöd.

Statsunderstödslagen har enligt lagens 3 § en natur av allmän lag. Om någon annan lag har bestämmelser som avviker från bestämmelserna i statsunderstödslagen, ska de beaktas i stället för statsunderstödslagen.

Enligt lagens 9 § ska statsunderstöd sökas skriftligen. Statsbidragsmyndigheten ska enligt 9 § 2 mom. på lämpligt sätt informera om möjligheten att söka statsunderstöd och om ansökningsförfarandet samt ge uppgifter om de allmänna förutsättningarna för beviljande av statsunderstöd och om villkoren för statsunderstöd, om detta inte är uppenbart onödigt.

I ett ärende som gäller statsunderstöd ska statsbidragsmyndigheten fatta ett skriftligt beslut. Enligt 11 § 2 mom. i statsunderstödslagen ska det av beslutet framgå åtminstone mottagaren, ändamålet, beloppet eller beräkningsgrunden för statsunderstödet. I beslutet kan det också tas in nödvändiga villkor och begränsningar som gäller statsunderstöds användning.

Av beslutet ska enligt 11 § 4 mom. också framgå de godtagbara kostnaderna för verksamheten eller projektet, statsunderstödet maximibelopp, mottagarens inkomster av projektet samt inverkan av dem på statsunderstödet belopp och användning och statsunderstödet användningstid samt övriga villkor och begränsningar. I beslutet ska det också nämnas om mottagarens skyldighet att

lämna en utredning om användningen av statsunderstödet samt tidpunkten för utredningen och andra grunder för beviljandet och utbetalningen av statsunderstödet samt för övervakningen av dess användning.

Statsunderstödet betalas i enlighet med lagens 12 § till understödstagaren i en eller flera poster enligt när kostnaderna infaller. Statsbidragsmyndigheten kan bestämma att statsunderstödet betalas på grundval av de faktiska kostnaderna efter det att en godtagbar utredning om understödets användning har företetts. Statsunderstöd av ringa belopp kan även betalas som ett engångsbelopp, om det är motiverat med tanke på användningen av statsunderstödet.

Enligt 12 § 4 mom. ska statsunderstödstagaren lämna myndigheten riktiga och tillräckliga uppgifter för utbetalningen av understödet.

I fråga om statsunderstödstagarens skyldighet att lämna uppgifter föreskrivs det i lagens 14 § att understödstagaren ska lämna myndigheten riktiga och tillräckliga uppgifter för övervakningen av att villkoren i statsunderstödsbeslutet iakttas. Myndigheten ska utan dröjsmål underrättas om en ändring som påverkar uppnåendet av ändamålet med understödet eller om någon annan ändring som inverkar på användningen av understödet.

Statsbidragsmyndigheten ska enligt lagens 15 § övervaka statsunderstödet på behörigt sätt och tillräckligt genom att inhämta uppgifter om användning och uppföljning av understödet samt andra uppgifter liksom genom att vid behov utföra granskningar.

Enligt 16 § i statsunderstödslagen har statsbidragsmyndigheten rätt att i samband med utbetalningen av statsunderstöd och övervakningen av dess användning utföra nödvändiga granskningar som gäller statsunderstödstagarens ekonomi och verksamhet.

Enligt 16 § 2 mom. kan statsbidragsmyndigheten genom ett beslut bemyndiga en annan myndighet eller en utomstående revisor att utföra granskningar enligt 1 mom. Revisorn ska vara en godkänd revisor eller revisionssammanslutning enligt revisionslagen (936/1994) eller lagen om revisorer inom den offentliga förvaltningen och ekonomin (467/1999). En revisionssammanslutning ska utse en ansvarig revisor för granskningen.

En utomstående sakkunnig kan enligt 16 § 3 mom. på statsbidragsmyndighetens begäran bistå vid granskningen.

Enligt 16 § 4 mom. tillämpas på revisorer och utomstående sakkunniga lagen om förvaltningsförfarande (598/1982), språklagen (148/1922), lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) samt 14 och 15 § i statstjänstemannalagen (750/1994). På revisorer och utomstående sakkunniga tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar.

I statsunderstödslagens 17 § föreskrivs det närmare om utförande av granskningen. Statsunderstödstagaren ska enligt 17 § 1 mom. utan ersättning ge den tjänsteman som utför granskningen och en revisor som avses i 16 § 2 mom. alla uppgifter och utredningar, handlingar, upptagningar och annat material som behövs för granskningen samt även i övrigt bistå vid granskningen.

Den tjänsteman som utför granskningen och en revisor som avses i 16 § 2 mom. har enligt 17 § 2 mom. rätt att omhänderta det material som är föremål för granskning, om granskningen kräver det. Över omhändertagandet av material ska ett protokoll upprättas i samband med granskningen. Där ska nämnas syftet med omhändertagandet och det omhändertagna materialet. Materialet ska återlämnas så snart det inte längre behövs för granskningen.

Den tjänsteman som utför granskningen och en revisor som avses i 16 § 2 mom. har enligt 17 § 3 mom. rätt att i den omfattning som granskningen kräver få tillträde till affärs- och lagerlokaler eller andra motsvarande lokaler som är i statsunderstödstagarens besittning eller användning och som används för idkandet av näring och till andra områden där omständigheterna är av betydelse för beviljandet av statsunderstöd och övervakningen av dess användning. Granskning får inte utföras i utrymmen som omfattas av hemfriden.

Enligt 18 § i statsunderstödslagen har statsbidragsmyndigheten rätt att få nödvändig handräckning av polis-, tull-, skatte- och utskningsmyndigheterna vid utförandet av övervaknings- och granskningsuppgifter som avses i lagen.

Utbetalningen av statsunderstödet kan enligt lagens 19 § avbrytas om det finns grundad anledning att misstänka att statsunderstödsstagaren inte har gett myndigheten riktiga och tillräckliga uppgifter eller annars bryter mot lagen, t.ex. genom att använda understödet till annat ändamål än det som avses i understödsbeslutet. Utbetalningen kan också avbrytas om de grunder på vilka statsunderstödet har beviljats har förändrats väsentligt, eller om avbrytande förutsätts i EU-lagstiftningen.

Statsunderstödsstagaren ska enligt 20 § i statsunderstödslagen utan dröjsmål betala tillbaka ett statsunderstöd eller en del av det som denne fått på felaktiga grunder, till för stort belopp eller uppenbart utan grund. Statsunderstödsstagaren ska också betala tillbaka statsunderstödet eller en del av det, om det inte kan användas på det sätt som förutsätts i statsunderstödsbeslutet.

Statsunderstödsmyndigheten har i vissa fall en skyldighet att återkräva understöd (21 §) och i några fall sker återkravet enligt prövning (22 §).

Statsunderstödet ska enligt 21 § i statsunderstödslagen återkrävas om understödsstagaren underlåtit att återbetala ett sådant statsunderstöd som denne fått på felaktiga grunder, till för stort belopp eller uppenbart utan grund, använt statsunderstödet för ett väsentligen annat ändamål än vad det har beviljats för eller lämnat statsbidragsmyndigheten felaktiga eller vilseledande uppgifter om någon omständighet som har varit ägnad att väsentligt inverka på erhållandet av statsunderstödet, dess belopp eller villkor, eller hemlighållit en sådan omständighet. Statsunderstödet ska återkrävas också om understödsstagaren på något annat, med dessa jämförbart sätt väsentligen brutit mot bestämmelserna om användning av statsunderstöd eller villkoren i statsunderstödsbeslutet.

Återkrav av statsunderstödet sker enligt 22 § i statsunderstödslagen enligt prövning, om statsunderstödsstagaren har förfarit i strid med 12 § 4 mom. eller 13 eller 14 § eller statsunderstödsstagaren har vägrat att ge material enligt 17 § 1 mom. eller att bistå vid granskningen på det sätt som avses i nämnda moment.

Återkrav enligt prövning är möjligt också i det fall att statsunderstödsstagaren har upphört med den verksamhet som varit föremål för statsunderstödet eller inskränkt den väsentligt eller överlåtit den till någon annan eller om statsunderstödsstagaren i strid med lagens 13 § till någon annan har överlåtit ägande- eller besittningsrätten till egendom som förvärvats med statsunderstödet. Även det att statsunderstödsstagaren i strid med 13 § på ett bestående sätt har ändrat ändamålet med egendom som varit föremål för statsunderstödet kan leda till återkrav enligt prövning.

En grund för återkrav är också att understödsstagaren blir föremål för en utsökningsåtgärd, försatts i likvidation eller konkurs eller blivit föremål för saneringsförfarande enligt lagen om företagssanering (47/1993) eller skuldsanering enligt lagen om skuldsanering för privatpersoner (57/1993).

Också i det fall att statsunderstödsstagaren i praktiken förfar på ett sätt som kan jämföras med de omständigheter som föreskrivs ovan genom att ge en omständighet som ansluter sig till beviljandet, utbetalningen eller användningen av statsunderstödet en annan juridisk form än vad som motsvarar sakens faktiska natur eller syfte kan myndigheten enligt sin prövning besluta om återkrav av stödet.

I 22 § 2 mom. i statsunderstödslagen föreskrivs det att om den egendom som har varit föremål för statsunderstödet har förstörts eller skadats under den i 13 § föreskrivna användningstiden och ny motsvarande egendom inte skaffas i stället för den förstörda eller skadade egendomen, kan statsbidragsmyndigheten genom ett beslut bestämma att utbetalningen av statsunderstödet ska upphöra och att av en eventuell försäkringsersättning eller annan ersättning ska återkrävas ett belopp som motsvarar statsunderstödet andel av den ursprungliga anskaffningsutgiften för egendomen.

Statsbidragsmyndigheten kan enligt 22 § 3 mom. genom ett beslut ytterligare bestämma att utbetalningen av statsunderstödet ska upphöra samt att ett redan utbetalt statsunderstöd ska återkrävas, om detta förutsätts i Europeiska gemenskapens lagstiftning.

I statsunderstödslagen finns dessutom närmare bestämmelser om räntan på belopp som

ska återbetalas (24 §) och dröjsmålsräntan (25 §), tiden för återkrav (28 §), understödstagarnas solidariska ansvar (27 §), kvittningen (30 §) och preskriptionen (29 §) av fordringar samt jämkningen av och underlåtelser att driva in det belopp som ska återbetalas (26 §).

Statsunderstödsmyndigheten har enligt statsunderstödslagen mycket stora rättigheter att få upplysningar från andra myndigheter. Enligt 31 § i statsunderstödslagen har statsbidragsmyndigheten utan hinder av sekretessbestämmelserna rätt att av andra myndigheter få för skötseln av sina uppgifter nödvändiga upplysningar om sökandens och mottagarens ekonomiska ställning, sökandens och mottagarens offentliga stöd samt andra omständigheter som gäller sökanden och mottagaren och som är av väsentlig betydelse för säkerställandet av att lagen iakttas vid beviljandet och utbetalningen av statsunderstödet och vid övervakningen av dess användning. Om utlämnandet och användningen av uppgifterna föreskrivs i 32 § i statsunderstödslagen.

Enligt 34 § 1 mom. i statsunderstödslagen får ändring i statsbidragsmyndighetens beslut inte sökas genom besvär. Rättelse i myndighetens beslut får sökas av en part som är missnöjd med beslutet inom 30 dagar från delfäendet. Rättelseyrkandet ska riktas till den myndighet som fattat beslutet. I beslut som fattats med anledning av rättelseyrkande får enligt 2 mom. ändring sökas genom besvär på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Lagen har också bestämmelser om delgivningen (33 §) och verkställigheten (35 §) av beslutet.

Statsbidragsmyndigheten ska enligt lagens 36 § på lämpligt sätt följa resultaten och ändamålsenligheten i fråga om användningen av statsunderstöd som den beviljat samt deras verkningar på konkurrensen och olika befolkningsgruppers ställning liksom deras miljökonsekvenser och andra verkningar. Statsbidragsmyndigheten ska med jämna mellanrum utvärdera nödvändigheten av statsunderstöden och behoven av att utveckla dem. I detta syfte ger statsbidragsmyndigheterna varandra nödvändig hjälp.

I det betänkande som finansutskottet gav om statsunderstödslagen konstateras det att

speciallagstiftningen som kompletterar statsunderstödslagen bör samordnas med statsunderstödslagen i så hög grad som möjligt. Onödiga och grundlösa undantag från den allmänna lagstiftningen och överlappande bestämmelser måste enligt utskottet undvikas.

2.4 Lagen om stöd för utveckling av landsbygden

I rådets förordning (EG) nr 1698/2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden (*EJFLU*) för landsbygdsutveckling föreskrivs om stöd som beviljas för utveckling av landsbygden och programplaneringen.

EJFLU är en av offentliga finansiärer av medlemsstaternas landsbygdsutvecklingsprogram. Genom programmen verkställs en landsbygdsutvecklingsstrategi med åtgärder som har indelats i grupper i enlighet med axlar som har definierats i förordningen.

Till dessa axlar hör axel 1 för förbättrande av konkurrenskraften inom jord- och skogsbruket som innehåller utbildning inom jord- och skogsbruket och för första förädlare av livsmedel. Axel 2 gäller förbättrandet av levnadsmiljön och landsbygden och axel 3 livskvaliteten och diversifierade ekonomin på landsbygden. I axel 3 ingår vid sidan av åtgärder som stöder företagsverksamheten åtgärder för en bättre livskvalitet på landsbygden, åtgärder i form av utbildning och information riktad till ekonomiska aktörer som verkar på de områden som omfattas av axel 3 och kompetensutvecklings- och informationsinsatser för förberedelse och genomförande av lokala utvecklingsstrategier. Den fjärde axeln gäller verksamhet i aktionsgrupper.

Planen till ett landsbygdsprogram utarbetas av medlemsstaten men den godkänns av EG-kommissionen. Gemenskapen deltar inte i finansieringen av sådana åtgärder som inte är förenliga med programmet som kommissionen godkänt.

I lagen om stöd för utveckling av landsbygden (1443/2006) bestäms om stöd för företagsverksamheten på landsbygden och stöd för projektverksamheten. Enligt lagen kan stöd beviljas både så att det helt har finansie-

rats med nationella medel och så att EG delvis deltar i finansieringen. Stödåtgärderna kan gälla åtgärder som ingår i ett program som är godkänt av EG eller de kan vara en del av det nationella stödsystemet. Även det nationella stödsystemet kan ingå i det nationella programmet.

Lagens mest huvudsakliga mål är att möjliggöra verkställigheten av rådets förordning om stöd för landsbygdsutveckling från EJ-FLU och det landsbygdsprogram som avses i förordningen när det gäller stödandet av företagsverksamheten och projektverksamheten.

Enligt 6 § i lagen om stöd för utveckling av landsbygden kan det stöd som avses i lagen beviljas bl.a. för generell utveckling av landsbygdsnäringarnas villkor, mångsidighet och konkurrenskraft.

I 19 § i lagen om stöd för utveckling av landsbygden bestäms om stöd för allmännyttiga investeringsprojekt. Stöd kan beviljas för förbättrande av ett bysamhälles boendemiljö, främjande av gemensam verksamhet och trivsel för dem som bor i samhället samt för annan motsvarande verksamhet som tjänar landsbygdsmiljön och de boendes allmänna välfärd. Närmare bestämmelser om den verksamhet som stöds med stöd för investeringsprojekt, om förutsättningarna för att stöd ska beviljas samt om de godtagbara kostnaderna utfärdas genom förordning av statsrådet.

I statsrådets förordning om stödjande av projektverksamhet på landsbygden (829/2007, nedan *statsrådets förordning*) preciseras karaktären av sådan allmännyttig verksamhet som stöds.

I 24 § i statsrådets förordning föreskrivs om investeringsprojekt som inte omfattas av stödet och som inte kan anses vara allmännyttiga. Dessa är investeringar som de facto direkt eller indirekt gynnar endast en näringsidkare eller en liten grupp av näringsidkare.

Av stöd omfattas inte heller investeringar vars huvudsakliga syfte är att för dem som bedriver en viss näring inom området delvis eller helt eliminera sådana kostnader som annars hänförs till företagets vanliga investeringskostnader eller vars huvudsakliga syfte är att väsentligt gynna företagsverksamheten inom en produktionsbransch. T.ex. ett rutt-nätverk eller ett datanätsprojekt som med hänsyn till sitt läge eller sina användare i

praktiken tjänar bara några turism- eller andra företag är inte stödberättigade enligt förordningens 24 § om invånarna på orten inte de facto kan dra nytta av att dessa byggs.

Enligt 19 § 2 mom. i lagen om stöd för utveckling av landsbygden kan stöd för investeringsprojekt beviljas för kostnader som föranleds av planering, byggande, reparation, utvidgning och skaffande av en byggnad eller konstruktion och för skaffande av immateriella rättigheter, maskiner och anordningar. Stöd kan beviljas för kostnader som föranleds av att mark förvärvas i samband med en byggnad.

Godtagbara kostnader har preciserats genom statsrådets förordning. Dessa är bl.a. kostnader för planering och byggande av datanät och motsvarande nätverk och anskaffning av utrustning samt anskaffning av de nyttjanderätter som är nödvändiga för att bygga och använda nätverk.

Enligt 21 § 1 mom. i lagen om stöd för utveckling av landsbygden är ett villkor för projektstöd att den åtgärd som stöds anknyter till sökandens uppgifter eller verksamhetsidé på ett väsentligt sätt och att sökanden har tillräckliga ekonomiska och administrativa förutsättningar att genomföra projektet.

Enligt 21 § 2 mom. kan projektstöd beviljas för en åtgärd som har givits formen av ett separat projekt som är fristående från sökandens normala verksamhet och som fortgår högst tre år eller av särskilda skäl högst fem år. Ett villkor för att stöd ska beviljas är att sökanden lägger fram en projektplan som innefattar projektmålen och de insatser som krävs för att målen ska uppnås samt uppskattningar av projekttid, totalkostnader och totalfinansiering. Av en projektplan som avser byggande ska dessutom framgå hur funktionell, lämplig och miljöanpassad bygginvesteringen är.

Ett villkor för beviljande av projektstöd är enligt paragrafens 3 mom. att projektets resultat allmänt kan tillgodogöras. Om stödet betraktas som ett sådant statligt stöd som avses i artikel 87 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, ställs det på stödet sådana ytterligare villkor och begränsningar som avses i lagens 16 §.

Enligt 24 § 2 mom. i lagen om stöd för utveckling av landsbygden får objektet för den

investering som stöds inte permanent eller i betydande grad användas för annat än sådan företagsverksamhet eller sådant utvecklingsarbete som stödet avser innan fem år har förflutit från betalningen av den sista stödposten.

Om ägande- eller besittningsrätten till den investering som stöds överläts på någon annan innan fem år har förflutit från betalningen av den sista stödposten, ska stödtagaren enligt 24 § 2 mom. före överlåtelsen utverka arbetskrafts- och näringscentralens tillstånd till det. En förutsättning för tillståndet är att mottagaren uppfyller villkoren för beviljande av stöd och att karaktären hos den företagsverksamhet eller det utvecklingsarbete som stöds inte förändras väsentligt.

2.5 Den internationella utvecklingen samt lagstiftningen i utlandet och i EU

EU:s lagstiftning

Stödåtgärder för bredbandsmarknaden omfattas av EU-bestämmelser om statligt stöd. Principer för beviljande av statligt stöd för företagen bestäms i artikel 87 och 88 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (nedan *grundfördraget*). Även om utgångspunkten är att statliga stöd är förbjudna, kan i praktiken en betydande del av företagens funktioner, speciellt företagets investeringar, stödas.

Nationella stödåtgärder ska meddelas till Europeiska gemenskapernas kommission (nedan *kommissionen*). Syftet med meddelandeförfarandet är att säkerställa att stöden är förenliga med den gemensamma marknaden. I grundfördragets artikel 87.2 och 87.3 bestäms de undantagsgrunder med vilka kommissionen kan godkänna att stödåtgärderna lämpar sig för den gemensamma marknaden.

Under de senaste åren har kommissionen gett sitt godkännande till flera projekt där byggande av bredbandsnät har stötts i medlemsländerna med offentliga medel. Det har således redan uppstått avgörandepraxis i kommissionen i ärendet. Utifrån denna praxis har kommissionen i maj 2009 offentliggjort ett utkast till gemenskapens riktlinjer för till-

lämpningen av bestämmelser om statligt stöd för ett snabbt ibruktage av bredbandsnät (nedan *gemenskapens riktlinjer*).

I gemenskapens riktlinjer ställer gemenskapen sig positiv till nationella stödprogram vars syfte har varit att främja bredbandstjänster i glesbygdsområden. Kommissionen ställer sig ändå avvaktande till sådana stödprojekt som riktar sig till områden där det redan finns bredbandsnät eller där det finns konkurrens på bredbandsmarknaden.

Kommissionen utreder statliga stödprojekten för bredbandet som medlemsstaterna har anmält innan den godkänner beviljandet av det statliga stödet. Enligt gemenskapens riktlinjer jämför kommissionen stödåtgärdens positiva verkningar med de negativa biverkningar som stödet kan ha, dvs. en eventuell snedvridning av handeln och konkurrensen.

I gemenskapens riktlinjer poängteras det att bredbandsstödet ska tjäna ett allmänt intresse och att det är ändamålsenligt och står i rätt proportion till målsättningen. Dessutom förutsätts det att stödet har bara ringa verkningar i konkurrensen på bredbandsmarknaden och i handeln mellan medlemsländerna.

I bedömningen av om det nationella bredbandsstödet står i rätt proportion har kommissionen i sin avgörandepraxis betonat flera nödvändiga krav för stödprogrammen. De kommunikationsnät som får stöd ska ligga i områden där det inte är kommersiellt lönsamt att bygga ett bredbandsnät. Parter som genomför ett nätprojekt som får stöd ska väljas genom ett öppet anbudsförfarande för att beloppet på det statliga stödet kan hållas så litet som möjligt.

Att använda ett ansökningsförfarande som är så öppet, objektivt och icke-diskriminerande som möjligt tycks vara behövligt också med tanke på den rättspraxis som anknyter till tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv om offentlig upphandling (2004/18/EG, nedan *upphandlingsdirektivet*). Europeiska gemenskapernas domstol har i sina domar C-324/98 (*Telaustris och Telefonadress*) och C-275/98 (*Unifon Scandinavia*) ansett att man även i upphandlingar som står utanför tillämpningsområdet för upphandlingsdirektivet bör iakta de rättsprinciper som förekommer i grundfördraget, nämligen förbudet mot diskrimine-

ring på grund av nationalitet och öppenhetsprincipen.

Dessutom konstaterar kommissionen i gemenskapens riktlinjer att den förutsätter att det statliga bredbandsstödet är teknologiberoende. Medlemsstaterna bör inte få favorisera en viss teknologi eller nätlösning om de inte kan visa en opartisk grund för det. Enligt gemenskapens riktlinjer bör medlemsstaterna också i den mån det är möjligt uppmuntra de operatörer som fått stöd att använda den redan existerande infrastrukturen för att en onödig överlappning av resurserna kan undvikas.

I gemenskapens riktlinjer förutsätts det att ägarna av nät som fått stöd hyr ut sitt nät till konkurrenter. Dessa nyttjanderätter till nätte som fått stöd bör erbjudas minst för sju år. Nyttjanderätten bör speciellt innehålla rätten att använda kabelkanaler och lokaler för maskiner för att andra teleföretag kan vid sidan av de aktiva delarna i nätet som fått stöd få tillträde till nätets passiva delar. Genom lagstiftning måste man också se till att prissättningen för nyttjanderätten inte blir oskäligt hög. I gemenskapens riktlinjer har det förutsatts t.o.m. ett särskilt förfarande för återkrav av stödet i syfte att trygga att det inte betalas för högt stöd för ägaren av nätet som fått offentligt stöd om efterfrågan på bredband på ett stödberättigat område blir större än väntat. Genom förfarandet för återkrav kan man enligt kommissionen i efterhand sänka beloppet på stödet som redan har beviljats.

Den internationella utvecklingen samt lagstiftningen i utlandet

Av de bredbandsprojekt som nedan presenteras är en del nationella och en del lokala och av lokala myndigheter genomförda.

I Sverige genomfördes det under 2001–2007 ett bredbandsprogram som omfattade hela landet och vars mål var att förbättra utbudet av bredbandstjänster i glesbygdsområdet. Staten använde 572 miljoner euro för stödprogrammet.

I projektets första fas utarbetade de lokala myndigheterna (*Länsstyrelse*) regionala planer för datanätsinfrastrukturen. I valet av dem som fick genomföra nätprojekten iaktogs bestämmelser om offentlig upphandling.

De största byggarna av näten som fick stöd var TeliaSonera, kommunala offentliga nätbolag och statsägda TeraCom.

Nätet som fick stöd skulle fylla framtidens krav och oftast ansågs det optiska nätet vara den bästa teknologin. Allt som allt investerade de aktörer som deltog i det svenska bredbandsprogrammet, dvs. staten, kommuner och företag 826 miljoner euro. Nästan alla kommuner deltog i byggandet av nätet i sitt område. För byggande av nätinфраstruktur användes ca 630 miljoner euro. Över hälften av de nät som byggdes var optiska nät.

I Sverige har en utredning av att alla skulle få tillgång till ett snabbt bredbandsnät (*Bredband till hela landet, SOU 2008:40*) blivit färdig 2008. Det svenska näringsdepartementet överväger som bäst genomförande av projektet.

I Tyskland har myndigheterna startat ett riksomfattande projekt vars mål är att stödja byggande av bredbandsnätet i de glesbygdsområden där nätet inte är tillräckligt eller där det inte finns bredbandstjänster för ett skäligt pris. Hastigheten i bredbandsnätet som får stöd ska vara minst 1 megabit i sekunden.

Budgeten för stödprogrammet är sammanlagt 141 miljoner euro och stödprogrammet varar från 2008 till 2010. De separata nätprojekten konkurrensutsätts och det teleföretag som bygger nätet med det minsta offentliga stödet vinner konkurrensen.

Den kommun där nätprojektet ligger betalar 40 procent av stödet som beviljas teleföretagen. Resten, 60 procent, av stödet kan fås från förbundsstaten, delstaten eller som EU-finansiering.

I det tyska projektet är det kommunikationsnät som byggs med stöd egendom av teleföretaget men företagen har en skyldighet att hyra ut nätet på jämlika och icke-diskriminerande villkor så länge som avtalet mellan kommunen och teleföretaget gäller, dock högst fem år. Efter fem års tidsfrist börjar man tillämpa Tysklands allmänna telelagstiftning som föreskriver att ett teleföretag som har en dominerande marknadsställning ska till ett konkurrerande teleföretag överlåta nyttjanderätt till nätet eller dess kapacitet.

I *Förenade kungariket* inledde myndigheterna i södra Yorkshire år 2006 ett projekt vars mål var att bygga ett lokalt stamnät som

möjliggör en dataöverföringshastighet på minst 10 megabit i sekunden. Södra Yorkshire ansågs vara ett av landets fattigaste områden och ett snabbt datanät ansågs vara en viktig förutsättning för områdets socioekonomiska utveckling.

Byggaren av kommunikationsnätet valdes genom en öppen konkurrens. Beloppet på det offentliga stödet berodde på resultatet av detta ansökningsförfarande. Byggaren av nätet har en skyldighet att underhålla nätet och hyra det ut till teleföretagen på offentliga och icke-diskriminerande villkor under tio år. Efter tio år övergår äganderätten av nätet till dess byggare.

I södra Yorkshire kom de lokala myndigheterna och byggaren av nätet överens om delvis återbetalning av det offentliga stödet i de fall där lönsamheten av nätet som fick stöd överskrider en på förhand överenskommen nivå. Intäkterna av byggaren av nätet kan bli större än vad som förutsågs t.ex. på grund av att flera tjänsteföretag än vad som uppskattades opererar i dess nät.

På Irland förvaltades 2005 största delen av datanäten utanför stora städer av det före detta statliga teleföretaget Eircom medan de nya teleföretagen som hade etablerat sig på marknaden hade byggt nät i huvudsak endast till stora städer. Den irländska regeringen ansåg att de nya teleföretagen inte hade tillräckligt med kommersiella sporrar att bygga bredbandsnät i glesbygdsområden. Regeringen beslutade att bygga statsägda, för alla teleföretag öppna optiska nät i 120 tätorter där det inte fanns öppna bredbandsnät.

Budgeten för projektets offentliga finansiering var 170 miljoner euro. Regeringen riktade stöd till regionala och lokala myndigheter som deltog i projektet med en andel av 10 procent.

De lokala myndigheterna lät bygga det optiska nätets passiva nätdelar och lokaler för sambruk där teleföretagen fick, om de så ville, placera sina egna anordningar. Lokalnätens passiva nätdelar förblev i statlig ägo men deras underhåll sköts av privat part som hade valts genom ett öppet anbudsförfarande med ett 15 års hyreskontrakt.

Huvudmannen för lokalnäten tillade nätets passiva delar till nätet och hyrde ut förbindelser till alla villiga teleföretag. Den privata

parten som är huvudman för lokalnäten fick inte själv fungera som teleföretag och den betalade till staten hyra för besittningsrätten av nätet. Efter den tidsbundna hyrestiden på 15 år övergick nätet med alla utvidgningar och kunder tillbaka till statens ägo.

Det ansågs att de statsägda lokalnäten skapar operatörerna starka sporrar för egna nätinvesteringar. Kommissionen bedömde att användningen av anbudsförfaranden, oberoende ställning av teleföretagen för den som är huvudman för lokalnäten och en begränsning av stödet så att det gäller utanför bygningsområden för accessnäten och eventuella kommersiella nät begränsar beloppet på det offentliga stödet.

Grekland utarbetade 2006 en omfattande bredbandsstrategi för att främja användningen och utbredningen av bredbandet. Maximibeloppet för det offentliga stödet var 160 miljoner euro. Bredbandsnätet omfattade då bara ca 13 procent av landets areal och dessutom var det bara en procent av landets befolkning som använde bredband.

Stödet beviljades efter ett anbudsförfarande för byggande av nätet i områden där det uppskattades att nätet inte skulle sprida sig på kommersiella grunder. Nätet som fick stöd skulle garantera de enskilda en förbindelse vars hastighet var minst 512 kilobit i sekunden och för företagen 2048 kilobit i sekunden.

Ägaren av nätet som fick stöd var skyldig att tillhandahålla nättjänster för andra teleföretag på icke-diskriminerande villkor och reglerade priser. Stödet beviljades i form av bidrag och det baserade sig på faktiska kostnader. Stödprogrammet var teknologineutralt vilket innebar att nätet som fick stöd kunde vara ett fast nät, ett trådlöst nät eller en sammanblandning av dessa.

Kommissionen ansåg i sitt avgörande att det grekiska bredbandsstödet var motiverat eftersom de områden som fick stöd inte annars skulle ha varit intressanta ur de kommersiella telebolagens synvinkel och endast med hjälp av mindre koncessionsavgifter skulle teleföretagen inte ha investerat i glesbygdsområden. Stödformen gav enligt kommissionen en rätt sorts sporre för teleföretagen och genom ett öppet anbudsförfarande kunde beloppet på det offentliga stödet hållas

så litet som möjligt. Skyldigheterna att hyra ut nätet garanterade också att de snedvridande effekterna av det statliga stödet var enligt kommissionens bedömning så små som möjligt.

Australien offentliggjorde våren 2009 ett bredbandsprogram som täcker hela landet och vars syfte är att bygga ett snabbt bredbandsnät. I Australien är befolkningen koncentrerad till kustområdenas stora städer medan inlandet har glest bebodda områden där det bedöms att ett snabbt bredbandsnät inte kommer att spridas på kommersiella grunder.

I syfte att bygga ett nät är det meningen att bilda ett bolag där staten ska äga merparten. Staten har för avsikt att avstå från sin ägo under fem år från det att nätet blir fungerande. I första fasen kommer staten att investera 2,5 miljarder euro i projektet.

Avsikten är att det byggs ett optiskt nät som omfattar 90 procent av hemmen, företagen och den offentliga förvaltningens verksamhetsställen. Nätets planerade hastighet är 100 megabit i sekunden. Det kvarvarande 10 procent ska få trådlösa förbindelser. Hastigheten i det trådlösa nätet kommer att vara 12 megabit i sekunden.

Det uppskattas att byggandet av hela nätet kräver medel från staten och privata företag drygt 20 miljarder euro. Det uppskattas att byggnadsprojektet kommer att sysselsätta 25 000 personer under åtta byggnadsår.

2.6 Bedömning av nuläget

Flera av de nuvarande tillhandahållarna av bredbandstjänster har meddelat att de i fortsättningen kommer att koncentrera sitt tjänestetillhandahållande till tätorterna och drar sig ur glesbygdsområdena. Tillhandahållande av tjänster i glesbygdsområden kan således i framtiden inte garanteras utan offentlig finansiering och statliga stödåtgärder.

I nuläget är det klart att utan statliga stödåtgärder kommer medborgarna i fortsättningen inte att ha lika möjligheter överallt i Finland att använda kommunikationstjänster. Detta ställer medborgarna i ojämlik ställning bl.a. med hänsyn till yttrandefriheten. Det kan inte anses vara acceptabelt.

Snabba kommunikationstjänster och fungerande bredbandstjänster har en stor indirekt

betydelse på näringsverksamheten i glesbygdsområdet och distansarbetet. Att bredbandstjänster tynas kan således skada utvecklingen av näringsverksamheten i glesbygdsområdena och inkomststrukturen.

När man överväger arten och omfattningen av statliga stödåtgärder måste man noggrant se till att de inte har en skadlig verkan på konkurrenssituationen på kommunikationsmarknaden. Redan EU-bestämmelserna om statligt stöd förutsätter detta.

Det statliga stödet är motiverat bara i de områden där det inte är kommersiellt intressant att bygga ett kommunikationsnät och snabba bredbandsförbindelser. Kommunikationsnätet som har byggts med hjälp av offentlig finansiering ska stå också till andras än stödtagarens förfogande till skäligt pris. Även de konkurrerande teleföretagen ska vid behov kunna tillhandahålla sina tjänster via ett kommunikationsnät som byggts med hjälp av stöd så att marknadsstrukturen inte snedvrids.

3 Målsättning och de viktigaste förslagen

3.1 Målsättning

Målet med propositionen är att vid utgången av 2015 över 99 procent av permanenta bostäder och företagens och den offentliga förvaltningens verksamhetsställen ligger högst på två kilometers avstånd från en bredbandsförbindelse på minst 100 megabit.

3.2 De viktigaste förslagen

I propositionen föreslås det att det stiftas en ny lag som gäller stöd för byggande av bredband i glesbygdsområdena. Lagen ska innehålla bestämmelser om villkoren för erhållande av stöd och de myndigheter som har behörighet att bevilja statligt stöd.

Enligt förslaget ska processen för beviljande av statligt stöd ske i tre steg. Det första steget är att statsrådet ska besluta om fördelningen av stödet mellan olika landskap på basis av projektprogram som landskapen har utarbetat. Vid statsrådet allmänna sammanträde ska således anvisas en andel av det stat-

liga stödet till varje landskap och väljas ut de projekt som stöds.

Processens andra steg är att respektive landskapsförbund ska förklara den andel av det statliga stödet som beviljats landskapet ledig att sökas. Varje landskap ska således inom sitt eget geografiska område välja ut dem som genomför projekt som ska få det statliga stödet eftersom de bäst uppfyller de kriterier som ställts i lagen. Landskapsförbundets roll vid beviljandet av stödet är nödvändig, eftersom förbundet representerar den bästa sakkunskapen om regionala och lokala förhållanden.

Det slutliga beslutet om ersättning av stödberättigade kostnader i enskilda projekt ska fattas av Kommunikationsverket. Verket representerar den nödvändiga tekniska sakkunskapen vid bedömningen av stödberättigade kostnader. Kommunikationsverket ska även övervaka användningen av det beviljade stödet och vid behov inkassera det vid fall av missbruk.

Lagens bestämmelser kommer att vara teknologineutrala. En förutsättning för beviljande av stöd är sålunda inte att det väljs en viss teknisk lösning utan stöd kan beviljas för bredbandsnät som har byggts med vilket tekniskt sätt som helst.

Stöd ska enligt förslaget kunna beviljas endast för nät som byggs inom ett geografiskt område som underskrider en viss befolkningstäthet. I praktiken innebär kriteriet att stöd kan beviljas bara sådana områden som inte är intressanta ur kommersiell synvinkel.

Stödtagaren kan vara ett företag, en sammanslutning, stiftelse eller sammanslutning av dessa som bara har förutsättningar för ett sådant utbud av tjänster som är ekonomiskt ändamålsenligt och till användarnas fördel. Stödtagaren kan sålunda vara t.ex. ett andelslag som flera företag har bildat eller en kommun eller ett nätföretag som kommunen har bildat. Stödtagaren blir ändå ett i kommunikationsmarknadslagen avsett teleföretag genast när den börjar tillhandahålla nät- eller kommunikationstjänster för allmänheten.

Beviljande av stöd förutsätter att stödtagaren förbinder sig att tillhandahålla sina tjänster i tio år. Stödtagaren ska enligt propositionen också ha en skyldighet att till andra teleföretag överlåta nyttjanderätt till kommuni-

kationsnätet och dess kapacitet som har byggts med hjälp av stödet. Nyttjanderätten ska lämnas ut till ett skäligt pris och på icke-diskriminerande villkor.

Utöver den speciallag som nu enligt förslaget ska bli stiftad ska i bredbandsprojekt även tillämpas en allmän lag om statligt stöd, dvs. statsunderstödslagen. Innehållet i den har beskrivits ovan i punkt 2.3.

Om det teleföretag som fått stöd inte förmår upprätthålla det tjänsteutbud som företaget lovat, eller om det inte tillåter konkurrerande teleföretag i det kommunikationsnät som byggts med stödet, eller om annat missbruk vid användningen av stödet uppdagas, ska statsunderstödet kunna återkrävas av teleföretaget i enlighet med statsunderstödslagen. I lagen ska dessutom finnas en särskild bestämmelse om återkrav av stödet vid vissa allvarliga situationer av marknadsstörningar. Även till dessa delar ska Kommunikationsverket övervaka användningen av stödet.

Parallellt med den nya bredbandsstödslagen ska enligt förslaget även lagen om stöd för utveckling av landsbygden ändras. Bredbandsprojekt ska efter denna ändring finansieras på två olika sätt både nationellt och genom Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling, dvs. EJFLU.

När ändringen trätt i kraft kan bredbandsprojekt stödas med Europeiska gemenskapernas medel delvis genom samma villkor som med det ovan beskrivna statsunderstödet. Ur vilket regelverks medel stöd ansöks ska det vara ett fritt val för företagen, sammanslutningarna eller stiftelserna. En enskild stödansökan ska dock i dessa fall riktas, i stället för till Kommunikationsverket, till arbets- och näringscentralen, i framtiden till närings-, trafik- och miljöcentralen.

Villkor för beviljande av stöd ska föreskrivas utöver i lagen om bredbandsstöd i lagen om stöd för utveckling av glesbygden och med stöd av den i författningar på lägre nivå. De allmänna villkoren för beviljande av stöd ska i dessa fall vara i viss mån olika och de ska få sitt innehåll primärt ur Europeiska gemenskapernas program för landsbygdsutveckling och bestämmelserna för EJFLU:s finansförvaltning.

Gemensamma villkor för stöden som beviljas med stöd av de båda lagarna ska obero-

de av finansieringskällan vara att projekten är ekonomiskt ändamålsenliga, till användarnas fördel på kommunikationsmarknaden och koncentrerade så att de kan genomföras på de ekonomiskt fördelaktigaste sättet. Även skyldigheten att tillhandahålla nät- och kommunikationstjänster under minst tio års tid och skyldigheten att överlåta till andra teleföretag nyttjanderätten till ett nät som byggts med hjälp av stödet ska gälla stödtagaren oavsett finansieringskällan.

Det i förslaget avsedda statunderstödet eller Europeiska gemenskapens finansiering ska inte kunna beviljas för kostnader som föranleds av byggandet av en abonnentförbindelse som finns på högst två kilometers avstånd från den ort där användaren bor eller finns. Ifrågavarande begränsning har redan gjorts i statsrådets principbeslut om stöd för byggande av bredband. Till dessa delar ska det emellertid för enskilda hushåll finnas hushållsavdrag. Rätten att använda hushållsavdrag har genom den ändring i inkomstskattelagen som trädde i kraft i början av år 2009 utvidgats att gälla även installation av telekommunikationsförbindelser.

4 Propositionens konsekvenser

4.1 Statsekonomiska konsekvenser

Inom ramen för statsekonomi har det reserverats 66 miljoner euro för statligt stöd till bredbandsbyggande under åren 2009—2015. Dessutom erhåller de finska bredbandsprojekten sannolikt ca 25 miljoner euro av medlen i Europeiska gemenskapens program för landsbygdsutveckling. Sammanlagt ska det med offentligt stöd byggas projekt för minst 200 miljoner euro.

Förutsättningen för det statliga stödet är att kommunerna projektvis förbinder sig att finansiera sin egen del av den offentliga finansieringen.

Avsikten är att genom beslut av Kommunikationsverket använda anslag för bredbandsprojekt under moment 31.40.50 av kommunikationsministeriets huvudtitel. Genom momentet ges Kommunikationsverket behövlig fullmakt att fatta beslut om stöd. Ett villkor för den statliga finansieringen är att landskapsförbunden och kommunerna hand-

lar enligt lagen och att Europeiska kommissionen godkänner det statliga stödet.

Med det statliga stöd som Kommunikationsverket beviljar ska det vara möjligt att sänka betalningsandelen för vissa kommuner som har en svag ekonomisk ställning från 33 procent, som annars är huvudregeln, till åtta procent. För dessa projekt ska det statliga stödets andel vara större än den tredjedel som är det normala, dvs. 58 procent.

Projektets statsfinansiella konsekvenser ska år 2009 vara ca 0,5 miljoner euro, år 2010 ca 12,5 miljoner euro, år 2011 ca 10 miljoner euro, år 2012 ca 11 miljoner euro, år 2013 ca 10 miljoner euro samt åren 2014—2015 ca 11 miljoner euro per år.

Avsikten är dessutom att för stöd av byggandet av bredband genom beslut av närings-, trafik- och miljöcentralen använda anslag som avses i lagen om stöd för utveckling av landsbygden under moment 30.10.61 i jord- och skogsbruksministeriets huvudtitel.

Det gäller EU-finansiering i anslutning till utvecklingsprogram för det finländska fastlandet under åren 2007—2013 som kommer från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling, dvs. EJFLU.

Förslaget till ändring av programmet, som omfattar finansiering av bredbandsförbindelser på landsbygden för 24,6 miljoner euro, är vid beredningen av propositionen ännu under behandling vid kommissionens generaldirektörat för jordbruk och landsbygdsutveckling. Även i detta fall är förutsättningen för att finansieringen säkras dessutom att kommissionen godkänner att det statliga stödet ingår.

Avsikten är att man för ett enskilt projekt antingen kan söka statligt stöd av Kommunikationsverket enligt denna lag eller finansiering av EU:s landsbygdsprogram av arbets- och näringscentralen, i framtiden närings-, trafik- och miljöcentralen. Stödprocenterna och villkoren för stödet ska för den som ansöker om stöd i båda fallen vara nästan desamma.

I statsrådets principbeslut av december 2008 konstateras det att om de statsekonomiska kostnaderna som föranleds av byggandet av bredbandsförbindelser överstiger 66 miljoner euro, ska de överstigande kostnaderna täckas med en tidsbestämd utjäm-

ningsavgift för telenätet som är av skattetur och tas ut av teleföretagen.

Enligt statsrådets principbeslut ska det 2012 första gången utvärderas hur fungerande stödåtgärderna för byggande av bredbandsförbindelserna är. I mellangranskningen 2012 ska det också utvärderas om det behövs den ovan nämnda utjämningsavgiften för telenätet.

4.2 Samhälleliga konsekvenser

Om propositionens samhälleliga konsekvenser och konsekvenser för regionutvecklingen har det utarbetats en särskild konsekvensbedömning som heter Den sysselsättande effekten av byggandet av bredband. Litteraturöversikt. Den särskilda konsekvensbedömningen har publicerats i mars 2009 i serien Kommunikationsministeriets publikationer under numret 16/2009. Kortfattat kan man ändå konstatera följande om propositionens samhälleliga konsekvenser.

Propositionens konsekvenser för regionutvecklingen är positiva, eftersom bredbandsprojekten främjar regional jämlikhet, ökar medborgarnas och företagens möjligheter att delta och tillgången till elektroniska tjänster även i glesbygden.

Betalningen av det stöd som föreslås i propositionen sysselsätter både under byggandet av de nya förbindelserna och efter att de har tagits i bruk. Den sysselsättande effekten av bredbandprojektet som är värt 200 miljoner euro är under bygningsfasen ca 3 000 årsverken. Om projektet genomförs på sex år, sysselsätter byggningen årligen i genomsnitt 500 personer. Cirka hälften av arbetsplatserna uppstår på byggplatser och den andra hälften i företag som levererar material till och tillhandahåller tjänster för byggarna. Efter att projektet har blivit färdigt behövs det arbetskraft också för underhåll och förbindelserna. Jämfört med bygningsfasen är arbetskraftsbehovet för underhållet dock litet.

Det som förbättrar sysselsättningen mer än bygningsfasen är tillväxtimpulsen som bredbandsinvesteringar ger. Med detta avses den ökande efterfrågan på varor och tjänster till följd av de bättre datakommunikationsförbindelserna och arbetsplatser som detta skapar. Den sysselsättande effekten är minst

lika stor jämfört med bygningsfasen och av bestående art.

Propositionen underlättar en spridning av nya tekniska lösningar särskilt i glesbygderna och den har därigenom en positiv inverkan på den allmänna utvecklingen av informationssamhället.

4.3 Konsekvenser för teleföretag och kommunikationsmarknaden

Stödet som beviljas enligt propositionen minskar väsentligt företagens investeringsrisker på de mest glest bebodda områdena och främjar sålunda en marknadsbaserad utvidgning av kommunikationsnäten längre utanför tätorterna.

Förbindelserna som fått stöd skapar också mer efterfrågan för tjänster som delas via snabba bredbandsförbindelser som är marknadsbaserat lönsamma. Ur företagens synvinkel är det lönsamt att bygga en stamnätsförbindelse i förhållande till finansieringsandelen längre än vad det var tänkt att den skulle byggas på marknadsvillkor eller i motsvarande förhållande till de hushåll och företag som ligger glesare från varandra. En verklig efterfrågan skapar också regionala samarbetsformer som fortfarande bidrar till att minska teleföretagens investeringsrisker.

Ett stöd som riktas till glesare bebodda områden kan lättast utnyttjas av sådana företag som redan verkar i området eller dess närhet. Det stöd som avses i propositionen ska dock vara på samma sätt möjliga att sökas av alla, vilket kan underlätta även nya aktörers etablering på marknaden.

Det är i varje fall klart att statsunderstödet inte får medföra störningar på marknaden. Understöden ska enligt förslaget bara riktas till sådana områden som inte i regel tidigare har kommersiellt utbud. Förslaget bör därmed inte åtminstone ha negativa konsekvenser för konkurrenssituationen på kommunikationsmarknaden. Det statliga stödet kommer också att meddelas till kommissionen i enlighet med EU:s lagstiftning om statligt stöd.

Snabba bredbandsförbindelser överallt i Finland kommer att möjliggöra ett betydligt bredare och mångsidigare utbud av tjänster i kommunikationsnäten än hittills. Detta ska

förhoppningsvis ha positiva konsekvenser för kommunikationsmarknaden som helhet.

4.4 Konsekvenser för konsumenten

Med ett bredbandsnät som har byggts med hjälp av stödet som avses i propositionen kan man permanent jämka regionala skillnader i utbudet av bredbandsförbindelser. Med det blir mycket snabba förbindelser möjliga även i glesbygdsområden. Propositionen har konkreta verkningar uppskattningsvis på ca 130 000 hushåll.

Utgångspunkten i propositionen är att användaren av en bredbandstjänst också i fortsättningen skaffar det abonnemang som han eller hon behöver på egen kostnad. Således har propositionen inga direkta verkningar på konsumentens ställning men i och med att ett nät som byggts med hjälp av stödet kommer att finnas på högst två kilometers avstånd från användarens permanenta bostad eller verksamhetsställe kommer indirekt att ha en stor betydelse för konsumenten. Att skaffa en förbindelse som sträcker sig till hemmet är därefter möjligt till ett lägre pris än tidigare. Det ska dessutom för enskilda hushåll finnas hushållsavdrag. Rätten att använda hushållsavdrag har genom den ändring i inkomstskattelagen som trädde i kraft i början av år 2009 utvidgats att gälla även installation av telekommunikationsförbindelser.

Genom propositionen skapas det nästan för alla medborgare en möjlighet att få tillgång till mycket snabba bredbandsförbindelser senast 2015.

4.5 Konsekvenser för myndigheterna

Genom propositionen åläggs Kommunikationsverket nya uppgifter. Kommunikationsverket kommer i fortsättningen att verka som statsunderstödsmyndighet i bredbandsprojekt. Uppgifter som hänför sig till beviljande av statligt stöd och övervakningen av dess användning kräver personalresurser och utbildning av verkets nuvarande personal.

Att fatta ett beslut om statsunderstöd förutsätter att det begärs detaljerade utredningar av de sökande samt en genomgång av utredningarna för att det kan säkerställas att stöd beviljas endast för behövliga kostnader. En-

ligt propositionen svarar Kommunikationsverket också för övervakningen av användningen av det betalda statliga stödet och ett eventuellt återkrav i missbruksfall.

Kommunikationsverket ska bl.a. övervaka efterlevnaden av skyldigheter som gäller tillgången till nätet. Dessa är t.ex. kravet på skäligheten och icke-diskrimineringen av grossistprissättningen. Det finns inte ännu någon tillämpningspraxis eller färdiga bedömningsprinciper när det gäller bedömningen av prissättningen eftersom propositionen innebär att prissättningskravet i ett kommunikationsnät som byggts med hjälp av stödet avviker från den prissättningsskyldighet för företag med betydande marknadsinflytande som avses i kommunikationsmarknadslagen. Enligt propositionen ska prissättningen vara skälig medan den gällande kommunikationsmarknadslagen förutsätter att prissättningen är kostnadsorienterad.

Enligt förslaget ska Kommunikationsverket vara i nära samarbete med Landsbygdsverket vid beviljandet av bredbandsstöd i anknytning till EU:s landsbygdsprogram. Kommunikationsverkets uppgift är att till denna del upprätthålla detaljerade en databas för uppföljning av bredbandsprojekt som genomförts med statligt stöd och rapportera till statsrådet om hur projekten fortskrider t.ex. i samband med statens bokslutsberättelse. Jordbruksfondens EJFLU:s medel ska dock fortfarande förvaltas av Landsbygdsverket och den allmänna tillsynsskyldigheten och behörigheten att göra kontroller i fråga om stöd som finansierats av EJFLU ska fortfarande vara ålagd Landsbygdsverket.

Som en ny uppgift ska Kommunikationsverket ha bokföring av fullmakter om vilken det föreskrivs i lagen om statsbudgeten (423/1988) och förordningen om statsbudgeten (1243/1992) och meddela fullmakterna och användningen av dem till Statskontoret. I praktiken kunde uppgiften skötas i samband med att det uppföljningsregister som avses i 17 § i förslaget.

Vid sidan av uppgifter som gäller beviljandet och övervakningen av stödet ska Kommunikationsverket bl.a. ge landskapsförbund och kommuner anvisningar och ge dem rådgivning i planeringen av bredbandsprojekt samt vid ordnandet av förfarandet för ansö-

kan om det statliga stödet. Kommunikationsverket ger bl.a. till statsrådet sitt utlåtande om landskapsförbundens projektprogram. Också teleföretagen kommer att behöva rådgivning från Kommunikationsverket när det gäller sökande och utbetalning av stöd. Kommunikationsverket ska enligt förslaget dessutom ge utlåtande om alla stödsökningar som lämnats in till arbets- och näringscentraler, de blivande närings-, trafik- och miljöcentralerna.

De ovan nämnda nya uppgifterna medför Kommunikationsverket årligen kostnader uppskattningsvis på ca 500 000 euro som består av personalkostnader och anskaffningar. Genom den andra tilläggsbudgeten för 2009 har det gjorts möjligt att kunna använda anslaget på 66 miljoner euro som anvisats för ett nationellt bredbandsprojekt i fortsättningen även för förvaltningskostnader och allmänna kostnader som föranleds Kommunikationsverket vid utbetalning av bidrag till bredbandsprojekt.

Vid beviljande av bredbandsstöd i anknytning till landsbygdsprogrammet ska de behöriga myndigheterna vara arbets- och näringscentralerna, i framtiden närings-, trafik- och miljöcentralerna. Förslaget medför tilläggsuppgifter för dem. Dessutom medför förslaget tilläggsuppgifter även för Landsbygdsverket i egenskap av utbetalande myndighet som betalar ut medel från jordbruksfonden EJFLU.

Beloppet på stödet som arbets- och näringscentralerna delar ut, 25 miljoner euro, är dock mindre än beloppet på det statliga stödet som Kommunikationsverket delar ut. Dessutom är det möjligt för arbets- och näringscentralerna att få hjälp av Kommunikationsverket i frågor som kräver teknisk expertis och vid bedömningen av frågor om prissättningen av nät- och kommunikationstjänster. Enligt propositionen kan arbets- och näringscentralen inte bevilja stöd om inte Kommunikationsverket bifaller till det.

De uppgifter i egenskap av utbetalande myndighet som föranleds Landsbygdsverket är inte nya. Beloppet på stödet som det förvaltar över är inte betydande jämfört med de landsbygdsutvecklingsstöd som det för närvarande förvaltar över.

Propositionen medför således inte i någon betydande mån uppgifter till Landsbygdsverket eller arbets- och näringscentralerna från det nuvarande. Ibruktagandet av bredbandsstödet kommer emellertid att föranleda mindre kostnadseffekter även för dessa myndigheter i fråga om anvisningar för beviljande och utbetalning av stöd, blanketter, utbildning och behövliga ändringar i datasystemet.

4.6 Konsekvenser för kommunernas och landskapens ställning

Enligt propositionen ska ett landskapsförbund i samarbete med kommunerna och statliga myndigheter utarbeta ett regionalt projektprogram. I projektprogrammet listas upp alla stödbara bredbandsprojekt i landskapet.

En annan ny uppgift som anvisas landskapet genom propositionen är skyldigheten att förklara det statliga stöd som beviljats landskapet ledigt att sökas. Projektprogrammet görs troligtvis endast en gång men förfarandet för ansökan av statligt stöd kan upprepas flera gånger under 2010—2015. De båda nya uppgifterna är för landskapen ändå sedvanliga planerings- och samordningsuppgifter som inte kräver extra personalresurser i landskapet.

Genom propositionen ges kommunerna varken nya uppgifter eller skyldigheter. Att kommunen deltar i finansieringen av bredbandsprojektet är i praktiken enligt propositionen en förutsättning för att statligt stöd kan beviljas men för kommunen i och för sig frivilligt. För kommunerna gäller det inte bestående driftskostnader, utan ett tidsbestämt, frivilligt deltagande i investeringen. Ur kommunalekonomisk synvinkel innehåller ökar propositionen inte kommunernas obligatoriska utgifter.

Ett bredbandsprojekt medför kommunen sannolikt olika tillstånds- och planeringsuppgifter. Dessa avviker ändå inte från kommunens normala, dagliga uppgifter.

Om projektet genomförs i en sådan kommun där finansieringen av ett bredbandsprojekt utgör en oskäligen belastning med beaktande av kommunens ekonomiska bärkraft, bredbandsprojektets omfattning och tekniska utformningssätt, kommunens invånartäthet och projektets byggnadskostnader i relation

till befolkningsmängden kan kommunens betalningsandel enligt förslaget sänkas till åtta procent i stället för den normala betalningsandelen på 33 procent. Det statliga stödet ska i dessa fall beviljas förhöjt på motsvarande sätt, dock högst till ett belopp av 58 procent av projektets stödberättigade kostnader.

För sådana bredbandsprojekt som genom beslut av arbets- och näringscentralen, i framtiden närings-, trafik- och miljöcentralen, stöds med medel från jordbruksfonden EJFLU ska kommunens betalningsandel vara lägre än den tredjedel som avses i statsrådets principbeslut. Kommunens betalningsandel ska i dessa fall vara 22 procent. Bestämmelser om stödtagarens, kommunens och statens betalningsandelar ska utfärdas genom förordning av statsrådet med stöd av lagen om stöd för utveckling av landsbygden. Avsikten är att utfärda statsrådets förordning när ändringen i landsbygdsprogrammet har godkänts av kommissionen och när det statliga stöd som ingår däri har godkänts och notifierats.

5 Beredningen av propositionen

5.1 Beredningsskeden och beredningsmaterial

Regeringen behandlade i sin aftonskola den 17 september 2008 förslaget ”Bredband för alla – en nationell handlingsplan för förbättrande av informationssamhällets infrastruktur”. Regeringen beslutade i aftonskolan att statsrådets principbeslut om ärendet ges under 2008. Finanspolitiska ministerutskottet behandlade förslaget på sitt möte den 25 november 2008 och biföll till statsrådet att godkänna det.

Statsrådet fattade den 4 december 2008 ett principbeslut om en nationell handlingsplan för förbättrande av informationssamhällets infrastruktur. Genom principbeslutet har regeringen satt som mål att det senast i slutet av 2015 i hela landet finns enligt efterfrågan tillgång till ett fiberoptik- eller kabelnät eller något annat nät vars egenskaper är jämförbara med dessa som möjliggör en förbindelse på 100 megabit. Med en fast eller trådlös abonnentförbindelse som är högst två kilometer lång och som kopplas till nätet kan det i åtminstone 99 procent av permanenta bo-

städer och permanenta verksamhetsställen för företagen och den offentliga förvaltningens organisationer användas kommunikations-tjänster och informationssamhällets övriga tjänster som kräver mycket stora förbindelsehastigheter.

Om alla de centrala lösningarna i propositionen har det redan överenskommit i statsrådets principbeslut. Enligt principbeslutet konkurrensutsätter landskapsförbunden projekten inom landskapets område och Kommunikationsverket betalar bredbandsstödet statliga andel till de företag som konkurrensutsatts av landskapen eller till sammanslutningar av dem i enlighet med den plan för regional fördelning av stödet som godkänts av statsrådet.

Propositionen som nämndes i principbeslutet har beretts vid kommunikationsministeriet.

Propositionens grundläggande principer har diskuterats under beredningen med företrädare för landskapen och teleföretagen vid flera utfrågningar och separata förhandlingar.

Utlåtande om propositionen har begärts av sammanlagt ca 300 remissinstanser, bl.a. alla teleföretag som gjort televerksamhetsanmälan och andra aktörer inom branschen, centrala myndigheter och intresseorganisationer. Förslaget finns under remissbehandlingstiden tillgängligt också på ministeriets webbplats, där alla som vill lämna utlåtande om förslaget kan göra det.

Under beredningen har även Ålands landshovsregering kontaktats.

Utlåtande om propositionen har lämnats in av ca 70 remissinstanser.

5.2 Remissyttranden och hur de har beaktats

I nästan alla utlåtanden understöddes propositionens principer och framhölls behovet av offentligt stöd i syfte att snabba upp utbyggnaden av bredband till glesbygdsområden. Endast en remissinstans har bedömt att det statliga stödet snedvrider konkurrensen på kommunikationsmarknaden.

För en del av utlåtandena anses projektets tidsplan vara för kort och orealistisk. I andra utlåtanden konstateras det att projektet framskrider för långsamt. Tidsplanen för bred-

bandsprojektet har dock inte ändrats under den fortsatta beredningen, eftersom tidsplanen grundar sig på statsrådets principbeslut och remissinstansernas åsikter är delade i frågan.

De bestämmelser i propositionsutkastet som gällde förfarandet för ansökan om statligt stöd ansågs i vissa utlåtanden vara oklara. Särskild kritik riktades mot den princip som valts i remissutkastet, enligt vilket lagen om offentlig upphandling (348/2007) ska tillämpas i landskapen på förfarandet för ansökan om statligt stöd.

Propositionen har därför ändrats till denna del under den fortsatta beredningen. Enligt 6 § i förslaget ska landskapsförbundet offentligen förklara det statliga stödet ledigt att sökas genom ett för alla öppet, jämlikt och icke-diskriminerande förfarande. Under förfarandet kunde man iaktta rättsprinciperna i lagen om offentlig upphandling, men det gäller dock inte offentlig upphandling i denna lag, utan ett normalt förfarande för ansökan om understöd enligt 9 § i statsunderstödslagen.

Trestegsförfarandet för ansökan om stöd har under den fortsatta beredningen av propositionen försökt förtydligas även till andra delar så att landskapsförbundets och Kommunikationsverkets roller ska vara så tydliga som möjligt under processen för beviljande av stöd.

I många kommuners och samkommuners utlåtanden konstaterades att kommunernas möjligheter att i det aktuella ekonomiska läget förbinda sig till utbyggnadskostnader är synnerligen små. I dessa utlåtanden krävdes också att finansieringsandelen för kommuner i utsatt ställning ska minskas. Propositionen har till dessa delar kompletterats under den fortsatta beredningen.

Definitionen för det stödberättigade området har i vissa utlåtanden ansetts vara för snäv. Definitionen har ansetts avgränsa utanför stödmottagarnas krets även sådana områden som de facto inte är kommersiellt intressanta och inom vilka bredbandsnät därmed inte kommer att uppstå på marknadens villkor.

Propositionen har inte till dessa delar ändrats, eftersom man genom regleringen vill garantera att konkurrens effekterna av det

statliga stödet är så små som möjligt på marknaden och marknadsstörningar inte uppstår. Begreppet stödberättigat område är i central ställning och det ska också begränsa stödet enbart till de allra minst kommersiellt intressanta områdena. Detta förutsätts redan av EU:s reglering om statligt stöd.

I landskapsförbundens utlåtanden har man tvivlat på om de i landskapen finns tillräckligt sakkunskap för att sköta de uppgifter som i propositionen ålagts landskapen. Som en särskilt krävande uppgift har landskapen uppfattat uppgörandet av projektprogrammen för landskapen med den precision som framläggs i motiveringen till remissutkastet.

Motiveringen i propositionen har därför omarbetats under den fortsatta beredningen. I motiveringen förtydligas nu mer än förr att vid uppgörandet av projektprogrammet är inte det tekniska kunnandet i fråga om kommunikationsnäten det centralaste, utan lokal-kännedomen om området, analysen av nuläget och prognosen för den framtida befolkningsutvecklingen.

Regleringen av projektprogrammets styrningsgrupp har i flera utlåtanden ansetts vara onödig och t.o.m. inblandning i en fråga som omfattas av kommunalförvaltningens egen behörighet. Bestämmelsen om styrningsgruppen har på grund av remissresponsen strukits ur propositionen under den fortsatta beredningen av den.

I vissa utlåtanden det ansetts vara oskäligt med den skyldighet att överlåta information som riktas mot alla teleföretag. Skyldigheten har ansetts vara oskälig till den del som den riktas mot sådana teleföretag som inte är stödtagare. Bestämmelsen har under den fortsatta beredningen av propositionen precisrats så att skyldigheten att överlåta uppgifter gäller enbart de uppgifter som är nödvändiga för styrning och övervakning av projektet.

Teleföretagens skyldighet att upprätthålla tjänsteutbud i ett nät som byggs med stöd har i utlåtandena i princip understöts. I vissa utlåtanden har serviceskyldighetens längd ansetts vara överdimensionerad och andra remissinstanser har ansett serviceskyldigheten bör vara längre än tio år. Propositionen har inte ändrats på denna punkt, eftersom remissinstansernas åsikter är delade i frågan.

6 Samband med andra propositioner

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2010 och avses bli behandlad i samband med den.

I förslaget föreslås det att arbets- och näringscentralerna ska ges nya uppdrag. För denna del hänger propositionen samman med regeringens proposition med förslag till lagstiftning om revidering av regionförvaltningen (RP 59/2009) som är under behandling i riksdagen. I revideringsprojektet ska arbets- och näringscentralerna ersättas med flera närings-, trafik- och miljöcentraler.

I propositionen anvisas uppgifter även till länsstyrelsen på Åland, som i den ovan nämnda lagstiftningen som gäller reform av regionförvaltningen att ersättas av Statens ämbetsverk på Åland.

7 Propositionens samband med Ålands självstyrelse

I 18 och 27 § i självstyrelselagen för Åland (1144/1991) bestäms om fördelningen av lagstiftningsbehörigheten mellan landskapet

och riket. Bredbandsprojekten gäller televerksamhet, som enligt 27 § 40 punkten i självstyrelselagen hör till rikets lagstiftningsbehörighet. Den föreslagna lagen om stöd för byggande av bredband i glesbygdsområden tillämpas därmed också i landskapet Åland.

De uppgifter som i förslaget anvisas landskapsförbundet ska på Åland skötas av länsstyrelsen på Åland. Bestämmelser om överföringen av behörighet mellan riket och landskapet ska till dessa delar utfärdas särskilt genom en överenskommelseförordning. Avsikten är att utfärda överenskommelseförordningen omedelbart efter lagens ikraftträdande. En del av de uppgifter som genom överenskommelseförordningen anvisas den statliga myndigheten, dvs. länsstyrelsen på Åland, ska överföras på Ålands landskapsregering.

I propositionen föreslås att även lagen om stöd för utveckling av landsbygden ska ändras. Med stöd av denna lag kan bredbandsstöd inte beviljas Åland, eftersom det är fråga om sådan EU:s finansiering som gäller programmet för utveckling av landsbygden i fasta Finland 2007–2013, som, så som namnet säger, bara är tillgängligt i fasta Finland.

DETALJMOTIVERING

1 Lagförslag**1.1 Lag om stöd för byggande av bredband i glesbygdsområdena**

1 §. Lagens syfte. Syftet med lagen är att främja byggandet av snabba bredbandsförbindelser i glesbygdsområden och på så sätt trygga mångsidiga kommunikationstjänster i hela Finland.

Begreppet kommunikationstjänst definieras i kommunikationsmarknadslagen, i vilken teleföretagens verksamhet regleras.

2 §. Lagens tillämpningsområde. Enligt 1 mom. ska lagen tillämpas när stöd för bredbandsprojekt beviljas ur ett anslag i statsbudgeten. På statligt stöd för byggande av bredband tillämpas också bestämmelserna i statsunderstödslagen, men endast i tillämpliga delar eftersom statsunderstödslagen enligt 3 § i samma lag är sekundär i förhållande till annan speciallagstiftning.

Enligt 2 mom. ska lagen också tillämpas på planeringen av bredbandsprojekt i landskapen. Lagen innehåller bestämmelser om bl.a. det förfarande för ansökan om statligt stöd som ordnas av landskapsförbundet och genom vilket stödberättigade projekt väljs inom landskapen.

Med stöd av 3 mom. ska lagen också tillämpas inom de bredbandsprojekt som får stöd ur de EU-finansieringsprogram som avses i lagen om stöd för utveckling av landsbygden. I synnerhet 4, 6, 9 och 11 § samt 14 § 1 mom. samt 16 § i lagen ska tillämpas.

Statsbidragsmyndighet i dessa fall är dock inte Kommunikationsverket, utan stödbeslutet om EU-finansiering fattas vid arbets- och näringscentralen. På förfarandet för beviljande av stöd tillämpas i första hand bestämmelserna i lagen om stöd för utveckling av landsbygden. Också t.ex. de bestämmelser om stödberättigande som gäller EU-finansiering samt den innehållsliga styrningen av valet av projekt, i synnerhet förvaltningen av resurserna i Europeiska jordbruks-

fonden för landsbygdsutveckling samt förvaltningsmyndighetens ansvarsområden, är baserade på lagstiftningen om stöd för utveckling av landsbygden. I dessa projekt är Landsbygdsverket ackrediterad utbetalande myndighet.

3 §. Stödberättigat område. Enligt 1 mom. avses med stödberättigat område ett geografiskt område vars befolkningstäthet är sådan att högst 5,4 procent av befolkningen i Finland bor i ett område som är lika glest eller ännu glesare bebott.

Det område som definitionen gäller omfattar i Finland cirka 130 000 hushåll. För dessa områden är det typiskt att de är mycket landsbygdsdominerade, bosättningen är koncentrerad till småhus och det finns färre företagsverksamhetsställen än i genomsnitt. En befolkningstäthet enligt definitionen innebär i praktiken att områdena inte är ekonomiskt intressanta och det statliga stödet därför inte i första hand kan antas orsaka marknadsstörningar.

Enligt 2 mom. kan det stödberättigade området avgränsas geografiskt genom kommunikationsministeriets förordning. I förordningen eller en bilaga till den publiceras en karta över stödberättigade områden i hela Finland.

4 §. Regionalt projektprogram. Enligt 1 mom. ska ett landskapsförbund i samarbete med kommunerna utarbeta ett regionalt projektprogram för stödberättigade bredbandsprojekt. Vid behov kan även statliga myndigheter, såsom t.ex. områdets arbets- och näringscentral, i framtiden närings-, trafik- och miljöcentralen, Kommunikationsverket eller kommunikationsministeriet, bistå landskapsförbundet vid utarbetandet av programmet.

I projektprogrammet bedömer man utifrån landskapets faktiska befolkningsutveckling och regionala utveckling hurudana utvecklingsbehov som i framtiden troligen kommer att finnas för kommunikationsnätet inom landskapet och hurudan efterfrågan på snab-

ba bredbandsförbindelser möjligen kommer att uppstå i landskapet. I det regionala projektprogrammet ska man bl.a. kommunvis kartlägga hurudan intern flyttningstrafik som kan förväntas inom landskapet och i mån av möjlighet försöka bedöma om det kommer att inverka på efterfrågan på bredbandsförbindelser. Vid utarbetandet av projektprogrammet är det centrala emellertid inte det tekniska kunnandet i fråga om kommunikationsnät, utan snarare lokalkännedom om landskapets område och analyser av nuläget och av utsikterna för den framtida befolkningsutvecklingen i området.

Projektprogrammet ska naturligtvis endast omfatta sådana projekt som kan bedömas uppfylla de grundläggande krav för beviljande av stöd som ställs i lagen. Enskilda byggnadsprojekt som planeras kan i praktiken tas med i det regionala projektprogrammet på initiativ av antingen landskapet eller de kommunala myndigheterna.

Om det finns många aktörer och framtida byggnadsprojekt på landskapsnivå som är intresserade av statligt stöd, bör man inom det regionala projektprogrammet planera i vilken ordning det är lämpligast att genomföra projekten.

Om det inte finns stödberättigade projekt men det utifrån en kartläggning av efterfrågan och servicenivån ändå verkar finnas efterfrågan på bredbandsförbindelser inom glesbygdsområdena i ett landskap, kan man överväga aktiva åtgärder inom projektprogrammet för att lösa situationen.

Projektprogrammet ska också omfatta bredbandsprojekt som finansieras inom ramen för lagen om stöd för utveckling av landsbygden, om det finns sådana projekt.

I 2 mom. ställs allmänna krav på byggnadsprojekt som kan tas med i det regionala projektprogrammet. Enligt 4 § 2 mom. ska de projekt som stöds vara ekonomiskt ändamålsenliga och främja användarnas fördel på kommunikationsmarknaden. Med projektets ekonomiska ändamålsenlighet avses att projektet ska vara så omfattande att det redan i byggnadsskedet verkar livskraftigt för en längre tid.

Däremot ställer lagen inga allmänna villkor för stöddagaren. Den som genomför ett byggnadsprojekt som tas med i det regionala pro-

jektprogrammet behöver alltså inte t.ex. vara ett teleföretag, utan det kan vara ett annat företag, en sammanslutning, en stiftelse eller en företagssammanslutning av dessa som har förutsättningar att på ett ekonomiskt ändamålsenligt sätt erbjuda tjänster som främjar användarnas intressen. Stöddagaren kan sålunda också vara t.ex. ett andelslag som grundats av flera företag, en kommun eller ett nätföretag som grundats av en kommun. Stöddagaren blir naturligt ett teleföretag enligt kommunikationsmarknadslagen genast det börjar tillhandahålla nät- eller kommunikationstjänster för allmänheten.

De begrepp i denna lag som gäller kommunikationsmarknaden och teleföretag har definierats i kommunikationsmarknadslagen, i vilken teleföretagens verksamhet regleras.

För att projektet ska främja användarnas intressen på kommunikationsmarknaden ska de tjänster som tillhandahålls i enlighet med 1 § i kommunikationsmarknadslagen motsvara användarnas rimliga behov, vara tekniskt utvecklade, hålla god kvalitet, vara driftsäkra och trygga samt förmånliga. Sökanden ska vid behov förete en utredning över dessa faktorer och bl.a. bedöma till vilket pris tjänsterna i sinom tid kommer att kunna tillhandahållas för den slutliga användaren.

Enligt 2 mom. ska projekten dessutom centraliseras så att de kan genomföras på ett sätt som ekonomiskt är fördelaktigast. Detta innebär att de projekt som stöds ska vara tillräckligt omfattande för att vara livskraftiga och tekniskt ändamålsenliga. Dessutom ska man inom projekten utreda möjligheterna till sambyggnad i anslutning till installeringen av andra ledningar och konstruktioner som tjänar samhället.

Det regionala projektprogrammet ska enligt 3 mom. lämnas till Kommunikationsverket, som ger ett utlåtande om det till statsrådet. Avsikten med Kommunikationsverkets remissförfarande är att för statsrådet producera en noggrannare analys och ett sammandrag av landskapens projektprogram samt sörja för att de är jämförbara. Kommunikationsverket ska i sitt utlåtande också ta ställning till om det inom området redan finns sådana kommunikationsnät som har byggts kommersiellt som en del av teleföretagens normala affärsverksamhet och hurudan betydelse des-

sa nät har för de planerade projekten. Dessutom kan Kommunikationsverket ta ställning till projektens kalkylerade helhetskostnader samt framföra sin preliminära åsikt om vilka av projektets kostnader möjligen är stödbestämmade.

Det regionala projektprogrammet är i praktiken åtminstone i viss mån bindande i och med att de byggnadsprojekt som tas med inte helt får bytas ut eller i väsentlig grad ändra karaktär. Det är förståeligt att projekten preciseras och byggnadsplanerna eller finansieringsmodellen blir mera detaljerad med tiden, men med tanke på statsrådets beslut om fördelningen av pengarna är det viktigt man kan lita på att det regionala projektprogrammet och de projekt som programmet omfattar förverkligas. Ansvaret för projektprogrammets tillförlitlighet ligger till denna del på landskapsförbundet.

De i 1—3 mom. avsedda uppgifterna ska enligt 4 mom. i landskapet Åland skötas av länsstyrelsen på Åland, som fungerar som statlig myndighet i landskapet. Bestämmelser om överföringen av behörighet mellan riket och landskapet ska till dessa delar utfärdas särskilt genom överenskommelseförordning som avses i 32 § i självstyrelselagen för Åland. Avsikten är att utfärda överenskommelseförordningen omedelbart efter lagens ikraftträdande. En del av de uppgifter som anvisas den statliga myndigheten, dvs. länsstyrelsen på Åland, genom överenskommelseförordningen ska överföras på Ålands landskapsregering.

Till övriga delar ska förfarandet för beviljande av stöd vara likadant som i de övriga landskapen. Det statliga stödet ska kungöras enligt 6 § och den enskilda sökanden ska göra stödsökan enligt 7 § till Kommunikationsverket.

5 §. Statsrådets beslut om fördelningen av stödet enligt landskapen. Enligt paragrafens 1 mom. ska statsrådet besluta om fördelningen av det statliga stödet enligt landskapen efter att ha fått de behövliga regionala projektprogrammen och Kommunikationsverkets utlåtande om dem.

Avsikten är att statsrådet ska fatta beslut om fördelningen av stödet enligt landskapen år 2010.

Enligt statsrådets principbeslut som fattades i december 2008 ska det år 2012 för första gången utvärderas hur stödåtgärderna för byggandet av bredbandsanslutningar fungerar i sin helhet. Åtminstone år 2012 kommer man alltså att på nytt utvärdera fördelningen av stödet enligt landskapen. I detta sammanhang kan man också utvärdera befolknings-täthetskriterierna för de stödbestämmade områdena.

Dessutom kommer statsrådet vid översynen år 2012 att bedöma behovet av en eventuell utjämningsavgift för telenätet om byggandet av bredbandsförbindelser inte har framskridit som väntat, dvs. om man inte har kunnat bygga tillräckligt med bredbandsförbindelser på marknadsvillkor. Frågan kommer vid behov att regleras genom en särskild lag.

6 §. Offentligt ansökningsförfarande för statligt stöd. Enligt 1 mom. ska landskapsförbundet förklara det statliga stödet som beviljats landskapet ledigt att sökas offentligt efter att statsrådet har fattat beslut om fördelningen av stödet enligt landskapen. Enligt 1 mom. ska ansökningsförfarandet vara öppet för alla, objektivt och icke-diskriminerande. Det handlar alltså om ett sedvanligt ansökningsförfarande för statligt stöd som avses i 9 § i statsunderstödslagen.

Med öppet ansökningsförfarande avses i paragrafen att det statliga stödet ska förklaras ledigt att sökas på ett tillräckligt synligt sätt så att alla intresserade får reda på att stödet får sökas. Det kan meddelas att stödet är ledigt att sökas t.ex. på landskapsförbundets webbsidor och genom en annons i en tidning som utkommer inom landskapets område.

Med objektivitet avses i denna paragraf att de kriterier som prioriteras vid ansökningsförfarandet ska vara objektivt motiverade och mätbara och inte får gynna vissa sökanden. Jämförelsekriterierna ska meddelas tydligt i ledigförklaringen och alla som vill ska kunna ansöka om stödet.

Med icke-diskriminering avses i denna paragraf att det då stödet förklaras ledigt att sökas inte får ställa sådana krav som diskriminerar vissa sökanden, t.ex. på grund av sökandens nationalitet eller etableringsort. Kravet är centralt speciellt med avseende på EU-lagstiftningen om statligt stöd. Ansökningsförfarandet kan vara diskriminerande

också t.ex. då ansökningskriterierna i praktiken gynnar teleföretag som redan tidigare verkar inom området eller t.ex. företag som grundats av kommunen.

Ansökningsförfarandet kan anses vara diskriminerande också om ansökningskriterierna i praktiken rekommenderar en viss teknologi. Ansökningskriterierna bör alltså vara så oberoende av någon viss teknologi som möjligt.

Landskapsförbundet ska förklara det statliga stödet ledigt att sökas med ändamålsenliga intervall. Det är skäl att ordna en ny ansökningsrunda i synnerhet i sådana fall där det inte finns ett tillräckligt antal eller överhuvudtaget inga stödsökande som uppfyller kraven i lagen.

I 2 mom. finns en förteckning över faktorer som den som deltar i ansökningsförfarandet åtminstone ska lämna uppgifter åtminstone om. Förteckningen är inte fullständig, utan landskapen kan vid behov kräva att något annat också ingår i ansökningsen, t.ex. en utredning som hänför sig till de lokala förhållandena.

Enligt 2 mom. 1 punkten ska byggnadsplanen för kommunikationsnätet presenteras i ansökningsförfarandet. Av den bör åtminstone kommunikationsnätets geografiska läge samt de grundläggande tekniska lösningarna för byggandet åtminstone på allmän nivå framgå. Nätets byggnadsplaner preciseras dock i ansökningsförfarandet.

Enligt 2 mom. 2 punkten ska maximibeloppet för det sökta statliga stödet anges i ansökningsförfarandet. Företag, sammanslutningar eller stiftelser som ansöker om statligt stöd kan ännu i detta skede lämna sin ansökan med villkoret att de förbinder sig till projektet om offentliga medel beviljas för det.

Enligt 2 mom. 3 punkten ska den som deltar i ansökningsförfarandet också lämna uppgifter om antalet abonnemang som kommer att tillhandahållas samt priset och övriga villkor till vilka kommunikationstjänsterna planeras bli tillhandahållna för användarna i dessas permanenta boningsort eller säte. Uppgifterna ska med andra ord innehålla antalet hushåll och företag och den offentliga förvaltningens permanenta verksamhetsställen inom bredbandsprojektets område. De uppgifter som lämnats har betydelse vid valet

av projekt som ska understödjas, eftersom avsikten naturligtvis är att välja projekt som leder till att kommunikationstjänster kan tillhandahållas på detaljmarknaden för så många kunder och till ett så förmånligt pris som möjligt samt till rimliga villkor också i övrigt.

Begreppet användare är allmänt inom lagstiftningen om kommunikationsmarknaden och avser i paragrafen såväl konsumenter och hushåll som t.ex. företag. Regleringen gäller inte semesterbostäder eller annan fritidsbebyggelse, varför uppgifter endast ska lämnas om abonnemang för sökanden som stadigvarande bor eller finns inom området.

Enligt 2 mom. 4 punkten ska uppgifter också lämnas om tidsplanen för projektet. Det ska åtminstone meddelas när projektet ska börja och sluta.

Enligt 2 mom. 5 punkten ska det lämnas uppgifter om eventuell sambyggnad i anslutning till installeringen av andra ledningar och konstruktioner som tjänar samhället. Ledningar och konstruktioner som tjänar samhället är t.ex. vatten-, avlopps- och elledningar samt konstruktioner som hänför sig till dem. Sambyggnad är emellertid inte ens möjligt inom alla projekt och i vissa fall kan sambyggnad leda till att de totala kostnaderna för projektet stiger. Om det inte är så, bör sambyggnad emellertid uppmuntras i ansökningsförfarandet.

Då en kommun eller ett nätföretag som grundats av en kommun söker statligt stöd ska landskapsförbundet fästa särskild uppmärksamhet på att förfarandet är objektivt och icke-diskriminerande. En sådan sökande ska behandlas på samma sätt som andra sökande och serviceproducenter.

Landskapsförbundet har enligt 3 mom. till uppgift att bland dem som ansökt om stöd välja ut de projekt som inom landskapets område bäst uppfyller kraven för beviljande av stöd i denna lag och som ur helhetsekonomisk synvinkel kan genomföras fördelaktigast. Landskapsförbundet ska också sörja för fastställandet av ändamålsenliga kriterier för beviljande av stöd inom lagens ramar.

Avsikten med ansökningsförfarandet är att konkurrensutsätta stödberättigade bredbandsprojekt inom ett landskap på ett sätt som är så effektivt som möjligt med avseende

de på användningen av de offentliga medlen. Vid bedömningen av projektets helhetsekonomiska fördelaktighet kan man t.ex. beakta beloppet statligt stöd som sökts, projektets totala kostnader, den tid för vilken stödsökanden förbinder sig att tillhandahålla sina tjänster i nätet, den planerade prissättningen av tjänster som tillhandahålls i det nätverk som byggs med stödet samt eventuella andra betydande faktorer. Betydande vikt ska dock läggas på det stödbelopp som söks.

I ansökningsförfarandet kan också t.ex. sådana projekt gynnas där anslutningen levereras direkt till användarens stadigvarande boplatssort eller säte eller projekt som omfattar en hel kommuns område. Vid valet av stödtagare kan det också beaktas hur solvent och pålitlig tjänsteproducenten bedöms vara.

Handlingarnas offentlighet baseras på lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet.

Enligt 4 mom. kan ett landskapsförbund samarbeta med ett annat landskapsförbund när det sköter uppgifter som nämns i 1 och 3 mom. Om det vid utarbetandet av det regionala projektprogrammet framgår att vissa bredbandsprojekt överskrider landskapsgränserna kan det statliga stödet enligt denna bestämmelse förklaras ledigt att sökas inom två eller flera landskap.

De i paragrafen avsedda uppgifterna som anvisas landskapsförbundet ska enligt 5 mom. i landskapet Åland skötas av länsstyrelsen på Åland, som fungerar som statlig myndighet i landskapet. Bestämmelser om överföringen av behörighet mellan riket och landskapet ska till dessa delar utfärdas särskilt genom överenskommelseförordning. Avsikten är att utfärda överenskommelseförordningen omedelbart efter lagens ikraftträdande. En del av de uppgifter som anvisas den statliga myndigheten, dvs. länsstyrelsen på Åland, genom överenskommelseförordningen ska överföras på Ålands landskapsregering.

7 §. Stödansökan till Kommunikationsverket. Enligt 1 mom. ska den som blivit vald i ansökningsförfarandet skriftligen ansöka om stöd hos Kommunikationsverket för att få statligt stöd. I fråga om bredbandsprojektet är Kommunikationsverket är den statsbi-

dragsmyndighet som avses i statsunderstödslagen.

I 1 mom. finns en förteckning över de faktorer som stödansökan åtminstone ska innehålla uppgifter om. Förteckningen är inte uttömmande, utan Kommunikationsverket kan vid behov be den sökande lämna andra utredningar, om det behövs för att avgöra frågan. Också 10 § i statsunderstödslagen ska tillämpas, enligt vilken den som ansöker om statsunderstöd i samband med ansökan ska lämna statsbidragsmyndigheten riktiga och tillräckliga uppgifter om ändamålet med statsunderstödet samt om de andra omständigheter som statsbidragsmyndigheten behöver känna till för att avgöra ansökan.

I stödansökan ska åtminstone de uppgifter som avses i 6 § 2 mom. lämnas. Stödansökan ska alltså innehålla byggnadsplanen för kommunikationsnätet. Av byggnadsplanen ska nätets geografiska läge samt uppgifter om det tekniska genomförandet av de tjänster som tillhandshålls i kommunikationsnätet framgå i detta skede. Sådana är t.ex. uppgifter om den valda tekniken samt nödvändiga nätkomponenter. Byggnadsplanen ska naturligtvis mera detaljerad i stödansökan till Kommunikationsverket än vid ansökningsförfarandet för statligt stöd.

Med stöd av hänvisningsbestämmelsen ska också maximibeloppet för det statliga stöd som söks anges i stödansökan. När det gäller en kommuns finansieringsandel räcker det med t.ex. ett beslut av kommunfullmäktige om deltagande i projektets byggnadskostnader med ett visst belopp eller en viss procentuell andel.

Med stöd av hänvisningsbestämmelsen ska också antalet abonnemang som kommer att tillhandahållas och priset nämnas så väl som övriga villkor med vilka kommunikationstjänster planeras bli tillhandahållna för användarna i dessas permanenta boplatssort eller säte. Uppgifterna ska med andra ord innehålla antalet hushåll och företag och den offentliga förvaltningens permanenta verksamhetsställen inom bredbandsprojektets område.

Begreppet användare är allmänt inom lagstiftningen om kommunikationsmarknaden och avser i paragrafen såväl konsumenter och hushåll som t.ex. företag. Regleringen gäller

inte semesterbostäder eller annan fritidsbebyggelse, varför uppgifterna endast ska lämnas om abonnemang för sökanden som stadigvarande bor eller finns inom området.

Om stödsökanden planerar att själv bara tillhandahålla nättjänster, ska minst ett serviceföretag nämnas i projektplanen vilket kommer att tillhandahålla kommunikationstjänster på nätet också för den slutliga användaren. Som utredning över de tjänster som kommer att tillhandahållas räcker t.ex. en avsiktsförklaring eller någon annan motsvarande handling om det kommande samarbetet.

Man bör kunna presentera åtminstone en ungefärlig uppskattning av prisnivån på de tjänster som kommer att erbjudas användarna, t.ex. i fråga om prissättningen då tjänsten börjar tillhandahållas och prisnivåns utveckling under de kommande fem åren.

De utredningar som avses ovan är nödvändiga eftersom det enligt 9 § är ett villkor för beviljande av stöd att stödtagaren förbinder sig att under minst tio år tillhandahålla både nät- och kommunikationstjänster i det kommunikationsnät som byggs med hjälp av stödet.

Enligt 1 mom. 1 punkten ska stödansökan innehålla uppgifter om de nättjänster som kommer att tillhandahållas och priset samt övriga villkor med vilka nättjänsterna planeras bli tillhandahållna. Planen för serviceutbudet ska åtminstone innehålla uppgifter om det minimiutbud av tjänster som kommer att tillhandahållas, genomförandet av abonnentförbindelserna och priset, om de är tillgängliga, samt de mest centrala hyresprodukterna och deras priser.

Enligt 1 mom. 2 punkten ska uppgifter lämnas om projektets stödberättigade kostnader och om finansieringsandelar som avses i 8 § 1 mom. De stödberättigade kostnaderna ska specificeras i ansökan enligt närmare anvisningar från Kommunikationsverket. Med finansieringsandelar hänvisas det i paragrafen till annat offentligt stöd, såsom kommunens finansieringsandel samt stödtagarens egna andel.

Enligt 1 mom. 3 punkten ska stödansökan också innehålla uppgifter om de tekniska egenskaperna i det kommunikationsnät som kommer att byggas och om det tekniska

verkställandet av kommunikationstjänsten. Sådana uppgifter är t.ex. en nätplan.

Uppgifterna behövs vid bedömningen av de stödberättigade kostnaderna. Nätets tekniska egenskaper ska också uppfylla de krav som ställts i Kommunikationsverkets tekniska föreskrifter.

Enligt 1 mom. 4 punkten ska stödansökan också innehålla uppgifter om sammankopplingen av kommunikationsnätet och kommunikationstjänsten tillsammans med andra teleföretag.

Begreppet sammankoppling är känt bland företagen och tjänsteanvändarna på kommunikationsmarknaden och vanligt som fackspråksterm. Enligt 2 § i kommunikationsmarknadslagen är sammankoppling materiell och funktionell sammankoppling av olika kommunikationsnät och kommunikationstjänster i syfte att säkerställa att användarna har tillträde till ett annat teleföretags kommunikationsnät och kommunikationstjänster. Sammankoppling avser alltså både fysisk sammankoppling av ledningar och sörjande för tjänsternas kompatibilitet. Sammankopplingen är nödvändig för att kommunikation mellan olika nät ska vara möjlig.

I stödansökan kan uppgifterna om sammankopplingen anges t.ex. i form av en avsiktsförklaring eller en motsvarande plan där det framgår att sammankopplingen genomförs vid behov. Om det kommunikationsnät som byggs med stödets hjälp sammankopplas med ett annat kommunikationsnät som samma teleföretag äger, räcker det att detta nämns i stödansökan.

Enligt 2 mom. ska stödansökan dessutom innehålla den sökandens försäkran om att han eller hon inte har fått något annat överlappande statligt stöd för projektet av statliga myndigheter, Ålands landskapsregering eller Europeiska gemenskapen.

8 §. Allmänna villkor för beviljande av stöd. I lagen ska fastställas ett minimibelopp för den andel som stödtagaren själv betalar och ett visst maximibelopp för både den statliga och den kommunala betalningsandelen.

Det primära villkoret för beviljande av statligt stöd ska vara att stödtagaren också själv finansierar projektet. Enligt 1 mom. 1 punkten ska stödtagaren själv alltid betala minst 34 procent av projektets stödberättigade kost-

nader. Statligt stöd ska enligt 1 mom. beviljas högst till ett belopp av 33 procent av projektets stödberättigade kostnader.

Det andra villkoret för statligt stöd ska enligt 1 mom. vara att kommunen deltar i de stödberättigade kostnaderna för projektet med en finansieringsandel av 33 procent. En enskild kommun ska dock inte vara skyldig att finansiera bredbandsbyggande inom kommunens område, så som det ovan i punkt 4.6 närmare beskrivs.

I 2 mom. bestäms om de situationer där kommunens betalningsandel är lägre än den andel på 33 procent som avses i 1 mom. Kommunens betalningsandel ska enligt 2 mom. vara åtta procent i de kommuner där finansieringen av ett bredbandsprojekt utgör en oskälig ekonomisk belastning med beaktande av kommunens ekonomiska bärkraft, bredbandsprojektets omfattning och tekniska utformningssätt, kommunens invånartäthet och projektets byggnadskostnader i relation till kommunens befolkningensmängd. Statligt stöd ska beviljas enligt 2 mom. i dessa fall förhöjt på motsvarande sätt dock högst till ett belopp av 58 procent av projektets stödberättigade kostnader.

Enligt 3 mom. ska bestämmelser om beräkningsgrunderna för de kriterier som avses i 2 mom. utfärdas genom förordning av statsrådet. I statsrådets förordning ska det alltså föreskrivas om hur de i lagen avsedda kriterierna förhåller sig till varandra och vilken betydelse de i lagen avsedda kriterierna får vid en bedömning som gäller bredbandsprojektets skälighet och kommunens ekonomiska bärkraft.

Enligt 4 mom. kan statligt stöd beviljas endast om beviljandet av stödet inte bedöms orsaka mer än ringa snedvridning av konkurrensen och verksamheten på marknaden. Bestämmelsen är till innehållet likadan som 7 § i statsunderstödslagen men den bör tas in i speciallagen på yrkande av kommissionen. Villkoret är sedvanligt också i internationell jämförelse i fråga om bredbandsprojekt som finansieras med statligt stöd.

Det statliga stödet har troligen lite större konkurrenseffekt t.ex. i fall där det inom samma geografiska område redan finns ett kommunikationsnät som kan tillhandahålla anslutningar med en hastighet på 100 mega-

bit. Vid Kommunikationsverkets bedömning av de konkurrenseffekter som avses i paragrafen är alltså detaljmarknadens konkurrenssituation central.

Enligt 4 mom. är en förutsättning för beviljande av stöd också att Europeiska gemenskapernas förfarande för anmälan av statligt stöd i ärendet har fullföljts och att Europeiska gemenskapernas kommission inte motsätter sig beviljande av stöd.

Vanligtvis meddelas kommissionen om det statliga stödet i efterhand, dvs. oftast först i det skedet då regeringens proposition om ärendet redan har getts till riksdagen. Det är möjligt att kommissionen i anmälningsförfarandet ställer vissa tilläggsvillkor för beviljande av stöd så att regleringen kan anses vara i enlighet med gemenskapens lagstiftning om statligt stöd. Villkoren för beviljandet av stöd beror sålunda i sista hand på slutresultatet av meddelandeförfarandet i fråga om statligt stöd.

9 §. Särskilda villkor för beviljande av stöd. Enligt 1 mom. 1 punkten kan det för ett bredbandsprojekt beviljas statligt stöd som avses i denna lag bara om den sökande för binder sig att tillhandahålla de i stödansökan nämnda nät- och kommunikationstjänster eller tjänster som motsvarar dem minst tio år från betalningen av den sista stödposten.

De nät- och kommunikationstjänster som nämns i paragrafen har definierats i 2 § i kommunikationsmarknadslagen. Begreppen är kända bland företagen och tjänsteanvändarna på kommunikationsmarknaden och vanliga som fackspråkstermer.

Avsikten med bestämmelsen i 1 mom. 1 punkten är inte att bromsa eller hindra den tekniska utvecklingen, varför de tjänster som tillhandahålls naturligtvis inte behöver förbli tekniskt eller kvalitativt oförändrade. Det är fråga om en längre tid, under vilken förhållandena och serviceproducentens verksamhetsförutsättningar och verksamhetsmetoder kan förändras väsentligt. Det är alltså klart att åtminstone de tekniska detaljerna i fråga om skyldigheten alltid kan bedömas på nytt när det på grund av den tekniska utvecklingen finns skäl för det.

Genom bestämmelsen strävar man dock efter att serviceutbudet i stort sett ska hållas på samma nivå oberoende av tidens gång och

marknadssituationens utveckling och att de tjänster som tillhandahålls för användarna ska vara lika tekniskt utvecklade och säkra och ha ett lika skäligt pris som när stödansökan godkändes.

Syftet med bestämmelsen är också att förhindra att skyldigheten att upprätthålla en tjänst kringgås genom sådana ändringar i tjänsteutbudet gällande servicenivån eller prissättningen som är ofördelaktiga för användaren.

Enligt 1 mom. 1 punkten ska tjänsterna dessutom vara förenliga med kommunikationsmarknadslagen och föreskrifter som utfärdats med stöd av den och i övrigt tekniskt avancerade, driftssäkra och trygga. Tjänsterna ska alltså till sin tekniska nivå åtminstone uppfylla kraven i 128 § i kommunikationsmarknadslagen och de tekniska föreskrifter som Kommunikationsverket utfärdat med stöd av den. I dessa bestämmelser betonas att tjänsterna ska vara driftssäkra och trygga. Stödsökanden ska garantera att kommunikationsnätet och de tjänster som tillhandahålls där uppfyller dessa förutsättningar.

Enligt 1 mom. 2 punkten är ett villkor för beviljandet av stöd också att stödtagaren under tio år från det att den sista stödposten har betalats förbinder sig att till andra teleföretag överlåta nyttjanderätt till det kommunikationsnät och nätelement som byggts med hjälp av stödet samt till nätets kapacitet.

Den skyldighet att överlåta nyttjanderätten som avses i paragrafen omfattar bl.a. det ramnät som byggts med hjälp av stödet och dess kapacitet. Nyttjanderätten gäller alltså både nätets fysiska delar, såsom s.k. svart fiber i fiberoptiska nät, och nätets kapacitet, såsom fasta förbindelser. Med fast förbindelse avses en tjänst i vilken en definierad överföringskapacitet mellan anslutningspunkter i kommunikationsnätet tillhandahålls utan styrning av meddelanden.

Såsom enligt kommunikationsmarknadslagen måste nyttjanderätten överlåtas oberoende av vilket användningsändamål teleföretaget begär den för.

Överlåtagandet av nyttjanderätten förutsätter i praktiken också att det företag eller den sammanslutning som ska överlåta rätten måste låta innehavaren av nyttjanderätten eller dennes representant komma in i företagets el-

ler sammanslutningens egna utrustningsutrymmen. Tillgång till utrustningsutrymmena behövs t.ex. för installerande av utrustning och kablar samt underhåll och tillhandahållande av tjänsterna.

Med nätelement avses i paragrafen t.ex. kabelkanaler.

Överlåtelsskyldighet föreligger enligt 1 mom. 2 punkten inte om föremålet för nyttjanderätten är i stödtagarens eget bruk eller behövs för stödtagarens eget rimliga framtida behov. Avsikten med bestämmelsen är att skydda ägarens skäliga nyttjandebehov. Regleringen uppfyller till denna del grundlagens krav på en egendomsskydd. Också enligt den rättspraxis som vedertagits vid Europeiska gemenskapernas domstol är egendomsskyddet tryggt som en grundläggande rättighet i EU-domstolens allmänna rättsprinciper.

Stödtagaren är inte skyldig att investera för att möjliggöra överlåtelse av nyttjanderätten, varför överlåtelsskyldigheten alltid endast kan gälla egendom som företaget eller sammanslutningen redan har.

Stödtagaren måste vid behov påvisa sitt eget skäliga nyttjandebehov. Nyttjandebehovet bör vara konkret, endast beredskap för eventuell framtida efterfrågan räcker inte som grund för att vägra överlåta. Nyttjandebehovet bör också vara äkta. Bestämmelsen innehåller ingen tidsgräns för nyttjandet, eftersom bedömningen av skäligheten till denna del alltid förutsätter en helhetsprövning. Vid tillämpningen av bestämmelsen kan man dock söka stöd i tillämpningspraxis enligt 38 § i kommunikationsmarknadslagen.

Enligt 1 mom. 2 punkten ska nyttjanderätten överlåtas på icke-diskriminerande villkor. Med icke-diskriminerande villkor avses enligt 84 § i kommunikationsmarknadslagen villkor som berör teleföretag i samma situation på samma sätt. Om ett teleföretag använder en viss tjänst själv eller tillhandahåller den för sitt dotterbolag eller någon annan sådan aktör, ska det tillhandahålla motsvarande tjänst till motsvarande villkor även för konkurrerande teleföretag. Ett konkurrerande teleföretag får inte sättas i en annan ställning när det gäller villkor för tillhandahållandet av tjänster t.ex. i fråga om prissättning, leveranstid eller servicenivå.

Stödtagarens skyldighet motsvarar sålunda de skyldigheter att överlåta nyttjanderätt som företag med betydande marknadsinflytande har enligt 4 och 5 kap. i kommunikationsmarknadslagen, men den nu föreslagna regleringen skiljer sig från skyldigheten enligt kommunikationsmarknadslagen i fråga om prissättningen.

Enligt 1 mom. 2 punkten ska nyttjanderätten också lämnas ut till ett skäligt pris. Då ett skäligt pris fastställs ska man beakta att företaget endast har finansierat en del av projektets kostnader. Prisets skälighet ska bedömas ur både överlåtarens och mottagarens synvinkel.

Ett skäligt pris enligt denna lag kan i praktiken åtminstone inte vara högre än att det motsvarar en på betydande marknadsinflytande baserad skyldighet att prissätta en motsvarande produkt eller tjänst kostnadsorienterat.

Ett villkor för beviljande av stöd är enligt 1 mom 3 punkten mom. dessutom att stödtagaren under tio år från det att den sista stödposten har betalats förbinder sig att offentliggöra uppgifter, såsom leveransvillkor för tjänsten, som är av betydelse med tanke på överlåtelseskyldigheten. Den skyldighet som i paragrafen åläggs stödtagaren motsvarar den skyldighet som i 33 § i kommunikationsmarknadslagen åläggs teleföretag med betydande marknadsinflytande.

I vissa situationer kan Kommunikationsverket också behöva göra en bedömning av ett enskilt avtal mellan teleföretag om verkställandet av skyldigheten att överlåta nyttjanderätt. Enligt 16 § har teleföretag skyldighet att trots affärs- och yrkeshemligheter till Kommunikationsverket lämna ut uppgifter som är nödvändiga med hänsyn till bredbandsprojektet.

Bevisbördan för att visa att prissättningen är skälig och att villkoren är icke-diskriminerande ligger enligt 2 mom. på stödtagaren. Bestämmelsen motsvarar till denna del 86 § i kommunikationsmarknadslagen. Utredningar om prissättning är ofta förknippade med affärshemligheter. Utredning av prissättningen kräver ofta förtrogenhet med teleföretagets interna kostnadsberäkning. Överföringen av bevisbördan på det företag som är stödtagare snabbar upp be-

handlingen av frågan, eftersom stödtagaren har de bästa möjligheterna att förete bevis för prissättningen. Kommunikationsministeriet kan vid behov ge närmare anvisningar om hurdan utredning som teleföretaget ska förete och i vilken form.

Om det på nätelement eller kapacitet som är föremål för skyldigheten att överlåta nyttjanderätt samtidigt riktas även skyldighet att överlåta nyttjanderätt som föranleds av kommunikationsmarknadslagen, t.ex. i anknytning till teleföretagets betydande marknadsinflytande eller skyldighet att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster kan en eventuell normkollision avgöras enligt 2 mom. genom att på verksamheten tillämpa bestämmelserna i denna lag.

Valet är motiverat eftersom de övriga villkoren som gäller ifrågavarande pris och överlåtelse ska vara så förmånliga som möjligt för den som mottar överlåtelsen av nyttjanderätten, då det gäller en egendom för vars anskaffning ett teleföretag har fått statligt stöd. Konkurrensinflytandet från det statliga stödet är då så liten som möjligt.

Den föreslagna regleringen skiljer sig från ett teleföretags skyldigheter enligt kommunikationsmarknadslagen i det att påföljden för förfarande mot bestämmelserna är att statligt stöd som betalats ut återkrävs i enlighet med 21 och 22 § i statsunderstödslagen. Ett konkurrerande teleföretag som ber om överlåtelse av nyttjanderätt har inte möjlighet till förfarandet för avgörande av meningsskiljaktigheter enligt 126 § i kommunikationsmarknadslagen, men det kan be Kommunikationsverket pröva om det finns förutsättningar för återkrav av stöd. Också Kommunikationsverket har handlingsplikt enligt 15 § i statsunderstödslagen.

Bestämmelser om villkoren för återkrav av statligt stöd finns i 21 och 22 § i statsunderstödslagen. Enligt 21 § i statsunderstödslagen ska stödet återkrävas bl.a. om stödtagaren väsentligen brutit mot bestämmelserna om användning av statsunderstöd eller villkoren i statsunderstödsbeslutet. Stödtagarens agerande ska i detta fall bedömas i synnerhet med avseende på hur skyldigheterna enligt 9 § i propositionen har fullgjorts.

Vid behandlingen av bestämmelserna om återkrav av statligt stöd (GrUU 43/2006 rd)

har grundlagsutskottet hänvisat till villkoren för återkrav av olika slags tillstånd och ansett att åtgärden absolut måste ha samband med allvarliga och väsentliga förseelser eller försummelser och med att anmärkningar och varningar till den det gäller inte har lett till att brister i verksamheten har korrigerats. Enligt grundlagsutskottet bör återkrav inte verkställas förrän den berörda personen har fått en chans att korrigera felet.

Om stödet återkrävs, förfaller också skyldigheterna enligt 9 §.

10 §. Stödbeslut från Kommunikationsverket. Enligt paragrafen ska Kommunikationsverket bevilja statligt stöd till bredbandsprojekt om det uppfyller i denna lag avsedda förutsättningar för beviljande av stödet. Samtidigt ska verket även besluta om det maximibelopp för det statliga stöd som beviljas för bredbandsprojektet.

I Kommunikationsverkets beslut fastställs stödets maximibelopp både procentuellt och i eurobelopp. Det slutliga beloppet av statligt stöd kan inte vara större än det som fastställs i Kommunikationsverkets beslut.

I Kommunikationsverkets stödbeslut tar man i första hand ställning till om projektet uppfyller kraven i 8 och 9 § för beviljande av stöd, vilka av projektets byggnadskostnader som är stödberättigade och för hur stor del av projektets totala kostnader statligt stöd kan beviljas.

Av Kommunikationsverkets stödbeslut kommer dessutom alla uppgifter som räknas upp i 11 § i statsunderstödslagen att framgå. Enligt 11 § 2 mom. i statsunderstödslagen ska åtminstone mottagaren av statsunderstödet, ändamålet samt beloppet eller beräkningsgrunden framgå av beslutet. Beslutet kan dessutom innehålla vissa villkor och begränsningar för användningen av statsunderstödet.

Enligt 11 § 4 mom. i statsunderstödslagen ska beslutet dessutom innehålla uppgifter om de godtagbara kostnaderna för verksamheten eller projektet, statsunderstödet maximibelopp, inverkan av mottagarens inkomster av projektet på statsunderstödet belopp och användning, statsunderstödet användningstid samt övriga villkor och begränsningar. Enligt 11 § 4 mom. ska beslutet också innehålla uppgifter om mottagarens skyldighet att läm-

na en utredning om användningen av statsunderstödet och tidpunkten för utredningen samt andra grunder för beviljandet och utbetalningen av statsunderstödet och för övervakningen av dess användning.

Bestämmelser om delgivning av beslutet finns i 33 § i statsunderstödslagen.

Om projektet inte uppfyller villkoren i 8 och 9 § i denna proposition, kan Kommunikationsverket avslå ansökan. Kommunikationsverket kan också med stöd av 11 § godkänna endast en del av de anmälda kostnaderna och ändra stödbeloppet från det belopp som sökanden uppgett.

Den som är missnöjd med Kommunikationsverkets stödbeslut kan söka rättelse hos Kommunikationsverket i enlighet med 34 § i statsunderstödslagen. Enligt 34 § i statsunderstödslagen får ändring i beslut som fattats med anledning av rättelseyrkande sökas genom besvär på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Bestämmelser om verkställighet av beslutet finns i 35 § i statsunderstödslagen.

11 §. Stödberättigade kostnader. Enligt 1 mom. 1 punkten är bara de kostnader som uppstått efter det stödansökan anhängiggjorts stödberättigade.

Enligt 1 mom. 2 punkten är stödberättigade kostnader sådana som har uppstått vid byggandet av ett kommunikationsnät som är behövligt för att tillhandahålla avancerade kommunikationstjänster.

Hur avancerade kommunikationstjänsterna är bedöms då stödet beviljas. Vilka kommunikationstjänster som kan anses avancerade varierar med tiden och utvecklingen av tekniken. Bestämmelsen är till denna del med avsikt teknologineutral.

För närvarande avses med avancerade kommunikationstjänster sådana tjänster som har flera användare samtidigt och därför kräver ett kommunikationsnät med stor förmedlingskapacitet. I statsrådets principbeslut om bredbandsfinansiering hänvisas till bredbandsförbindelser på 100 megabit och denna förbindelsehastighet ska sålunda anses vara en miniminivå för avancerade kommunikationstjänster. Andra egenskaper hos avancerade kommunikationstjänster är t.ex. deras symmetri och driftssäkerhet.

Det viktigaste vid fastställandet av stödberättigande och godtagbara kostnader i fråga om avancerade kommunikationstjänster och tillhandahållandet av dem är att den teknik som anskaffas bör vara tillräcklig för en lång tid eller lätt kunna uppdateras för framtidens behov.

Genom villkoret som gäller nödvändighet försöker man genom paragrafen begränsa de ersättningsbara kostnaderna till sådana som verkligen är nödvändiga. För samma geografiska område är det inte meningsfullt att t.ex. bygga dubbla nätverk, utan avsikten är att i första hand finansiera byggande i sådana områden där det ännu inte finns kommunikationsnät som kan tillhandahålla ytterst snabba bredbandsförbindelser.

Ett tredje viktigt kriterium för bedömningen av stödberättigade kostnader är enligt 1 mom. kostnadernas nödvändighet vid tillhandahållandet av anslutningar inom ett stödberättigat område. Det krävs alltså att investeringarna är nödvändiga för att få en avancerad kommunikationstjänst att fungera. Sådana nödvändiga kostnader är t.ex. de investeringskostnader som uppstår då det nät som byggts med stödet sammankopplas med ett allmänt kommunikationsnät.

Nödvändiga kostnader är förutom anskaffningskostnaderna för centrala nätelement t.ex. kostnader för rör, konstruktioner, utrustningsutrymmen och stolpar samt arbstkostnader för byggandet av nätet. Nödvändiga kostnader är också planeringen och övervakningen av byggandet.

Projektets finansieringskostnader är däremot inte sådana stödberättigade kostnader som avses i paragrafen.

Då Kommunikationsverket fattar ett stödbeslut enligt 11 § kan det vid behov korrigera teleföretagets kalkyl av stödberättigade kostnader och i motsvarande grad ändra den andel statligt stöd som beviljas för projektet.

Enligt 2 mom. 1 punkten kan stöd inte beviljas för kostnader för underhåll av nätet. De är inte stödberättigade kostnader.

Enligt 2 mom. 2 punkten ska stödberättigade kostnader inte heller vara de kostnader som hänförs till den del av en abonnentförbindelse som finns på högst två kilometers avstånd från den ort där användaren stadigvarande bor eller finns. Bestämmelsen grundar

sig på statsrådets principbeslut om bredbandsstöd, enligt vilket användarna även i fortsättningen själva ska skaffa och finansiera sina abonnentförbindelser. Kostnaderna för två kilometer kan ännu anses som en rimlig andel för en abonnentförbindelse som användaren själv betalar, varför det i statsrådets principbeslut och i denna paragraf bestämts att kostnader för abonnentförbindelser för över två kilometer kan anses som stödberättigade kostnader. Av dem är den del av abonnentförbindelsers totala kostnader stödberättigad som motsvarar den andel som överskrider två kilometer.

Enligt 3 mom. kan Kommunikationsverket meddela närmare föreskrifter om vilka tekniska delar i kommunikationsnätet som anses vara stödberättigade samt om det närmare kalkyleringssättet för kostnader som omfattas av stödet.

12 §. Allmänna villkor för betalning av stöd. En förutsättning för utbetalning av statligt stöd är enligt paragrafen att den finansiering som behövs har anvisats i statsbudgeten. Bestämmelsen är sedvanlig när det är fråga om budgetbundet stöd.

Stöd beviljas årligen inom ramen av den finansiering som står till förfogande i statsbudgeten. Det totala beloppet finansiering som reserverats för bredbandsprojektet är högst 66 miljoner till och med år 2015, men stödets årliga belopp varierar enligt det som avtalas i statsbudgeten. Projektets konsekvenser för statsfinanserna har behandlats närmare ovan i punkt 4.1.

13 §. Särskilda villkor för betalning av stöd. Enligt paragrafen är ett villkor för betalningen av det statliga stödet att bredbandsprojektet har blivit färdigt och stödtagaren har lagt fram en godtagbar redogörelse för stödberättigade kostnader till Kommunikationsverket. Kommunikationsverket har som myndighet skyldighet enligt förvaltningslagen (434/2003) att enligt behov ge sina kunder råd i anslutning till skötseln av ett förvaltningsärende.

Enligt 11 § i lagen kan Kommunikationsverket också meddela närmare föreskrifter om vilka av kommunikationsnätets kostnader som anses vara stödberättigade samt föreskrifter om det närmare kalkyleringssättet för kostnader som omfattas av stödet.

14 §. Äganderätt och överföring av skyldigheter. Det kommunikationsnät som har byggts med statligt stöd ägs enligt paragrafen av det företag eller den sammanslutning eller stiftelse som fått stöd. Bestämmelsen behövs eftersom egendom som byggts med offentligt stöd annars med fog kan anses höra till finansieraren.

Om ett kommunikationsnät som byggts med hjälp av stödet eller en del av kommunikationsnätet säljs eller på annat sätt överläts, övergår skyldigheterna enligt lagen dock till kommunikationsnätets nya ägare. Ägarätten till egendom som byggts med stöd är sålunda begränsad på så sätt att teleföretaget inte har helt fri rätt att disponera över egendomen, utan de särskilda skyldigheterna fortsätter att gälla egendomen. Av de skyldigheter som avses i paragrafen är de mest centrala den skyldighet att tillhandahålla tjänsterna som avses i 9 § 1 mom. 1 punkten och den skyldighet att överlåta nyttjanderätt som avses i 9 § 1 mom. 2 punkten.

De skyldigheter som överförs på den nya ägaren är samma som för egendomens ursprungliga ägare, varför t.ex. giltighetstiden för skyldigheten att tillhandahålla tjänsterna bestäms på basis av det ursprungliga avtalet. Om den första stödtagaren redan har tillhandahållit de tjänster som uppges i stödbeslutet under t.ex. sex års tid, gäller skyldigheten för den nya ägaren till egendomen i fyra år framöver.

Om det statliga stödet återkrävs av stödtagaren t.ex. vid eventuellt missbruk av stödet, förfaller även de särskilda skyldigheter som omfattar egendomen, eftersom det inte längre finns någon koppling mellan dessa.

Enligt 2 mom. ska Kommunikationsverket och den kommun som har deltagit i bredbandsprojektets kostnader utan dröjsmål underrättas om överföringen av äganderätten. Bestämmelsen är nödvändig i synnerhet för att möjliggöra Kommunikationsverkets tillsyn. Uppgiften är också av betydelse för en kommun som har finansierat bredbandsprojektet med en enligt 8 § frivillig finansieringsandel.

15 §. Skyldighet att lämna uppgifter. Enligt 14 § 1 mom. i statsunderstödslagen ska en statsunderstödsstagare lämna statsbidragsmyndigheten riktiga och tillräckliga uppgifter

för övervakningen av att villkoren i statsunderstödsbeslutet iakttas. Enligt 14 § 2 mom. ska stödtagaren utan dröjsmål underrätta statsbidragsmyndigheten om en ändring som påverkar uppnåendet av ändamålet med statsunderstödet eller om någon annan ändring som inverkar på användningen av statsunderstödet.

Skyldigheten enligt 14 § i statsunderstödslagen gäller emellertid endast understödsstagaren, och detta är inte nödvändigtvis tillräckligt i fråga om bredbandsprojekt. Därför föreslås i lagen särskilda bestämmelser om skyldighet att lämna uppgifter, vilka kompletterar 14 § i statsunderstödslagen.

Enligt 15 § i propositionen har teleföretaget och sökanden av stöd på begäran av Kommunikationsministeriet eller Kommunikationsverket skyldighet att samla och trots affärs- och yrkeshemligheter till Kommunikationsministeriet och Kommunikationsverket lämna ut uppgifter som är nödvändiga med hänsyn till styrningen och övervakningen av bredbandsprojektet.

Skyldigheten att överlåta uppgifter kan sålunda enligt ordalydelsen i paragrafen gälla såväl stöd till det företag eller den sammanslutning eller stiftelse, även andra än teleföretag, som sökt stöd som sådana teleföretag som inte själva har sökt bredbandsfinansiering och därför inte är en part inom projektet. I planeringen och utvärderingen av bredbandsprojektet behövs för det mesta också uppgifter om de kommunikationsnät som redan finns i området och deras anslutningspunkter. Teknisk information om den allmänna nättopologin kan vara en nödvändig förutsättning för ett lyckat bredbandsprojekt, varför det är motiverat att utöka skyldigheten att överlåta uppgifter så att den även gäller andra än de företag som deltar i projektet.

Skyldigheten att överlåta uppgifter gäller dock enligt paragrafen endast sådana uppgifter som är nödvändiga med hänsyn till styrningen och övervakningen av bredbandsprojektet. Kommunikationsministeriets och Kommunikationsverkets behörighet begränsas dessutom av de i förvaltningslagen avsedda allmänna principerna för god förvaltning, såsom proportionalitetsprincipen och principen om ändamålsenlighet.

Med uppgifter som omfattas av överlåtelseskyldigheten avses i denna paragraf också vilken som helst handling som innehåller uppgifter som är nödvändiga med avseende på bredbandsprojektet.

Uppgifterna ska lämnas ut utan dröjsmål, i den form som myndigheten begär och avgiftsfritt.

Enligt paragrafen har företaget, sammanslutningen eller stiftelsen också skyldighet att bl.a. ge Kommunikationsverket uppgifter om annan offentlig finansiering som eventuellt beviljats.

16 §. Återkrav av avkastning i vissa fall. I paragrafens 1 mom. hänvisas det först till de allmänna bestämmelserna om återkrav av statsunderstöd i 21, 22 och 28 § i statsunderstödslagen. Förutom de allmänna bestämmelserna i statsunderstödslagen kan Kommunikationsverket enligt propositionen genom sitt beslut bestämma att stödtagaren till staten ska betala tillbaka en del avkastningen av det bredbandsnät som byggts med det offentliga stödet om över 75 procent av de användare på orter där de bor eller finns stadigvarande inom det understödda nätets område inom tre år efter att stödet betalats har skaffat bredbandsförbindelse genom det nät som byggts med stödet.

Begreppet orter där användarna bor eller finns stadigvarande omfattar hushållen inom området och de konsumenter samt företagens och myndigheternas verksamhetsställen inom området. Med begreppet offentligt stöd hänvisas i paragrafen inte bara till det statliga stödet utan även till kommunernas och EU:s finansiering.

Vid beräkningen av antalet anslutningar ska man beakta både nätoperätörens eget serviceföretags anslutningar och anslutningar hos utomstående serviceproducenter som verkar inom nätet.

Ytterligare förutsättningar för återkrav är enligt 1 mom. att bredbandsprojektets stödberättigade kostnader har överstigit två miljoner euro eller att stödtagaren, dvs. teleföretaget, sammanlagt beviljats offentligt stöd enligt denna lag för olika bredbandsprojekt till ett belopp av över en miljon euro.

Enligt ordalydelsen i bestämmelsen ska inte realisering av skyldigheten på återkrav av avkastningen förutsätta aktiva åtgärder

från det teleföretag som fått stöd, utan skyldigheten att återkräva avkastningen kan också bero av orsaker som inte beror på stödtagaren, såsom ändringar i marknadsförhållandena. I detta avseende skiljer sig bestämmelsen från de grunder för återkrav som avses i 21 och 22 § i statsunderstödslagen, enligt vilka det handlar om stödtagarens missbruk.

Avsikten med bestämmelsen är att skärpa ner avkastningen av kommunikationsnät som byggts med hjälp av offentligt stöd, om verksamheten mot förmodan har blivit ekonomiskt lönsam inom tre år och det offentliga stödet i annat fall kan misstänkas förorsaka störningar på marknaden.

Behovet av regleringen beror på kommissionens beslutspraxis i fråga om bredbandsstöd. I Gemenskapens riktlinjer för tillämpning av reglerna för statligt stöd på snabb utbyggnad av bredbandsnät och kommissionens officiella svar till Finland gällande Finlands notifikation om bredbandsstöden kräver kommissionen att bredbandsstöd som betalats ut vid behov ska kunna återkrävas om verksamheten visar sig vara ekonomiskt lönsammare än man förmodat då stödet beviljades.

Enligt kommissionen ska projektets ekonomiska lönsamhet bedömas uttryckligen med hjälp av ökningen av antalet anslutningar och projektets avkastningsprocent. Dessutom förutsätter kommissionen i sitt officiella svar till Finland att möjligheten till återkrav ska gälla alla sådana projekt vars totala kostnader överskrider två miljoner euro eller där beloppet statligt stöd som betalats till ett enskilt företag överskrider en miljon.

Enligt 2 mom. är det möjligt att återkräva endast den del som överstiger 12 procent av den årliga avkastningen av ett bredbandsnät byggts med hjälp av stödet. Kommunikationsverket ska i efterhand för teleföretag som uppfyller villkoren i 1 mom. granska inflödet av avkastningen för respektive år under tre års tid från det stödet betalats. Vid granskningen ska man beakta den avkastning som består av intäkterna av nät- och kommunikationstjänsterna från stadigvarande kunders abonnemang som teleföretaget fått från projektområdet. Avkastningen från projektområdet ska räknas i förhållande till teleföre-

tagets investeringskostnader inom projektområdet.

Enligt 14 § i statsunderstödslagen ska statsunderstödsstagaren lämna statsbidragsmyndigheten riktiga och tillräckliga uppgifter för övervakningen av att villkoren i statsunderstödsbeslutet iakttas. I den föreslagna 15 § ska det också finnas en uttrycklig bestämmelse om skyldighet att överläta uppgifter. Vid behov ska teleföretaget lämna in till Kommunikationsverket t.ex. en särskild kalkyl över projektområdets intäkter och investeringskostnader.

Det är nödvändigt att fastställa ett procentuellt gränsvärde för avkastning av ett bredbandsnät som ska anses oskälig så att situationen är så entydig som möjligt med avseende på stödtagarens rättsskydd. Den avkastningsprocent som anges i paragrafen är avsedd för fastställande av avkastning som anses vara oskälig ur stödtagarens synvinkel på ett sätt som kan anses vara entydigt och förutsägbart ur stödtagarens synvinkel. Den procentsats som anges i paragrafen representerar sålunda inte en avkastning av ett bredbandsnät som ska anses skälig, och den kan inte användas som måttstock för att lösa andra prissättnings- och avkastningsfrågor inom kommunikationsmarknaden.

Enligt 2 mom. kan endast en sådan andel återkrävas som motsvarar den relativa andelen offentligt stöd av projektets stödberättigade kostnader. Enligt 2 mom. är det totala eurobelopp av offentligt stöd som betalats till stödtagaren en ovillkorlig övre gräns. Tanken är alltså att staten inte ska kunna kräva tillbaka ett större belopp varken relativt eller i euro än det stöd som den beviljat för projektet.

Enligt 3 mom. ska stödtagaren ges en anmärkning och möjlighet att sänka avkastningsprocenten innan stödet återkrävs. Kommunikationsverket ska alltså varna teleföretaget om att villkoren för återkrav uppfyllts och ge teleföretaget möjlighet att t.ex. investera mera i det nät som byggts med hjälp av stödet så att avkastningsprocenten sjunker. Bestämmelsen är nödvändig i ljuset av grundlagsutskottets utlåtanden om återkrav av stöd.

Enligt 4 mom. får avkastningen återkrävas högst för en tid av tre år efter betalningen av

stödet. Ur stödtagarens synvinkel är det skäligt att återkravsrisken för stödet gäller bara en relativt kort tidsperiod. På den avkastning som återkrävs ska enligt 4 mom. räknas ränta enligt 24 § i statsunderstödslagen från Kommunikationsverkets beslut om återkrav av avkastningen och dröjsmålsränta enligt 25 § i statsunderstödslagen från förfallodagen för återkravsfordran.

17 §. Uppföljningsregister. I 15 § i statsunderstödslagen åläggs statsbidragsmyndigheten en allmän tillsynsuppgift. Enligt 15 § i statsunderstödslagen ska statsbidragsmyndigheten övervaka statsunderstödet på behörigt sätt och tillräckligt genom att inhämta uppgifter om användning och uppföljning av statsunderstödet samt andra uppgifter liksom genom att vid behov utföra granskningar.

Kommunikationsverket, som är den statsbidragsmyndighet som avses i propositionen, ska enligt 1 mom. följa hur bredbandsprojektet framskrider och för detta ändamål föra ett separat uppföljningsregister. I uppföljningsregistret lagras i praktiken alla uppgifter om bredbandsprojektet, stödsökande, stödtagaren och användningen av stödet.

Enligt 1 mom. 1 och 2 punkten ska åtminstone sökandens namn och kontaktuppgifter samt namn och kontaktuppgifter för sökandens kontaktperson lagras i registret.

Enligt 1 mom. 3 punkten ska också alla uppgifter om innehållet i, målen för och resultaten av bredbandsprojektet lagras i registret. Sådana uppgifter är t.ex. uppgifter om hur många användare man planerat att det understödda nätet ska omfatta och hur mycket antalet användare av nätet beräknas ha ökat vid utgången av år 2015.

Enligt 1 mom. 4 punkten kan uppföljningsregistret också innehålla uppskattningar av bredbandsprojektets kostnader och totala finansiering samt uppgifter om hur dessa har realiserats. Med uppskattningar av kostnaderna och den totala finansieringen avses i denna bestämmelse stödsökandens egna uppskattningar av stödets storlek och projektets kostnader, vilka uppgetts i ansökan och i eventuella kompletteringar av den. Med uppgifter om realiseringen avses projektets faktiska kostnader.

Enligt 1 mom. 5 punkten kan uppgifter om stöd- eller betalningsansökan och hur den

avgjorts samt uppgifter om specificeringen av stödet föras in i registret. Sådana uppgifter är bl.a. projektets ankomstdatum samt projektets diarienummer eller andra kontaktuppgifter som identifierar projektet.

Enligt 1 mom. 6 punkten kan registret innehålla uppgifter om stöden som har beviljats och betalats med stöd av den föreslagna lagen och lagen om stöd för utveckling av landsbygden. Det kan t.ex. vara fråga om uppgifter om vilket års pengar stödet beviljats av och hur stor del av det beviljade stödet som redan har betalats. Också uppgifter om den offentliga finansieringens totala belopp bör registreras.

Enligt 1 mom. 7 punkten kan uppföljningsregistret innehålla uppgift om huruvida det stöd som beviljats är sådant statligt stöd som avses i artikel 87 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Enligt 1 mom. 8 punkten kan uppgifter om inspektion och vad som iakttagits vid den lagras i registret. Bestämmelsen innehåller en hänvisning till de granskningar som Kommunikationsverket enligt 15—18 § i statsunderstödslagen kan utföra.

Enligt 1 mom. 9 punkten kan uppgifter om stöd som återkrävs av stödtagaren samt om hur återkravet genomförs lagras i registret.

Enligt 1 mom. 10 punkten kan dessutom andra nödvändiga uppgifter som erhållits vid behandlingen av ansökan lagras i uppföljningsregistret.

Enligt 31 § i statsunderstödslagen har statsbidragsmyndigheten utan hinder av sekretessbestämmelserna rätt att av andra myndigheter få för skötseln av sina uppgifter nödvändiga upplysningar om sökandens och mottagarens ekonomiska ställning, sökandens och mottagarens offentliga stöd samt andra omständigheter som gäller sökanden och mottagaren och som är av väsentlig betydelse för säkerställandet av att lagen iakttas vid beviljandet och utbetalningen av statsunderstödet och vid övervakningen av dess användning. Sådana upplysningar är i synnerhet uppgifter om bredbandsstöd som beviljats av arbets- och näringscentralerna. Det är rimligt att Landsbygdsverket och Kommunikationsverket avtalar om regelbunden rapportering och informationsutbyte.

Kommunikationsverket kan förutom genom uppföljningsregistret vid behov också följa och övervaka hur projekten framskrider genom att göra sådana granskningar som avses i statsunderstödslagen. Enligt 16 § i statsunderstödslagen har statsbidragsmyndigheten rätt att i samband med utbetalningen av statsunderstöd och övervakningen av dess användning utföra nödvändiga granskningar som gäller statsunderstödsstagarens ekonomi och verksamhet.

Enligt 16 § 2 mom. i statsunderstödslagen kan statsbidragsmyndigheten genom ett beslut bemyndiga en annan myndighet eller en utomstående revisor att utföra granskningar enligt 1 mom. Statsunderstödslagen innehåller dessutom bestämmelser om kompetenskraven för revisorn och om hur en granskning ska genomföras. Ovan i 2.3 har det redogjorts närmare för innehållet i dessa bestämmelser.

Enligt 2 mom. ska personuppgiftslagen (523/1999) tillämpas på den registrerades rätt att granska de uppgifter om honom eller henne som finns i uppföljningsregistret, samt på rättelse av fel och brister i uppgifterna och på avförande av föråldrade och onödiga uppgifter.

Bestämmelser om den registrerades rättigheter ingår i 6 § i personuppgiftslagen. Enligt 26 § i den har var och en utan hinder av sekretessbestämmelserna rätt att, sedan han meddelat de fakta som behövs för att söka en uppgift, få veta vilka uppgifter om honom som har registrerats i ett personregister eller att registret inte innehåller uppgifter om honom. Den registeransvarige ska samtidigt ge den registrerade information om vilka källor som i regel används för registret samt för vilket ändamål registeruppgifterna används och i regel lämnas ut.

I fråga om rättelse av fel och bristfälligheter samt avlägsnande av föråldrade och onödiga uppgifter konstateras det i personuppgiftslagen bl.a. att den registeransvarige utan obefogat dröjsmål på eget initiativ eller på yrkande av den registrerade ska rätta, utplåna eller komplettera en personuppgift som ingår i ett registret och som med hänsyn till ändamålet med behandlingen är oriktig, onödig, bristfällig eller föråldrad. Den registeransvarige ska även förhindra att en sådan uppgift

sprids, om uppgiften kan äventyra den registrerades integritetsskydd eller hans eller hennes rättigheter.

Enligt 3 mom. ska bestämmelserna i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet iakttas i fråga om offentligheten och sekretessen för uppgifterna i uppföljningsregistret. I enlighet med huvudprincipen i offentlighetslagen ska uppgifterna i registret alltså i huvudsak vara offentliga och tillgängliga t.ex. för ett annat teleföretag som är intresserat av överlåtelse av nyttjanderätten, med undantag för uppgifter som hör till affärs- eller yrkeshemligheter.

Enligt 4 mom. ska uppgifterna i registret förvaras tio år från betalningen av stödet och om det gäller stöd som ingår i ett program som delfinansieras av Europeiska gemenskapen, fem år från det att Europeiska gemenskapernas kommission betalar gemenskapens sista finansieringsandel enligt programmet.

18 §. Verkställigheten av beslutet och besvärshöjningen. Besvär får anföras om beslut som fattats av en samkommuns organ enligt 90 § i kommunallagen (395/1995) på den grunden att beslutet har tillkommit i felaktig ordning, den myndighet som fattat beslutet har överskridit sina befogenheter eller beslutet annars strider mot lag.

Med stöd av 92 § i kommunallagen får besvär anföras om sådant beslut av landskapsförbund som avses i 6 § 3 mom. av alla dem som ansökt om stöd, kommunerna i området och kommunmedlemmarna i landskapets kommuner. Det är uttryckligen nödvändigt att föreskriva om verkställbarheten av landskapsförbundets beslut så att Kommunikationsverket kan fatta det i 8 § avsedda stödbeslut trots eventuella kommunalbesvär. I 1 mom. ska det konstateras att beslutet av landskapsförbundet som avses i 6 § 3 mom. iakttas trots att besvär anförts hos förvaltningsdomstolen tills besvären avgjorts, om inte förvaltningsdomstolen bestämmer något annat.

Ändring i beslut som förvaltningsdomstolen har fattat med anledning av besvär får enligt 2 mom. inte sökas genom besvär.

19 §. Ikraftträdande och övergångsbestämmelse. Paragrafens 1 mom. innehåller en sedvanlig ikraftträdandebestämmelse.

Enligt 2 mom. ska bestämmelserna om beviljande av stöd enligt denna lag tillämpas efter lagens ikraftträdande på de ansökningar om stöd för bredband som är anhängiga vid Kommunikationsverket vid denna lags ikraftträdande.

I övergångsbestämmelsen hänvisas det till de pilotprojekt som tagits in i tilläggsbudgeten för år 2009 och i fråga om vilka statsrådets förordning om stöd för byggande av bredband gavs i juni 2009. Förordningens bestämmelser om villkor för beviljande av stöd motsvarar i huvudsak bestämmelserna i denna lag, men de allmänna villkoren för beviljandet i fråga om pilotprojekten skiljer sig i viss mån från bestämmelserna i lagen av budgettekniska skäl. Genom övergångsbestämmelsen ser man till att alla som söker stöd behandlas på samma sätt sedan lagen trätt i kraft.

1.2 Lag om stöd för utveckling av landsbygden

2 §. Tillämpningsområde. Lagen kan inte tillämpas i sin nuvarande form enbart på stöd som finansieras av EU. Avsikten är emellertid inte att nationell finansiering ur statsbudgeten ska anvisas för bredbandsprojekt som genomförs inom ramen för programmet för utveckling av landsbygden i fasta Finland för 2007—2013.

Därför föreslås det att tillämpningsbestämmelsen i lagen utvidgas så att lagen i fortsättningen även kan tillämpas på stöd som finansieras enbart med EU:s medel eller enbart med nationella medel.

3 §. Förhållandet till Europeiska gemenskapens lagstiftning. Bestämmelsen bör ändras av samma orsak som bestämmelsen i 2 § om tillämpningsområdet. Ordalydelsen ändras så att den möjliggör både stöd som delvis finansierats av EU och stöd som uteslutande finansierats av EU.

4 §. Definitioner. Det föreslås att definitionen i 11 punkten av annan offentlig förvaltning ändras så att hänvisningen till offentliga företag slopas.

Enligt 8 § i lagen om bredband är ett villkor för offentligt stöd för byggande av bredband att stödtagaren själv deltar i projektets

kostnader med minst en tredjedel av projektets totala kostnader.

Med stöd av 4 § 11 punkten i den gällande lagen om stöd för utveckling av landsbygden räknas alla offentliga företags finansiering som offentlig finansiering i fråga om bredbandsprojekt, vilket tillsammans med 8 § i lagen om bredband hindrar offentliga företag att delta i bredbandsprojekt. Det föreslås att paragrafen ändras så att sådana offentliga företag som konkurrerar på marknaden med andra företag kan delta i bredbandsprojekt.

Ändringen förenhetligar också behandlingen av privaträttsliga sammanslutningars finansiering i verksamhet som finansieras av EU:s strukturfonder och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling.

19 §. Allmännyttiga investeringsprojekt. Stöd enligt 19 § i den gällande lagen har inte kunnat beviljas för sådana investeringar i byggande av datanät vars syfte är att utveckla förutsättningarna för landsbygdens näringsverksamhet. Det föreslås att bestämmelsen ska ändras i fråga om detta.

I fortsättningen kan stöd för allmännyttiga investeringsprojekt enligt förslaget beviljas också i sådana fall där avsikten med projektet är att allmänt utveckla landsbygdsnäringsverksamhetens förutsättningar, diversifiering och konkurrenskraft.

Såsom enligt den gällande lagen ska närmare bestämmelser om stöd för byggande av datanät även i fortsättningen utfärdas genom förordning av statsrådet. Bemyndigandet att utfärda förordning tillämpas inom de gränser som fastställs i Europeiska gemenskapens lagstiftning, i synnerhet bestämmelserna om stöd för utveckling av landsbygden och stöd för byggande av bredband, samt bestämmelserna i lagen.

21 §. Villkor och begränsningar när det gäller att bevilja projektstöd. I 21 § i lagen bestäms om villkoren för beviljande av stöd.

Stöd för allmännyttiga investeringsprojekt beviljas i framtiden dels olika föreningar och andelslag som företräder aktörerna på landsbygden, dels teleföretag som tillhandahåller sådana nät- och kommunikationstjänster som avses i kommunikationsmarknadslagen.

Det är nödvändigt att förenhetliga de centrala förutsättningarna och villkoren för beviljande av stöd då det är möjligt och ända-

målsenligt. De bestämmelser och förfarandeförfaranden som ska tillämpas på stöd som delvis finansieras av gemenskapen och sådana som finansieras helt och hållet med nationella medel kommer ändå att avvika från varandra.

I 1 mom. föreslås en bestämmelse enligt vilken även det som föreskrivs i 4, 6, 9 och 11 § i lagen om stöd för byggande av bredband i glesbygdsområdena ska tillämpas vid beviljande av stöd om stöd söks för en åtgärd som avses i artikel 16a.1 punkt g i rådets förordning (EG) nr 1698/2005 om stöd för landsbygdsutveckling (EJFLU) från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling.

Inom dessa projekt för byggande av bredband förutsätts att sökanden har deltagit i det ansökningsförfarande som avses i 6 § i lagen om stöd för byggande av bredband i glesbygdsområdena och inom det blivit utsedd till en som möjligen ska genomföra projektet.

Dessutom bör sökanden uppfylla villkoren för beviljande av stöd i 9 § i lagen. Sökanden ska sålunda bl.a. förbinda sig att tillhandahålla de nät- och kommunikationstjänster som nämns i ansökan under tio år samt vid behov till andra till ett rimligt pris överlåta nyttjanderätten till det kommunikationsnät som byggts med hjälp av stödet samt dess kapacitet.

Enskilda kostnaders stödberättigande bestäms med stöd av 11 § i lagen om bredband.

24 §. Villkor för användning av stöd. I 2 och 3 mom. ändras Arbetskrafts- och näringscentralen till närings-, trafik- och miljöcentralen.

Resultatet av ett allmännyttigt investeringsprojekt, dvs. föremålet för den understödda investeringen, får inte enligt den gällande lagstiftningen överlåtas till någon annan utan tillstånd från närings-, trafik- och miljöcentralen innan fem år förflutit från betalningen av den sista stödposten. Enligt 45 § 1 mom. 3 punkten i lagen kan överlåtelse av objektet utan tillstånd leda till att stödet återkrävs.

Bestämmelserna i 24 och 45 § baserar sig på artikel 72 i EG:s förordning om utveckling av landsbygden där det förutsätts att det understödda objektet behålls i fem år efter beviljandet av stödet. Den nationella be-

stämmelsen är strängare än gemenskapsbestämmelsen, eftersom det för att det offentliga stödet ska vara godtagbart och användningen ändamålsenlig ansågs att det förutsattes att de resultat som uppnåts genom stödet är så bestående som möjligt och att föremålet för den understödda investeringen inte överförs till verksamhet som inte är stödberättigad då betalningen stödet avslutats.

För att göra villkoren för stöd för byggande av bredband som beviljas ur olika källor enhetligare föreslås det att en hänvisning till 14 § 1 mom. i lagen om stöd för byggande av bredband i glesbygdsområdena tas in i 24 § 2 mom. Enligt bestämmelsen ska de skyldigheter som hänför sig till ett kommunikationsnät som byggts med stödet och som gäller iakttagandet av lagstiftningen om nät- och kommunikationstjänster, överlåtelse av nyttjanderätten till en tredje part, prissättningen och fortsättning av verksamheten under tio års tid överföras på nätets nya ägare.

De skyldigheter som överförs på den nya ägaren är samma som för egendomens ursprungliga ägare, varför t.ex. giltighetstiden för skyldigheten att tillhandahålla tjänsterna bestäms på basis av det ursprungliga avtalet. Om den första stödtagaren redan har tillhandahållit de tjänster som uppges i stödbeslutet under t.ex. sex års tid, gäller skyldigheten för den nya ägaren till egendomen i fyra år framöver.

33 §. Att bevilja stöd. I 33 § i lagen bestäms om beviljandet av stöd. Stödbeslut om allmännyttiga investeringsprojekt fattas av den behöriga arbets- och näringscentralen, i fortsättningen under namnet närings-, trafik- och miljöcentralen. I 1, 2 och 3 mom. ändras arbetskrafts- och näringscentralen till närings-, trafik- och miljöcentralen.

Det föreslås att ett nytt 3 mom. tas in i bestämmelsen, enligt vilket centralen innan stöd beviljas ska skaffa ett utlåtande från Kommunikationsverket. Utlåtandet gäller i synnerhet uppfyllandet av de villkor för beviljandet av stöd som avses i 9 § i lagen om stöd för byggande av bredband i glesbygdsområdena.

Stöd kan inte beviljas för ett projekt om inte Kommunikationsverket har förordat det. Arbets- och näringscentralen ska inte heller bevilja stöd i fall inte andra sådana förutsätt-

ningar uppfylls som gäller program som delvis finansieras med Europeiska gemenskapens medel och stöd som ingår i dem och som baserar sig på gemenskapens och Finlands lagstiftning.

36 §. Behandling av betalningsansökan hos en lokal aktionsgrupp. I 1 och 3 mom. ändras arbetskrafts- och näringscentralen till närings-, trafik- och miljöcentralen.

Om det för en åtgärd har sökts finansiering av de medel som reserverats för genomförandet av axel 4 i programmet för utveckling av landsbygden i fasta Finland för 2007–2013 ska de lokala aktionsgrupper i fråga om vilka det föreskrivs om godkännande, ledning och övervakning i 9 och 21 § i lagen om förvaltning av program som hänför sig till utveckling av landsbygden (532/2006) delta i behandlingen och bedömningen av stödansökan och behandlingen av betalningsansökan. Aktionsgrupperna handlar under tjänstearnsvar då de sköter sina uppgifter.

I paragrafen bestäms om behandling av betalningsansökan i en lokal aktionsgrupp. I vissa fall är det möjligt att en aktionsgrupp som deltagit i beviljandet av stöd inte kan delta i behandlingen av betalningsansökan. En sådan situation kan närmast uppstå då en lokal aktionsgrupp avbryter eller lägger ner sin verksamhet på grund av allvarliga ekonomiska svårigheter.

Behandlingen av ansökan och fattandet av betalningsbesluten förutsätter anhängiggörande utan dröjsmål samt omedelbara registrerings- och granskningsuppgifter för myndigheterna. Stödtagaren ska alltid ha möjlighet att anhängiggöra betalningsansökan så att det är möjligt att iaktta de tidsfrister som fastställts för betalningsansökan.

På så sätt är det inte ändamålsenligt att överföra betalningsansökan till en ny aktionsgrupp som möjligen fortsätter verksamheten inom området. Om den lokala aktionsgruppens skötsel av uppgifter avbryts eller läggs ner, ska ansökan lämnas direkt till den myndighet som beviljar stödet.

I 3 mom. föreslås en ändring, enligt vilken betalningsansökan i ovan nämnda fall ska behandlas av den myndighet som har beviljat stödet i enlighet med 35 § 2 mom., och förfarandet i 1 och 2 mom. ska då inte tillämpas.

45 a §. Återbetalning av stöd i vissa fall. Enligt 1 momentet, om stöd har beviljats för en åtgärd som avses i artikel 16a.1 punkt g i rådets förordning (EG) nr 1698/2005 kan en del av stödet återkrävas på de grunder som avses i 16 § i lagen om stöd för byggande av bredband i glesbygdsområdena. Avsikten är att med hänvisningen till paragrafen säkra att så enhetliga grunder som möjligt tillämpas på återbetalningen av stödet för bredbandsbyggande oberoende av vilken rättsgrunden och finansieringskällan är.

Enligt 2 mom. ska arbets- och näringscentralen, i framtiden närings-, trafik- och miljöcentralen, besluta om återbetalning av stöd. Arbets- och näringscentralen ska inhämta utlåtande av Kommunikationsverket innan beslut fattas.

På återbetalning av stöd ska i regel tillämpas bestämmelserna i 46—50 §. Det enda undantaget från detta ska enligt 3 mom. vara att räntan inte räknas från den dag stödet betalats ut utan från datum för återkravsbeslutet.

2 Närmare bestämmelser och föreskrifter

Enligt förslaget ska det till lagen fogas ett nytt bemyndigande för kommunikationsministeriet att utfärda förordning. I ministeriets förordning ska det publiceras en karta av vilken framgår alla stödberättigade områden och deras gränser.

Kommunikationsverket ska ges ett bemyndigande att meddela närmare föreskrifter om vilka tekniska delar i kommunikationsnätet som ska anses som stödberättigade. Kommunikationsverket kan därutöver meddela närmare föreskrifter om beräkningssättet för de stödberättigade kostnaderna.

Bemyndigandena stämmer överens med bestämmelserna i 80 § 2 mom. i grundlagen. Bestämmelsens betydelse i sak kräver inte att saken regleras genom lag och bemyndigandena är tillräckligt tydligt preciserade och till sitt tillämpningsområde noggrant avgränsade. Det är här fråga om detaljer som i sak är av ringa betydelse och regleringen av dem är inte är förenad med någon betydande prövningsrätt.

3 Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2010.

4 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

4.1 Inledning

I propositionen föreslås det att det stiftas en ny lag som gäller stöd för byggande av bredband i glesbygdsområdena. Dessutom föreslås att lagen om stöd för utveckling av landsbygden ska ändras så att det i fortsättningen är möjligt att även med stöd av den lagen bevilja finansiering för byggande av bredband.

I propositionen föreslås att kommunerna i anslutning till de ovan nämnda lagarna ska få nya uppdrag som är av betydelse med tanke på den kommunala självstyrelsen som tryggas i grundlagens 121 §.

Enligt förslaget ska besvär över sådant beslut av landskapsförbundet genom vilket vissa väljs för att genomföra bredbandsprojekt inom landskapets område endast få anföras hos förvaltningsdomstolen. Anförande av besvär hos högsta förvaltningsdomstolen ska vara förbjudet. Saken ska bedömas enligt 21 § i grundlagen.

I förslaget finns en bestämmelse om återkrävande av det statliga stödet kan bedömas med avseende på näringsfrihet i 18 § i grundlagen

Propositionen innehåller också normgivningsrätter som måste bedömas med hänsyn till grundlagens 80 §.

4.2 Kommunal självstyrelse

Enligt 121 § 1 mom. i grundlagen är Finland indelat i kommuner, vilkas förvaltning ska grunda sig på självstyrelse för kommunens invånare. Enligt paragrafens 2 mom. utfärdas bestämmelser om de allmänna grunderna för kommunernas förvaltning och om uppgifter som åläggs kommunerna genom lag.

Enligt 121 § 4 mom. i grundlagen bestäms om självstyrelse på större förvaltningsområ-

den än kommuner genom lag. I momentet uttrycks en möjlighet att organisera större självstyrande områden än kommuner, t.ex. landskap i överensstämmelse med självstyrelsens principer.

Grundlagsutskottet har ansett det problematiskt att uppgifter som hör till kommunernas samarbetsorgan ökas i den mån och på det sätt att det väsentligt påverkar medlemskommunernas förvaltning och äventyrar den i den kommunala självstyrelsens principer ingående principen om att beslutanderätten i kommunen hör till organ som valts av kommuninvånarna. Om kommunernas frivilliga regionala samarbete har utskottet konstaterat (GrUU 11a/1984 rd) att det med tanke på den demokratiska principen som ingår i den kommunala självstyrelsen som tryggas i grundlagens 121 § är svårt om kommunernas beslutanderätt och uppgifter i mycket hög grad överförs till ett regionalt organ. Utskottet har ansett att denna synpunkt gäller och i sista handen begränsar också kommunernas möjligheter att överföra sina uppgifter till samkommuner om vilket det föreskrivs i kommunallagen.

Utgångspunkten i propositionen är att vid behov även kommunerna deltar i finansieringen av bredbandsprojekt som genomförs i kommunens glesbygdsområde. Propositionen innebär ändå inte någon skyldighet för kommuner för detta utan detta sker enligt kommunens egen prövning.

Respektive landskapsförbund ska förklara den andel av det statliga stöd som tilldelas landskapet ledigt att sökas. Varje landskap ska således inom sitt eget geografiska område välja ut dem som genomför projekt som ska få det statliga stödet eftersom de bäst uppfyller de kriterier som ställts i lagen. Det slutliga beslutet om ersättning av stödberättigade kostnader i enskilda projekt ska fattas av Kommunikationsverket.

Den koordineringsuppgift som föreslagits landskapsförbundet är motiverad, eftersom kommunikationsnät överskrider kommungränserna och det är därför tekniskt och ekonomiskt ändamålsenligt att planera och genomföra projekten inom ett större område än inom bara en kommun.

Ansökningsförfarandet kan i projekt som kräver även tekniskt kunnande förutsätta

specialkunnande och personalresurser, vilket inte nödvändigtvis finns i varje kommun. Stödtagaren kan vara också ett nätbolag som kommunen själv har bildat och då kan man genom ett offentligt ansökningsförfarande utförd av landskapsförbundet bättre säkerställa ett opartiskt bemötande av sökandena. Alla ovan nämnda omständigheter är grunder för att uppdraget ska ankomma på landskapsförbunden.

Syftet med regleringen är att garantera lika möjligheter för landskapets invånare att få kommunikationstjänster. I dagens samhälle är kommunikationstjänsterna förutom nödvändiga tjänster också viktiga med tanke på att kommuninvånarnas grundläggande rättigheter, t.ex. yttrandefriheten, kan tillgodoses. Propositionen ökar inte kommunernas uppgifter betydligt och äventyrar inte den kommunala självstyrelsens principer.

På grundval av en helhetsbedömning som bygger på dessa omständigheter står regleringen inte i strid med grundlagens reglering av kommunernas självstyrelse.

4.3 Förbud mot att söka ändring

Grundlagens 21 § gäller rättskydd. Enligt 1 mom. tryggas å ena sidan individens rätt att på behörigt sätt och utan ogrundat dröjsmål få sin sak behandlad av en domstol eller någon annan myndighet som är behörig. Å andra sidan tryggas individens rätt att få ett beslut som gäller hans eller hennes rättigheter och skyldigheter behandlat vid domstol eller något annat oavhängigt rättskipningsorgan.

Rätten att bli hörd, rätten att få motiverade beslut och rätten att söka ändring tryggas genom lag enligt 2 mom. Dessutom ska andra garantier för en rättvis rättegång och god förvaltning tryggas genom lag.

Besvär över det beslut av landskapsförbundet som avses i 6 § 3 mom. och genom vilket en viss part väljs att genomföra bredbandsprojektet anföras hos förvaltningsdomstolen. Enligt 18 § i förslaget ska sökande av ändring i förvaltningsdomstolens beslut hos högsta förvaltningsdomstolen vara förbjudet.

Grundlagsutskottet har i sitt utlåtande (GrUU 14/2008 rd och GrUU 40/200 rd) konstaterat att då det gäller en ekonomisk förmån som helt beror på det beviljande or-

ganets prövning är förbudet mot ändringssökande som gäller beslut om beviljande av förmån inte problematisk i fråga om 21 § i grundlagen.

4.4 Näringsfrihet

Sådant bredbandsstöd som avses i förslaget kan anses vara en förmån med förmögensvärde som är betydande för näringsidkande. Avbrott i betalningen eller återbetalning av stödet ska därför bedömas med avseende på näringsfriheten enligt 18 § i grundlagen.

Grundlagsutskottet har i sina utlåtanden ofta tagit ställning till bestämmelserna om återkrävande av olika statliga stöd. Ett obetydligt fel eller en obetydlig brist i stödtagarens verksamhet kan inte enligt grundlagsutskottets praxis leda till återkrav av stödet (GrUU 41/2006 rd). Detta rubbar också enligt utskottet stödtagarens förtroende för att myndighetens stödbeslut står fast i ett läge där han eller hon för sitt vidkommande har uppfyllt sina förpliktelser oklanderligt och i god tro.

Grundlagsutskottet har med avseende på proportionalitetsprincipen fäst uppmärksamhet vid att det är möjligt att stöd har betalats ut till ett fört stort belopp av orsaker som inte beror av stödtagaren eller på grund av något obetydligt fel, missförstånd eller en oriktig uppgift (GrUU 45/2006 rd, GrU 43/2006 rd).

Grundlagsutskottet har i fråga om återkrav av olika stöd och återkallande av olika slags tillstånd ansett att åtgärden absolut måste ha samband med allvarliga och väsentliga förseelser eller försummelser och med att anmärkningar och varningar till den det gäller inte har lett till att brister i verksamheten skulle ha korrigerats. Återkrav bör inte enligt utskottet genomföras förrän den berörda personen har fått en chans att korrigera felet (GrUU 16/2003 rd, GrUU 44/2004 rd, GrUU 7/2005 rd, GrUU 28/2005 rd, GrUU 41/2006 rd, GrUU 43/2006 rd, GrUU 45/2006 rd).

Enligt 16 § kan Kommunikationsverket i vissa situationer bestämma att stödtagaren ska återbetala en del av avkastningen av det bredbandsnät som byggts med hjälp av offentligt stöd.

Villkoret för återbetalning ska vara att abonnentvolymen i det nät som byggts med hjälp av stödet har ökat oväntat högt och projektet har blivit kommersiellt lönsamt i motsats till förväntningarna. I syfte att undvika tolkningsoklarheter ska det definieras i lagen att förutsättningarna uppfylls då över 75 procent av användarna i området inom tre år efter det stödet betalats har skaffat sig ett bredbandsabonnemang av stödtagaren och avkastningen av det kommunikationsnät som byggts med hjälp av stödet överstiger 12 procent.

Skyldigheten att betala avkastningen kan enligt förslaget realiseras endast i fråga om bredbandsprojekt över två miljoner euro och i de fall där en enskild stödtagare har beviljats stöd sammanlagt över en miljon euro. Innan avkastningen kan återkrävas ska stödtagaren ges en anmärkning och möjlighet att sänka avkastningsprocenten.

Stödtagaren ska alltså enligt förslaget ha möjlighet att korrigera sin verksamhet på det sätt som grundlagsutskottet förutsätter. Det gäller i sig en orsak som inte beror på stödtagaren, såsom marknadsutvecklingen, men förutsättningarna för att återbetala avkastningen ska vara på förhand noggrant definierade i lag och stödtagaren löper därmed ingen risk för att missa sig.

De faktorer som utlöser skyldigheten att återbetala avkastning, dvs. abonnemangsvolymen och avkastningsprocenten är i förslaget relativt höga, varför det skulle gälla en väsentlig och oväntad förändring av marknaden.

Bestämmelsen om återkrav av stödet är synnerligen exakt och noggrant avgränsad och den följer grundlagsutskottets utlåtande och därmed i harmoni med grundlagsbestämmelsen om näringsfrihet.

4.5 Bemyndigande att utfärda normer

Enligt 80 § 1 mom. i grundlagen ska bestämmelser om grunderna för individens rättigheter och skyldigheter utfärdas genom lag.

Enligt 80 § 2 mom. i grundlagen kan andra myndigheter genom lag bemyndigas att utfärda rättsnormer i bestämda frågor, om det med hänsyn till föremålet för regleringen finns särskilda skäl och regleringens betydel-

se i sak inte kräver att den sker genom lag eller förordning. Tillämpningsområdet för en sådan fullmakt ska vara exakt avgränsat. Av grundlagen följer dessutom att de frågor som ett bemyndigande omfattar ska fastställas noggrant i lag.

Grundlagsutskottet har behandlat ärendet bl.a. i utlåtandena GrUU 19/2002 rd (läkemedelslagen), GrUU 21/2001 rd (lagen om säkerhetsutredningar), GrUU 34/2000 rd (telemarknadslagen), GrUU 25/2000 rd (lagen om försäkringsbolag) och GrUU 23/2000 rd (lotterilagen). Grundlagsutskottet har i sin utlåtandepraxis konstaterat följande om tillämpningen av 80 § 2 mom. i grundlagen:

Sett ur ett grundlagsperspektiv är andra myndigheters normgivningsrätt ett undantag (GrUB 10/1998 rd, s. 23/II). I samband med grundlagsreformen nämndes som exempel på myndigheters rätt att utfärda rättsnormer en teknisk reglering av smärre detaljer som inte inbegriper prövningsrätt i någon större utsträckning (RP 1/1998 rd, s. 133/II, se även GrUU 16/2002, s. 2/I).

Jämfört med bemyndiganden att utfärda förordning ställs det större krav på exakt avgränsning av bemyndiganden för myndigheter att meddela föreskrifter, vilket betyder att de frågor som bemyndigandet gäller måste preciseras exakt genom lag. Bemyndigandet ska dessutom enligt en uttrycklig bestämmelse i grundlagen ha ett exakt avgränsat tillämpningsområde (t.ex. GrUU 46/2001 rd, s. 3/I).

Grundlagsutskottet har också upprepade gånger betonat att tolkningen av bestämmelserna om bemyndigande liksom också innehållet i bestämmelser som utfärdas med stöd av dem inskränks direkt av 80 § 1 och 2 mom. i grundlagen (t.ex. GrUU 48/2001 rd, s. 4). Det går därmed inte att genom förordning eller myndighetsföreskrifter utfärda allmänna rättsregler om exempelvis grunderna för individens rättigheter och skyldigheter eller frågor som enligt grundlagen i övrigt hör till området för lag (GrUU 16/2002 rd, s. 2/II).

Enligt förslaget ska det till lagen fogas ett nytt bemyndigande för kommunikationsministeriet att utfärda förordning. I ministeriets förordning eller en bilaga till den ska det publiceras en karta av vilken framgår de stödberättigade områdena och deras gränser.

Kommunikationsverket ska ges ett bemyndigande att meddela närmare föreskrifter om vilka tekniska delar i kommunikationsnätet som ska anses som stödberättigade. Kommunikationsverket kan därutöver meddela närmare föreskrifter om beräkningssättet för de stödberättigade kostnaderna.

Enligt 8 § i lagen om bredbandsstöd ska kommunens betalningsandel som är förutsättningen för statligt stöd vara lägre i de kommuner som uppfyller vissa lagstadgade villkor. Bestämmelser om beräkningsgrunderna och viktcoefficiënterna för dessa kriterier som fastställts i lag utfärdas genom förordning av statsrådet. Avgörandet ska till denna del vara motsvarande som i lagen om statsandelar för kommunerna.

Bemyndigandet att utfärda normer har i propositionen bestämts så avgränsat och exakt som möjligt. Utfärdandet av föreskrifter innehåller bara lite ändamålsenlighetsprövning. Bestämmelserna är nödvändiga på grund av den tekniska karaktären som regleringsföremålet har och den speciella sakkunskapen som regleringen kräver.

Med anledning av de ovan nämnda grunderna står propositionens bemyndiganden att utfärda normer inte i strid med grundlagens 80 §.

4.6 Bedömning av lagstiftningsordningen

Med stöd av vad som anförts ovan anser regeringen att lagförslaget kan behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag**om stöd för byggande av bredband i glesbygdsområdena**

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Lagens syfte

Syftet med denna lag är att främja byggande av snabba bredbandsförbindelser i glesbygdsområden och på det sättet trygga mångsidiga kommunikationstjänster i hela Finland.

2 §

Lagens tillämpningsområde

Denna lag tillämpas när stöd för bredbandsprojekt beviljas av anslag i statsbudgeten.

Lagen tillämpas också på planerande av ett bredbandsprojekt i landskap och på det offentliga förfarandet genom vilket det statliga stödet förklaras ledigt att sökas i landskapets område.

Vid beviljande av stöd som avses i lagen om stöd för utveckling av landsbygden (1443/2006) tillämpas denna lag till den del det föreskrivs i den lagen.

3 §

Stödberättigat område

Med stödberättigat område avses ett geografiskt område vars befolkningstäthet är sådan att högst 5,4 procent av befolkningen i Finland bor i ett område som är lika glest eller ännu glesare bebott.

I en förordning av kommunikationsministeriet publiceras en karta över stödberättigade områden.

4 §

Regionalt projektprogram

Ett landskapsförbund ska i samarbete med kommunala myndigheter utarbeta ett regionalt projektprogram för stödberättigade bredbandsprojekt.

Ett bredbandsprojekt som tas in i det regionala projektprogrammet ska vara ekonomiskt ändamålsenligt och främja användarnas fördel på kommunikationsmarknaden. Projekten ska dessutom sammanföras så att de kan genomföras på ett sätt som ekonomiskt är fördelaktigast.

Det regionala projektprogrammet ska ges in till Kommunikationsverket som ger ett utlåtande om det till statsrådet. I Kommunikationsverkets utlåtande ska det tas ställning till om de projekt som nämns i det regionala projektprogrammet ligger i ett stödberättigat område och till vilka delar de byggnadskostnader som anges i projektprogrammet enligt Kommunikationsverkets uppfattning är stödberättigade.

Uppgifterna i denna paragraf sköts i landskapet Åland av länsstyrelsen på Åland.

5 §

Statsrådets beslut om fördelning av stöd enligt landskap

Statsrådet beslutar om fördelningen av det statliga stödet enligt landskap efter att ha fått de behövliga regionala projektprogrammen och Kommunikationsverkets utlåtande om dem.

6 §

Offentligt ansökningsförfarande för statligt stöd

Efter att statsrådet har fattat beslut om fördelningen av stödet enligt landskap ska landskapsförbundet kungöra att det statliga stödet som beviljats landskapet kan sökas. Ansökningsförfarandet ska vara öppet för alla, objektivt och icke-diskriminerande.

Ansökan om stöd ska vara skriftlig och riktas till landskapsförbundet. Ansökan ska innehålla åtminstone följande uppgifter och utredningar:

- 1) byggnadsplanen för kommunikationsnätet,
- 2) maximibeloppet för det statliga stöd som söks,
- 3) antalet abonnemang som kommer att tillhandahållas och priset och övriga villkor på vilka kommunikationstjänster enligt planerna ska tillhandahållas användarna på den ort där användarna bor eller finns stadigvarande,
- 4) tidsplanen för projektet,
- 5) sambyggnad i anslutning till installationen av andra ledningar och konstruktioner som tjänar samhället.

Landskapsförbundet har till uppgift att bland dem som ansökt om stöd välja de projektgenomförare som inom landskapets område bäst fyller de krav för beviljande av stödet som ställs i denna lag och vars projekt ur helhetsekonomisk synvinkel kan genomföras fördelaktigast.

Ett landskapsförbund kan samarbeta med ett annat landskapsförbund när det sköter uppgifter som nämns i 1 och 3 mom.

Uppgifterna i denna paragraf sköts i landskapet Åland av länsstyrelsen på Åland.

7 §

Stödansökan till Kommunikationsverket

Den som blivit vald i ansökningsförfarandet enligt 6 § ska skriftligen ansöka om stöd hos Kommunikationsverket. Ansökan ska innehålla åtminstone följande uppgifter:

1) de nättjänster som kommer att tillhandahållas och priset och övriga villkor på vilka kommunikationstjänster tillhandahålls,

2) projektets stödberättigade kostnader och om finansieringsandelar som avses i 8 § 1 mom.,

3) tekniska egenskaper i det kommunikationsnät som kommer att byggas och det tekniska verkställandet av kommunikationstjänsten,

4) sammankopplingen av kommunikationsnätet och kommunikationstjänsten tillsammans med andra teleföretag.

I stödansökan ska det också ingå en försäkran om att sökanden inte har fått något annat överlappande stöd för projektet av statliga myndigheter, Ålands landskapsregering eller Europeiska gemenskapen.

8 §

Allmänna villkor för beviljande av stöd

Förutsättningen för beviljande av det statliga stöd som avses i denna lag är att stödtagaren betalar minst 34 procent och kommunen minst 33 procent av de stödberättigade kostnaderna för projektet. Statligt stöd beviljas för ett belopp av högst 33 procent av de stödberättigade kostnaderna.

Kommunens betalningsandel som avses i 1 mom. är åtta procent i de kommuner för vilka finansieringen av ett bredbandsprojekt annars blir en oskäligen ekonomisk belastning med beaktande av kommunens ekonomiska bärkraft, bredbandsprojektets omfattning och tekniska utformningssätt, kommunens invånartäthet och projektets byggnadskostnader i relation till kommunens befolkningens mängd. Det statliga stödet beviljas i dessa fall förhöjt på motsvarande sätt, dock högst till ett belopp av 58 procent av projektets stödberättigade kostnader.

Bestämmelser om beräkningsgrunderna och viktcoefficiënterna för de kriterier som avses i 2 mom. utfärdas genom förordning av statsrådet.

I denna lag avsett statligt stöd kan beviljas bara om beviljandet av stöd inte bedöms ha andra än ringa verkningar som snedvrider konkurrensen och marknaderna och Europe-

iska gemenskapernas förfarande för anmälan av statligt stöd har avslutats i ärendet och att Europeiska gemenskapernas kommission inte motsätter sig beviljande av stödet.

9 §

Särskilda villkor för beviljande av stöd

För ett bredbandsprojekt kan det beviljas statligt stöd som avses i denna lag bara om den sökande förbinder sig att

1) tillhandahålla de i stödansökan nämnda nät- och kommunikationstjänsterna eller tjänster som motsvarar dem minst tio år från betalningen av den sista stödposten. Tjänsterna ska vara förenliga med kommunikationsmarknadslagen (393/2003) och föreskrifter som utfärdats med stöd av den och i övrigt tekniskt avancerade, driftssäkra och trygga,

2) till skäligt pris och på icke-diskriminerande villkor överlåta till andra teleföretag nyttjanderätt till det kommunikationsnät, det nätelement eller den nätkapacitet som byggts med hjälp av stödet. Skyldigheten till överlåtelse gäller inte sådant föremål för nyttjanderätten som är i stödtagarens egen användning eller nödvändigt för dess eget skäliga blivande behov,

3) under tio år från det att den sista stödposten har betalats förbinder sig att offentliggöra leveransvillkor för tjänsten och andra uppgifter av betydelse med tanke på skyldigheten till överlåtelse.

Bevisbördan på den skäliga prissättningen och icke-diskriminerande villkor ankommer på stödtagaren. Om samma egendom också berörs av skyldigheten att överlåta nyttjanderätt eller att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster enligt kommunikationsmarknadslagen, tillämpas bestämmelserna i denna lag i första hand på prissättningen av överlåtelsen av nyttjanderätten och övriga villkor.

10 §

Stödbeslut från Kommunikationsverket

Kommunikationsverket beviljar ett bredbandsprojekt statligt stöd, om projektet fyller

de krav för beviljande av stödet som nämns i denna lag. Kommunikationsverket beslutar samtidigt också om maximibeloppet av det statliga stödet till ett bredbandsprojekt.

11 §

Stödberättigade kostnader

Stödberättigade kostnader är sådana som

1) har uppstått efter inlämnandet av stödansökan,

2) har uppstått av byggandet av ett kommunikationsnät som är behövligt för att tillhandahålla avancerade kommunikationstjänster,

3) är nödvändiga för att tillhandahålla abonnemang som levereras till användaren på den ort inom stödberättigat område där användaren bor eller finns stadigvarande.

Stödberättigade kostnader är inte

1) kostnader för underhåll av kommunikationsnätet, eller

2) kostnader som hänförs till den del av abonnentförbindelse som sträcker sig till ett avstånd på högst två kilometer från den ort där användaren bor eller finns stadigvarande.

Kommunikationsverket kan meddela närmare föreskrifter om vilka tekniska delar i kommunikationsnätet som anses vara stödberättigade samt bestämmelser om ett närmare sätt för kalkylering av kostnader som omfattas av stödet.

12 §

Allmänna villkor för betalning av stöd

Ett villkor för betalningen av det statliga stödet är att behövlig finansiering har anvisats i statsbudgeten. Stöd beviljas årligen inom ramen för den finansiering som står till förfogande i statsbudgeten.

13 §

Särskilda villkor för betalning av stöd

Ett villkor för betalningen av statlig stöd är att bredbandsprojektet har slutförts och stöd-

tagaren har lagt fram en godtagbar redogörelse för stödberättigade kostnader till Kommunikationsverket.

14 §

Äganderätt och överföring av skyldigheter

Kommunikationsnätet som har byggts med hjälp av finansiering som avses i 8 § 1 mom. är egendom av det företag, den sammanslutning eller den stiftelse som fått stöd. Om kommunikationsnätet som byggts med hjälp av stödet eller en del av kommunikationsnätet säljs eller på annat sätt överläts vidare, övergår de i 9 § nämnda skyldigheterna till den nya ägaren av egendomen.

Kommunikationsverket och den kommun som har deltagit i bredbandsprojektets kostnader ska utan dröjsmål underrättas om överföringen av äganderätten.

15 §

Skyldighet att lämna uppgifter

Teleföretaget och den som söker stöd är på begäran av kommunikationsministeriet eller Kommunikationsverket skyldig att samla och utan hinder av affärs- och yrkeshemligheter till kommunikationsministeriet och Kommunikationsverket lämna uppgifter som är nödvändiga med hänsyn till styrningen och övervakningen av bredbandsprojektet. Uppgifterna ska lämnas utan dröjsmål i den form som myndigheten begär och avgiftsfritt.

16 §

Återkrav av avkastning i vissa fall

Utöver vad som föreskrivs i statsunderstödslagen (688/2001) om återkrav av statsunderstödet kan Kommunikationsverket genom sitt beslut bestämma att stödtagaren ska återbetala en del av avkastningen från det kommunikationsnät som har byggts med det offentliga stödet, om

1) de stödberättigade kostnaderna för bredbandsprojektet överskrider två miljoner euro eller stödtagaren har beviljats i denna lag av-

sett offentligt stöd för bredbandsprojekt sammanlagt över en miljon euro och

2) över 75 procent av användarna på de orter där de bor eller finns stadigvarande inom området för det enskilda nät som byggts med understödet inom tre år från det stödet har betalats har skaffat en bredbandsförbindelse som tillhandahålls av det understödda nätet.

Av den årliga avkastningen från ett enskilt bredbandsprojekt som byggts med understödet kan återkrävas endast den andel som överskrider 12 procent, dock högst den andel som motsvarar det offentliga stödets relativa andel av projektets stödberättigade kostnader. Den andel som återkrävs får inte överskrida det belopp i euro som betalats till stödtagaren i offentligt stöd.

Stödtagaren ska ges en anmärkning och en möjlighet att sänka avkastningsprocenten innan avkastningen kan återkrävas.

Avkastning kan återkrävas endast för tre år från det stödet betalats ut. På den avkastning som återkrävs ska ränta betalas för det i 1 mom. avsedda beslutet av Kommunikationsverket och dröjsmålsränta från den förfallodag som utsatts i beslutet. På beloppen av räntan och dröjsmålsräntan tillämpas vad som bestäms i 24 och 25 § i statsunderstödslagen.

17 §

Uppföljningsregister

Kommunikationsverket följer hur bredbandsprojekten framskrider och för ett separat register (*uppföljningsregister*) för detta ändamål. I uppföljningsregistret kan följande uppgifter lagras om bredbandsprojektet, sökanden av stödet, stödtagaren och användningen av stödet:

- 1) sökandens namn och kontaktuppgifter,
- 2) namn och kontaktuppgifter för sökandens kontaktperson,
- 3) uppgifter om innehållet i, målen för och resultaten av bredbandsprojektet,
- 4) uppskattningar av bredbandsprojektets kostnader och totala finansiering samt uppgifter om hur dessa har realiserats,

5) uppgifter om stöd- eller betalningsansökan och hur den avgjorts samt uppgifter om specificeringen av stödet,

6) uppgifter om stöd som har beviljats och betalats med stöd av denna lag och lagen om stöd för utveckling av landsbygden,

7) uppgift om huruvida det stöd som beviljats är sådant statligt stöd som avses i artikel 87 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

8) uppgifter om inspektion och vad som iakttagits vid den,

9) uppgifter om stöd som återkrävs av stödtagaren samt om hur återkravet utfallit,

10) andra nödvändiga uppgifter som erhållits vid behandlingen av ansökan.

På den registrerades rätt att granska sina uppgifter i uppföljningsregistret, på rättelse av fel och brister i uppgifterna samt på avförande av föråldrade och onödiga uppgifter tillämpas personuppgiftslagen (523/1999).

I fråga om offentligheten och sekretessen för uppgifterna i uppföljningsregistret gäller vad som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999).

Uppgifterna i registret bevaras tio år från betalningen av stödet och, om det gäller stöd som ingår i ett program som delfinansieras av Europeiska gemenskapen, fem år från det att Europeiska gemenskapernas kommission

betalat gemenskapens sista finansieringsandel enligt programmet.

18 §

Verkställigheten av beslutet och besvärshöjningen

Det beslut av landskapsförbundet som avses i 6 § 3 mom. ska iakttas trots att besvär anförs hos förvaltningsdomstolen tills besvären avgjorts, om inte förvaltningsdomstolen bestämmer något annat.

Ändring i beslut som förvaltningsdomstolen har fattat med anledning av besvär får inte sökas genom besvär.

19 §

Ikraftträdande och övergångsbestämmelse

Denna lag träder i kraft den 20 .

På de ansökningar om stöd för bredband som är anhängiga vid Kommunikationsverket vid denna lags ikraftträdande tillämpas denna lags bestämmelser om beviljande av stöd.

2.

Lag**om ändring av lagen om stöd för utveckling av landsbygden**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 29 december 2006 om stöd för utveckling av landsbygden (1443/2006) 2 § 1 mom., 3 §, 4 § 11 punkten, 19 § 1 mom., 21 § 1 mom., 24 §, 33 § och 36 §, av dem 19 § 1 mom. sådant det lyder i lag 1478/2007, samt
fogas till lagen en ny 45 a § som följer:

2 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på det stöd för utveckling av landsbygden som finansieras med Europeiska gemenskapens medel och med motsvarande nationella medel eller uteslutande med nationella eller Europeiska gemenskapernas medel.

19 §

Allmännyttiga investeringsprojekt

Stöd för investeringsprojekt kan beviljas ett offentligrättsligt samfund eller en privaträttslig sammanslutning eller en stiftelse för verksamhet som avses i 6 § 6 och 7 punkten.

3 §

Förhållandet till Europeiska gemenskapens lagstiftning

Denna lag tillämpas på beviljande, betalning, övervakning, inspektion och återkrav av stöd som Europeiska gemenskapen finansierar delvis eller helt, om inte något annat följer av Europeiska gemenskapens lagstiftning.

21 §

Villkor och begränsningar när det gäller att bevilja projektstöd

Ett villkor för projektstöd är att den åtgärd som stöds anknyter till sökandens uppgifter eller verksamhetsidé på ett väsentligt sätt och att sökanden har tillräckliga ekonomiska och administrativa förutsättningar att genomföra projektet. Om stöd söks för en åtgärd som avses i artikel 16a.1 punkt g i rådets förordning (EG) nr 1698/2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (*EJFLU*), nedan EG:s landsbygdsförordning, tillämpas vid beviljande av stöd också 4, 6, 9 och 11 § i lagen om stöd för byggande av bredband i glesbygdsområdena (/).

4 §

Definitioner

I denna lag avses med

11) *annan offentlig finansiering* finansiering som en kommunal myndighet och andra offentligrättsliga samfund svarar för,

24 §

Villkor för användning av stöd

Bestämmelser om användningen av stöd för köp av varor och tjänster samt för upplåtande på entreprenad finns i lagstiftningen om offentlig upphandling. Stödtagaren ska lägga fram en utredning om att köpet skett på det sätt som förutsätts i nämnda lagstiftning.

Objektet för den investering som stöds får inte permanent eller i betydande grad användas för annat än sådan företagsverksamhet eller sådant utvecklingsarbete som stödet avser innan fem år har förflutit från betalningen av den sista stödposten. Om ägande- eller besittningsrätten till objektet för den investering som stöds överläts på någon annan innan fem år förflutit från betalningen av den sista stödposten, ska stödtagaren före överlåtelsen utverka närings-, trafik- och miljöcentralens tillstånd till det. En förutsättning för tillståndet är att mottagaren uppfyller villkoren för beviljande av stöd och att karaktären hos den företagsverksamhet eller det utvecklingsarbete som är föremålet för stödet inte förändras väsentligt.

Den företagsverksamhet som är föremål för stödet får inte läggas ned eller inskränkas väsentligt innan fem år förflutit från betalningen av den sista stödposten. Om ägande- eller besittningsrätten till den företagsverksamhet som stöds överläts på någon annan innan fem år förflutit från betalningen av den sista stödposten, ska stödtagaren före överlåtelsen utverka närings-, trafik- och miljöcentralens tillstånd till det. En förutsättning för tillståndet är att mottagaren uppfyller villkoren för beviljande av stöd och att karaktären hos den företagsverksamhet som stöds inte förändras väsentligt.

Som en överlåtelse enligt 2 och 3 mom. betraktas inte att objektet för den investering som stöds eller den företagsverksamhet som är föremål för stödet övergår genom arv eller generationsväxling.

Objektet för den investering som stöds får inte permanent eller i betydande grad användas för annat än sådan företagsverksamhet eller sådant utvecklingsarbete som stödet avser innan fem år har förflutit från betalningen av den sista stödposten. Om ägande- eller be-

sittningsrätten till objektet för den investering som stöds överläts på någon annan innan fem år förflutit från betalningen av den sista stödposten, ska stödtagaren före överlåtelsen utverka närings-, trafik- och miljöcentralens tillstånd till det. En förutsättning för tillståndet är att mottagaren uppfyller villkoren för beviljande av stöd och att karaktären hos den företagsverksamhet eller det utvecklingsarbete som är föremålet för stödet inte förändras väsentligt. Om stöd har beviljats för en åtgärd som avses i artikel 16a.1 punkt g i rådets förordning (EG) nr 1698/2005 tillämpas dessutom vad som bestäms i 14 § 1 mom. i lagen om stöd för byggande av bredband i glesbygdsområdena.

33 §

Att bevilja stöd

Närings-, trafik- och miljöcentralen beslutar om beviljande av stöd. Om den verksamhet som stöds ska genomföras inom flera än en centrals verksamhetsområde, ska den behöriga närings-, trafik- och miljöcentralen skaffa ett utlåtande från de övriga centralerna innan beslut om beviljande av stöd fattas. Stöd kan beviljas för verksamhet inom verksamhetsområdet för en annan närings-, trafik- och miljöcentral endast om centralen i fråga ger ett utlåtande enligt vilket stödet förordas.

När stöd beviljas ur finansieringskvoten för en lokal aktionsgrupp kan närings-, trafik- och miljöcentralen avvika från den lokala aktionsgruppens utlåtande enligt vilket åtgärden förordas, om beviljande av stöd står i strid Europeiska gemenskapens lagstiftning eller nationell lagstiftning. Stöd kan inte beviljas om inte den lokala aktionsgruppen har förordat det.

Är det fråga om ett projekt enligt 29 § 3 mom., ska närings-, trafik- och miljöcentralen innan stöd beviljas skaffa ett utlåtande från jord- och skogsbruksministeriet. Stöd kan inte beviljas om inte ministeriet har förordat det.

Om det gäller stöd för sådan åtgärd som avses i artikel 16a.1 punkt g i rådets förordning (EG) nr 1698/2005 ska närings-, trafik- och miljöcentralen skaffa ett utlåtande av Kommunikationsverket innan stöd beviljas.

Stöd kan inte beviljas, om inte Kommunikationsverket stöder det.

36 §

Behandling av betalningsansökan hos en lokal aktionsgrupp

Om stöd har beviljats ur finansieringskvoten för en lokal aktionsgrupp, ska betalningsansökan tillställas den lokala aktionsgrupp som avses i 30 § 2 mom. Betalningsansökan blir anhängig när den har tillställts den lokala aktionsgruppen.

Den lokala aktionsgruppen ska kontrollera att den ansökan som den fått uppfyller formkraven och ska med hjälp av betalningsansökan samt dess bilagor göra en bedömning av om den åtgärd som stöds har avancerat i enlighet med den plan som godkänts i stödbeslutet. Den lokala aktionsgruppen ber vid behov sökanden komplettera sin ansökan. Den lokala aktionsgruppen yttrar sig om de ovan nämnda omständigheterna och lämnar in sitt yttrande och ansökan till den närings-, trafik- och miljöcentral som beviljat stödet.

Det förfarande som anges i 1 och 2 mom. tillämpas inte, om stödtagaren är en lokal aktionsgrupp.

Landsbygdsverket meddelar närmare föreskrifter om den tekniska ordningen för mottagandet och behandlingen av en ansökan, om de anteckningar som ska göras i ansökningshandlingarna samt om hur de ska tillställas närings-, trafik- och miljöcentralen.

45 a §

Återbetalning av stöd i vissa fall

Om stöd har beviljats för en åtgärd som avses i artikel 16a.1 punkt g i rådets förordning (EG) nr 1698/2005 kan en del av stödet återkrävas på de grunder som avses i 16 § i lagen om stöd för byggande av bredband i glesbygdsområdet.

Om återbetalning av stöd beslutar arbets- och näringscentralen. Utlåtande av Kommunikationsverket ska inhämtas innan beslutet fattas.

På återbetalning av stöd tillämpas vad som nedan bestäms om återkrav av stöd. Nedan i 46 § avsedd ränta ska dock betalas senast på den förfallodag som avses i 49 § 1 mom. för beslutet om återbetalning av stöd.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 2 oktober 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

Kommunikationsminister *Suvi Lindén*

*Bilaga
Parallelltext*

2.

Lag

om ändring av lagen om stöd för utveckling av landsbygden

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 29 december 2006 om stöd för utveckling av landsbygden (1443/2006) 2 § 1 mom., 3 §, 4 § 11 punkten, 19 § 1 mom., 21 § 1 mom., 24 §, 33 § och 36 §, av dem 19 § 1 mom. sådant det lyder i lag 1478/2007, samt
fogas till lagen en ny 45 a § som följer:

Gällande lydelse

2 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på det stöd för utveckling av landsbygden som finansieras med Europeiska gemenskapens medel och med motsvarande nationella medel eller uteslutande med nationella medel.

3 §

Förhållandet till Europeiska gemenskapens lagstiftning

Denna lag tillämpas på beviljande, betalning, övervakning, inspektion och återkrav av stöd som Europeiska gemenskapen delfinansierar, om inte något annat följer av Europeiska gemenskapens lagstiftning.

Föreslagen lydelse

2 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på det stöd för utveckling av landsbygden som finansieras med Europeiska gemenskapens medel och med motsvarande nationella medel eller uteslutande med nationella *eller Europeiska gemenskapernas medel*.

3 §

Förhållandet till Europeiska gemenskapens lagstiftning

Denna lag tillämpas på beviljande, betalning, övervakning, inspektion och återkrav av stöd som Europeiska gemenskapen finansierar *delvis eller helt*, om inte något annat följer av Europeiska gemenskapens

4 §

Definitioner

I denna lag avses med

11) *annan offentlig finansiering* finansiering som en kommunal myndighet, andra offentligrättsliga samfund och offentliga företag svarar för,

19 §

Allmännyttiga investeringsprojekt

Stöd för investeringsprojekt kan beviljas ett offentligrättsligt samfund eller en privaträttslig sammanslutning eller en stiftelse för verksamhet som avses i 6 § 6 punkten.

21 §

Villkor och begränsningar när det gäller att bevilja projektstöd

Ett villkor för projektstöd är att den åtgärd som stöds anknyter till sökandens uppgifter eller verksamhetsidé på ett väsentligt sätt och att sökanden har tillräckliga ekonomiska och administrativa förutsättningar att genomföra projektet.

24 §

Villkor för användning av stöd

Bestämmelser om användningen av stöd för köp av varor och tjänster samt för upplåtande

4 §

Definitioner

I denna lag avses med

11) *annan offentlig finansiering* finansiering som en kommunal myndighet och andra offentligrättsliga samfund svarar för,

19 §

Allmännyttiga investeringsprojekt

Stöd för investeringsprojekt kan beviljas ett offentligrättsligt samfund eller en privaträttslig sammanslutning eller en stiftelse för verksamhet som avses i 6 § 6 och 7 punkten.

21 §

Villkor och begränsningar när det gäller att bevilja projektstöd

Ett villkor för projektstöd är att den åtgärd som stöds anknyter till sökandens uppgifter eller verksamhetsidé på ett väsentligt sätt och att sökanden har tillräckliga ekonomiska och administrativa förutsättningar att genomföra projektet. *Om stöd söks för en åtgärd som avses i artikel 16a.1 punkt g i rådets förordning (EG) nr 1698/2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU), nedan EG:s landsbygdsförordning, tillämpas vid beviljande av stöd också 4, 6, 9 och 11 § i lagen om stöd för byggande av bredband i glesbygdsområdena (1).*

24 §

Villkor för användning av stöd

Bestämmelser om användningen av stöd för köp av varor och tjänster samt för upplå-

på entreprenad finns i lagstiftningen om offentlig upphandling. Stödtagaren skall lägga fram en utredning om att köpet skett på det sätt som förutsätts i nämnda lagstiftning.

Objektet för den investering som stöds får inte permanent eller i betydande grad användas för annat än sådan företagsverksamhet eller sådant utvecklingsarbete som stödet avser innan fem år har förflutit från betalningen av den sista stödposten. Om ägande- eller besittningsrätten till objektet för den investering som stöds överläts på någon annan innan fem år förflutit från betalningen av den sista stödposten, skall stödtagaren före överlåtelsen utverka arbetskrafts- och näringscentralens tillstånd till det. En förutsättning för tillståndet är att mottagaren uppfyller villkoren för beviljande av stöd och att karaktären hos den företagsverksamhet eller det utvecklingsarbete som är föremålet för stödet inte förändras väsentligt.

Den företagsverksamhet som är föremål för stödet får inte läggas ned eller inskränkas väsentligt innan fem år förflutit från betalningen av den sista stödposten. Om ägande- eller besittningsrätten till den företagsverksamhet som stöds överläts på någon annan innan fem år förflutit från betalningen av den sista stödposten, skall stödtagaren före överlåtelsen utverka arbetskrafts- och näringscentralens tillstånd till det. En förutsättning för tillståndet är att mottagaren uppfyller villkoren för beviljande av stöd och att karaktären hos den företagsverksamhet som stöds inte förändras väsentligt.

Som en överlåtelse enligt 2 och 3 mom. betraktas inte att objektet för den investering som stöds eller den företagsverksamhet som är föremål för stödet övergår genom arv eller generationsväxling.

Objektet för den investering som stöds får inte permanent eller i betydande grad användas för annat än sådan företagsverksamhet eller sådant utvecklingsarbete som stödet avser innan fem år har förflutit från betalningen av den sista stödposten. Om ägande- eller besittningsrätten till objektet för den investering som stöds överläts på någon annan innan fem år förflutit från betalningen av den sista stödposten, ska stödtagaren före överlåtelsen utverka närings-, trafik- och miljöcentralens tillstånd till det. En förutsättning för tillståndet

tande på entreprenad finns i lagstiftningen om offentlig upphandling. Stödtagaren ska lägga fram en utredning om att köpet skett på det sätt som förutsätts i nämnda lagstiftning.

Objektet för den investering som stöds får inte permanent eller i betydande grad användas för annat än sådan företagsverksamhet eller sådant utvecklingsarbete som stödet avser innan fem år har förflutit från betalningen av den sista stödposten. Om ägande- eller besittningsrätten till objektet för den investering som stöds överläts på någon annan innan fem år förflutit från betalningen av den sista stödposten, ska stödtagaren före överlåtelsen utverka närings-, trafik- och miljöcentralens tillstånd till det. En förutsättning för tillståndet är att mottagaren uppfyller villkoren för beviljande av stöd och att karaktären hos den företagsverksamhet eller det utvecklingsarbete som är föremålet för stödet inte förändras väsentligt.

Den företagsverksamhet som är föremål för stödet får inte läggas ned eller inskränkas väsentligt innan fem år förflutit från betalningen av den sista stödposten. Om ägande- eller besittningsrätten till den företagsverksamhet som stöds överläts på någon annan innan fem år förflutit från betalningen av den sista stödposten, ska stödtagaren före överlåtelsen utverka närings-, trafik- och miljöcentralens tillstånd till det. En förutsättning för tillståndet är att mottagaren uppfyller villkoren för beviljande av stöd och att karaktären hos den företagsverksamhet som stöds inte förändras väsentligt.

Som en överlåtelse enligt 2 och 3 mom. betraktas inte att objektet för den investering som stöds eller den företagsverksamhet som är föremål för stödet övergår genom arv eller generationsväxling.

Objektet för den investering som stöds får inte permanent eller i betydande grad användas för annat än sådan företagsverksamhet eller sådant utvecklingsarbete som stödet avser innan fem år har förflutit från betalningen av den sista stödposten. Om ägande- eller besittningsrätten till objektet för den investering som stöds överläts på någon annan innan fem år förflutit från betalningen av den sista stödposten, ska stödtagaren före överlåtelsen utverka närings-, trafik- och miljöcentralens tillstånd till det. En förutsättning för tillståndet

det är att mottagaren uppfyller villkoren för beviljande av stöd och att karaktären hos den företagsverksamhet eller det utvecklingsarbete som är föremålet för stödet inte förändras väsentligt.

det är att mottagaren uppfyller villkoren för beviljande av stöd och att karaktären hos den företagsverksamhet eller det utvecklingsarbete som är föremålet för stödet inte förändras väsentligt. *Om stöd har beviljats för en åtgärd som avses i artikel 16a.1 punkt g i rådets förordning (EG) nr 1698/2005 tillämpas dessutom vad som bestäms i 14 § 1 mom. i lagen om stöd för byggande av bredband i glesbygdsområdena.*

33 §

Att bevilja stöd

Arbetskrafts- och näringscentralen beslutar om beviljande av stöd. Om den verksamhet som stöds skall genomföras inom flera än en centrals verksamhetsområde, skall den behöriga arbetskrafts- och näringscentralen skaffa ett utlåtande från de övriga centralerna innan beslut om beviljande av stöd fattas. Stöd kan beviljas för verksamhet inom verksamhetsområdet för en annan arbetskrafts- och näringscentral endast om centralen i fråga ger ett utlåtande enligt vilket stödet förordas.

När stöd beviljas ur finansieringskvoten för en lokal aktionsgrupp kan arbetskrafts- och näringscentralen avvika från den lokala aktionsgruppens utlåtande enligt vilket åtgärden förordas, om beviljande av stöd står i strid Europeiska gemenskapens lagstiftning eller nationell lagstiftning. Stöd kan inte beviljas om inte den lokala aktionsgruppen har förordat det.

Är det fråga om ett projekt enligt 29 § 3 mom., skall arbetskrafts- och näringscentralen innan stöd beviljas skaffa ett utlåtande från jord- och skogsbruksministeriet. Stöd kan inte beviljas om inte ministeriet har förordat det.

33 §

Att bevilja stöd

Närings-, trafik- och miljöcentralen beslutar om beviljande av stöd. Om den verksamhet som stöds ska genomföras inom flera än en centrals verksamhetsområde, ska den behöriga *närings-, trafik- och miljöcentralen* skaffa ett utlåtande från de övriga centralerna innan beslut om beviljande av stöd fattas. Stöd kan beviljas för verksamhet inom verksamhetsområdet för en annan *närings-, trafik- och miljöcentral* endast om centralen i fråga ger ett utlåtande enligt vilket stödet förordas.

När stöd beviljas ur finansieringskvoten för en lokal aktionsgrupp kan *närings-, trafik- och miljöcentralen* avvika från den lokala aktionsgruppens utlåtande enligt vilket åtgärden förordas, om beviljande av stöd står i strid Europeiska gemenskapens lagstiftning eller nationell lagstiftning. Stöd kan inte beviljas om inte den lokala aktionsgruppen har förordat det.

Är det fråga om ett projekt enligt 29 § 3 mom., ska *närings-, trafik- och miljöcentralen* innan stöd beviljas skaffa ett utlåtande från jord- och skogsbruksministeriet. Stöd kan inte beviljas om inte ministeriet har förordat det.

Om det gäller stöd för sådan åtgärd som avses i artikel 16a.1 punkt g i rådets förordning (EG) nr 1698/2005 ska närings-, trafik- och miljöcentralen skaffa ett utlåtande av Kommunikationsverket innan stöd beviljas. Stöd kan inte beviljas, om inte Kommunikationsverket stöder det.

36 §

Behandling av betalningsansökan hos en lokal aktionsgrupp

Om stöd har beviljats ur finansieringskvoten för en lokal aktionsgrupp, skall betalningsansökan tillställas den lokala aktionsgrupp som avses i 30 § 2 mom. Betalningsansökan blir anhängig när den har tillställts den lokala aktionsgruppen.

Den lokala aktionsgruppen skall kontrollera att den ansökan som den fått uppfyller formkraven och skall med hjälp av betalningsansökan samt dess bilagor göra en bedömning av om den åtgärd som stöds har avancerat i enlighet med den plan som godkänts i stödbeslutet. Den lokala aktionsgruppen ber vid behov sökanden komplettera sin ansökan. Den lokala aktionsgruppen yttrar sig om de ovan nämnda omständigheterna och lämnar in sitt yttrande och ansökan till den arbetskrafts- och näringscentral som beviljat stödet.

Det förfarande som anges i 1 och 2 mom. tillämpas inte, om stödtagaren är en lokal aktionsgrupp.

Landsbygdsverket meddelar närmare föreskrifter om den tekniska ordningen för mottagandet och behandlingen av en ansökan, om de anteckningar som skall göras i ansökningshandlingarna samt om hur de skall tillställas arbetskrafts- och näringscentralen.

36 §

Behandling av betalningsansökan hos en lokal aktionsgrupp

Om stöd har beviljats ur finansieringskvoten för en lokal aktionsgrupp, ska betalningsansökan tillställas den lokala aktionsgrupp som avses i 30 § 2 mom. Betalningsansökan blir anhängig när den har tillställts den lokala aktionsgruppen.

Den lokala aktionsgruppen ska kontrollera att den ansökan som den fått uppfyller formkraven och ska med hjälp av betalningsansökan samt dess bilagor göra en bedömning av om den åtgärd som stöds har avancerat i enlighet med den plan som godkänts i stödbeslutet. Den lokala aktionsgruppen ber vid behov sökanden komplettera sin ansökan. Den lokala aktionsgruppen yttrar sig om de ovan nämnda omständigheterna och lämnar in sitt yttrande och ansökan till den närings-, trafik- och miljöcentral som beviljat stödet.

Det förfarande som anges i 1 och 2 mom. tillämpas inte, om stödtagaren är en lokal aktionsgrupp.

Landsbygdsverket meddelar närmare föreskrifter om den tekniska ordningen för mottagandet och behandlingen av en ansökan, om de anteckningar som ska göras i ansökningshandlingarna samt om hur de ska tillställas närings-, trafik- och miljöcentralen.

45 a §

Återbetalning av stöd i vissa fall

Om stöd har beviljats för en åtgärd som avses i artikel 16a.1 punkt g i rådets förordning (EG) nr 1698/2005 kan en del av stödet återkrävas på de grunder som avses i 16 § i lagen om stöd för byggande av bredband i glesbygdsområdet.

Om återbetalning av stöd beslutar arbets- och näringscentralen. Utlåtande av Kommunikationsverket ska inhämtas innan beslutet fattas.

På återbetalning av stöd tillämpas vad som nedan bestäms om återkrav av stöd. Nedan i 46 § avsedd ränta ska dock betalas senast på

*den förfallodag som avses i 49 § 1 mom. för
beslutet om återbetalning av stöd.*

Denna lag träder i kraft den _____ 20 .